

OM ASGER LORENTSEN

Et biografisk skrift samlet af Lis Frederiksen

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDHOLDSFORTEGNELSE	3
FORORD	4
BARNDOMMEN	6
PÅ SPORET AF DEN STORE VIRKELIGHED	23
STUDIETIDEN	27
DEN ANDEN ÅNDELIGE ÅBENBARING	30
28-ÅRIG UNIVERSITETSUDDANNET OG FAR	33
CLAIRVOYANT DAME, ÅNDELIG LÆRER	36
STADIER PÅ VEJEN	41
LÆRERINDEN FRA NØRDFYN	43
ET SPORSKIFTE	55
DEN GYLDNE CIRKEL FRA 1994	56
BERETNING OM EN PIONERTID MED DGC	68
VISIONEN BAG DEN GYLDNE CIRKEL	74
ASGERS FORFATTERSKAB	78
VENSKAB OG DIALOG	86
KRETA-PROJEKTET	89
DEN SIDSTE LYSREJSE GIK TIL ISRAEL	97
EN USÆDVANLIG MAIL	100
ASGERS OVERGANG	101
HILSENER OG MINDEORD	104
TANKER TIL EFTERTANKE	116

FORORD

Det har været meningen med denne biografisamling dels at skabe håb i verden ved at vise betydningen af et enkeltmenneskes dedikerede indsats dels at tilbyde læserne af Asger Lorentsens mange bøger om åndelige emner samt deltagerne i hans undervisningsaktiviteter et kig på personen bag hans store livsværk.

Dette er søgt opnået dels gennem interviews dels via de passager af selvbiografisk karakter, som findes som godbidder rundt omkring i hans bøger. Citater fra Asger Lorentsen er gennemgående i hele skriftet sat med skift i kursiv. Endelig bringes med tilladelse fra Den Gyldne Cirkels og fra The Golden Foundations hjemmesider historiske afsnit, som Asger Lorentsen selv har forfattet.

Det har med skriftet været meningen at føje nye forståelser til, som et af hans egne ofte benyttede udtryk lød.

Asger Lorentsen voksede op på en gård i den smukke nordsjællandske natur i et hjem med fremskridtsvenlige, udadvendte og samfundsengagerede forældre. Hvilke gener og interesser, der lå i denne families traditioner, fremgår af en hele 212 sider lang beretning, som Asger Lorentsens mor, Eli Lykkebo, nåede at nedskrive i sine sidste år inden sin død i 2005, og som Asger redigerede og udgav i bogform.

”Et langt liv – glimt af mit livs historie” har derfor været den naturlige kilde til det indledende stof om Asger Lorentsens familieforhold og barndom, ligesom Asgers søskende og en fætter har været villige til at lade sig interviewe.

Asger var diskret omkring sine familieforhold og sin barndom, som imidlertid også hører med til forståelsen af hans livs rammer. Men han har jo selv haft moderens biografi igennem sine hænder, og der er ydermere gjort et bevidst forsøg på at plukke med let hånd i det mest nødvendige stof for at føre læserne med ind i hans barndoms verden.

Asger Lorentsen oplevede sin første åndelige vækkelse i gymnasietiden og sin anden åndelige vækkelse i mødet med teosofien, med Martinus og med andre åndelige retninger, som han studerede samtidigt med sine universitetsstudier i kristendomskundskab og historie. Han blev efter endt uddannelse i 1975 deltidsgymnasielærer og siden forfatter og underviser.

Han blev medlem af ”Tau-logen” i Teosofisk Samfund, senere indledte han et pionersamarbejde sammen med Jeanne Morasthi, og efter hendes emigration i 1982 varetog han De skandinaviske Healerskoler i 1980`erne og ledede Ananda Ashram i Gundsølille.

Fra 1994 skabte han sammen med Yvonne Wassini Den Gyldne Cirkel og verdenstjeneruddannelsen på et tidspunkt, hvor mange i samtiden var mere optaget af personlig udvikling og af new-age-bevægelsen.

Asger Lorentsens undervisning nåede også via kurser og foredrag ud over landets grænser til såvel Skandinavien som til øvrige lande både i og udenfor Europa, hvor der blev skabt et tempel med tilhørende undervisningscenter på Kreta. Endelig arrangerede han lysrejser, hvoraf den sidste gik til Israel ultimo 2011.

Efter Asgers Lorentsens overgang i 2012 kunne Gordon Davidson, lederen af det verdensomspændende åndeligt baserede netværk, ”World Service Intergroup”, den 27.6.2012 i uddrag formulere disse mindeord:

“Jeg nåede ikke at kende Asger Lorentsen ret længe, men min kontakt med ham var mindeværdig, dyb og utrolig inspirerende. Vi drøftede, hvordan man bedst kan hjælpe disciple med at overvinde underbevidste mønstre og om at skabe undervisningstilbud i Livets nye skoler, og han inspirerede mennesker med sin enestående indsigtfuldhed og klarhed i sit fokus.

Under Worlds Service Intergroup`s enklave i Skandinavien i forbindelse med fuldmånen i 2011 var det almindeligt anerkendt, at Asger var en kraftfuld og dyb discipel for Hierakiet og en dybt dedikeret verdenstjener.”

World Service Intergroup mindedes på deres kongres i 2012 afholdt i Los Angeles med to minutters stilhed Asger Lorentsens og to øvrige afdøde medlemmer. Drengen, der voksede op i Sigerslevvester, havde opnået anerkendelse også udenfor Skandinavien.

En stor tak rettes til de personer, der har ladet sig interviewe og udlånt fotos til formålet, og især til hustruen, Yvonne Wassini, og til datteren, Katinka Maya Vår, der indledningsvist gav deres samtykke til dette skrift, der er skrevet af en person, som hverken befandt sig i inderkredsen eller var nogen personlig ven, men som var en engageret kursist og deltager fra pionerholdet i 1994 på uddannelserne i Den gyldne Cirkel, hvor jeg oplevede, at der var blevet skabt en ramme og et hjem for mennesker med samme åndelige interesser.

Mange i Den gyldne Cirkel har undervejs givet udtryk for den samme glæde og taknemmelighed over, at Den Gyldne Cirkel fandtes. Det var en tid med massiv entusiasme og gåpåmod for en sag, der for manges vedkommende ændrede deres liv i positiv retning.

Det har derimod ikke været mit ønske at komme med selvstændige tolkninger eller betragtninger over Asger Lorentsens spirituelle livsværk, da hans store forfatterskab og anden arv på skrift, CD, DVD eller via The Golden Academy taler for sig selv.

Lis Frederiksen
kursist i DEN GYLDNE CIRKEL
Januar 2014, 1. udgave.

Feedback og supplement til skriftet modtages med tak ved henvendelse på e-mail: lisf@get2net.dk

BARNDOMMEN

Fødslen i Ganløse

Asger Lorentsen blev født den 26. februar 1947 kl. 17.40 på Undinevej i Ganløse som det tredje barn af i alt 6 søskende. Det var en værre snestorm den dag, og dagen efter var alt lukket. Sygeplejersken kunne ikke komme frem, og faderen måtte overtage jobbet som jordemoder. Snestormen blev afløst af jordstorm. Vinduet i soveværelset måtte dækkes helt til, og det føg ind gennem alle sprækker.

Asger blev døbt til pinse i Ganløse Kirke. Det var et flot vejr, da faderen kørte familien derop i hestevogn, og denne gang var forældrene hurtigt blevet enige om et navn.

Ganløse kirke

Sommeren i 1947 blev meget fin. En fantastisk sommer. Asger lå i sin barnevogn kun dækket af et let tæppe. Han fik lidt sol og blev næsten lysebrun over det hele, selv om han ikke fik direkte sol. En dag var han lagt ud i barnevognen for at sove til middag. Barnevognen stod under nogle træer. Da moderen gik hen for at kigge til ham, så hun, at barnevognen var tippet bagover, og da blev hun bange. Men Asger hang i sin sele med hovedet nedad og tog det meget roligt.

Asger var lidt anderledes, en meget stille dreng. En tid skulle han koge havregrøden, som familien fik om vinteren. Den skulle koge ca. to minutter. Moderen opdagede, at Asger talte

til to gange 60, for så var der gået to minutter, og grøden var altid kogt tilpas. Når Asger var med i stalden, gik han og regnede, lagde to tal sammen, doblede op til meget store tal og spurgte sommetider faderen, om resultatet var rigtigt. Det var det altid. Det var før, han kom i skole.

Asger kom i den boglige linje, som lige var oprettet det år og var beregnet for dem, der ville videreuddanne sig. Han var glad for sprog, historie, matematik og latin. Så der var ingen vaklen om fremtiden, og Asger kom på gymnasiet i Hillerød og klarede sig godt. Han skulle tidligt af sted hjemme fra Sigerslevvester, men han tog ikke af sted før i sidste øjeblik. Han ville måske ikke spille tiden med at stå og vente. Det hændte, at bussen holdt og ventede, hvis han ikke var nået frem, men han forsømte aldrig. Der var kun 4 drenge i klassen, men det anfægtede ham vist ikke. Han gik meget op i hypnose og tankeoverføring. Han blev vist betragtet som lidt speciel.

Netop disse minder har moderen fæstnet i sin erindringsbog specielt om Asgers barndom.

Der var to ældre og to yngre brødre foruden en lillesøster. Der var 8½ år mellem den ældste og den yngste i rækken: Karsten, Ejvin, Asger, Olav, Dorrit og Alf. Der var til gengæld kun 51 uger mellem Ejvin og Asger, så i en uge hver år spøjte de med at være lige gamle. Familien mistede et medlem, da Olav døde som 17-årig på grund af en trafikulykke. Asger tog hen til krydset, målte op og beviste, at krydssets indretning førte til påkørsel, fordi der ikke var ordentligt udsyn. Knallertkørere skulle halvt ud på vejen, før de kunne se ordentligt. Indenfor det næste år skete der en lignende ulykke samme sted, hvor en anden ung knallertkører blev dræbt. Det fik så amtet til at montere store lysmaster og skilte, der viste, at det var et farligt kryds.

Forældre og bedsteforældre

Moderen, Eli Lykkebo

Eli Lykkebo, der var født i 1916 i København, var uddannet som småbørnspædagog på Borups Højskole, og hun blev efter endt udannelse konstitueret som leder i Ingefred Orlriks Børnehave i Østbanegade på Østerbro. Hun syntes, at det var en ønskestilling, for der var rigeligt at tage fat på med både administration, personale osv..

Det havde været en stor lykke for Eli at lære cand. mag. og medforstander Jens Rosenkjær på Borups Højskole at kende, for han udvidede hendes horisont og var den afgørende faktor for hendes videre udvikling. Fra eget hjem havde Eli praktisk erfaring fra pasningen af 8 mindre søskende, som hun alle overlevede.

Nye ideer lå til familien

Mormoderen

Elis slægt stammede fra Drejens ved Kolding Fjord. Asgers mormor var uddannet som forskolelærerinde fra Vejle Forskoleseminarium, og hun var meget opmærksom på det nye, der kom frem indenfor alle områder.

Elis mor var for eksempel imod, at børn skulle snøres og gjorde tværtimod lidt gymnastik med sine egne børn for at styrke deres muskler, ligesom hun var meget opmærksom på kosten, der skulle være billig, men også ernæringsmæssigt forsvarlig. Hun brugte læge Mikkel Hindhedes kogebog, for han var den tids ernæringsekspert, og han var delvist vegetar. ”De mennesker bliver inte fede, der spiser doktor Hindhede”, lød datidens parodi, men under begge verdenskrige blev fødevarerationeringen tilrettelagt efter netop Hindhedes ideer.

Asgers mormor havde hjemmeundervist sit ældste barn, Eli, fra 5½ års alderen ifølge Schneecloths ABC efter lydmetoden, og hun var meget optaget af de nye skoletanker såsom Grundtvig og Kristen Kold, ligesom hun havde stiftet bekendtskab med den italienske læge Maria Montessoris ideer og pædagogik. Asgers mormor havde været på Ågård Højskole en vinter, og hendes far, Asgers oldefar, havde været på Askov Højskole i 1872 og havde været med til at starte en friskole i Gesten.

Morfaderen

Asgers morfar havde som barn vogtet får på heden, men efter at han havde været på fjerkrækursus, begyndte han at sælge kyllinger både lokalt og til hovedstaden. Han kørte også kartofler til torvet i Kolding, men engang løb hesten løbsk med læsset, og hans ene hånd blev stærkt beskadiget og kunne ikke bruges i lang tid.

Siden forsøgte han sig med sandgravning ved Sandbæk, men det gik ikke, og familien havde også uheld med et gåsehus, for en dag stak gæssene til havs. 1927 blev året, hvor parret for stedse måtte forlade gården i Jylland.

Morfaderen fik i første omgang job på et teglværk. Hjemme startede de hønsehold, og en ko gav mælk til familien, mens resten af mælken blev solgt til mejeriet. Familien boede en tid på Amager og i Vallensbæk, før de i 1942 flyttede til gården ”Søbakken” i Ganløse. Asgers morfar havde ligesom sin kone været på højskole.

Faderen, Harry Lorentsen

Harry Lorentsen, der var født i 1914 i Jylland, tog første gang på højskole i 1935. Han kom fra et hjem med landbrug, men udsigterne var dengang ikke lyse for landbruget. Der var arbejdsløshed i byerne, faktisk krise overalt. Harry fandt arbejde på Sjælland i Hedehusene og forsøgte sig derefter kortvarigt som bartender på Strøget, hvor hans celebre færdighed i hovedregning gav ham et hurtigt avancement. Men jobbet i en bar var ikke noget for ham, og han greb i stedet en mulig chance for at komme til Island, hvor han blev syg og måtte vende hjem efter 9 måneder.

Retur i Danmark fik han arbejde i Askov, blev aktiv i ungdomsforeningen og var elev på Askov Højskole i 1941-1942 og igen 1942-1943. Han ville gerne være højskolelærer, men det var usikkert.

Da han traf sin kone, Eli, flyttede han til København, hvor hun havde job som småbarnspædagog og rådede over en lejlighed på Birkedommervej i Nordvestkvarteret. Harry fandt arbejde i frøfirmaet "I.E. Ohlsens Enke".

Harry var vokset op som den ældste af 9 søskende, og da det yngste af børnene var et par år, døde moderen, Kirstine Gehlert. Dermed var Niels Lorentsen blevet alenefar med 9 børn i alderen fra 2 til 17 år. Det måtte jo give et stærkt sammenhold, og Harry fik hurtigt lært at tage ansvar.

Farforældrene i Jylland

Niels og Kirstine Lorentsen havde fra 1912 startet eget landbrug på 10-12 tønder land i Gerndrup ved Brørup i samtidens grænseland ca. 10 km fra Kongeåen. Asgers oldeforældre på faderens side havde været henholdsvis kampestensmurer og lærerdatter.

Niels Lorentsen, der havde sin dont ved landbruget, havde en vinter været på højskole. Siden blev han aktiv og udadvendt i sognerådet. Det betød, at der kom mange mennesker i hjemmet, og det passede Kirstine godt, for hun forstod at tale med folk.

Engang blev parret nr. et i en markkonkurrence, og der var i avisen omtale af mandens store indsats i mark og stald. Kirstine sagde i den forbindelse til sin mand: "Tag og ring avisen op og gør dem opmærksom på, at du også har en kone." Kirstine, der holdt meget af at læse, stammede fra en mindre gård. Hun var generøs overfor de fattige og udstødte i sognet.

Asgers forældre mødtes i højskolemiljøet

Askov Højskole, hvor Eli og Harry mødte hinanden, var et af samtidens uddannelsescentre i Grundtvigs lysende ånd. Da forløbet sluttede, var parret klar over, at det var alvor fra begge sider. At det skulle være de to. Harry var meget veltalende og kunne ellers have fået hvilken pige på højskolen, som han måtte vælge, syntes Eli. De sluttede højskolen med den sikre overbevisning, at de skulle ses i København.

Bryllup i 1944

Parret blev gift en dag i oktober 1944 kl. 9 om morgenen, for da var kirken opvarmet, hvilket der ellers skulle betales for. De blev viet i Kapernaum Kirken på Frederikssundsvej i nærheden af Birkedommervej. Tidspunktet kl. 9 passede meget godt, for festen skulle holdes hos Elis forældre i Ganløse, og man risikerede udgangsforbud allerede fra kl. 16. De fleste af gæsterne skulle ligesom Eli og Harry tilbage til København samme dag.

Eli skulle have en ny kjole til bryllupsdagen, men hvidt tøj var ikke til at opdrive for penge.

Men da det var et formiddagsbryllup, gjorde det ikke så meget, at hun fandt en fin sort taftkjole. Den var nydelig og dyr, og med en hvid krave fik den et fint look.

Efter selve vielsen tog parret Slangerupbanen til Farum Station, hvor Elis far holdt klar med sin hestevogn i det skønneste efterårsvejr. I den store stue var der dækket fint med indkøbte røde roser til bordet. Det var en fin middag med et par taler og en enkelt sang. Fra Jylland var udelukkende Harrys far og hans ældste bror kommet, for det var endnu dyrt og vanskeligt at komme de lange strækninger.

Kapernaum Kirke nær Birkedommervej, hvor Eli og Harry blev gift

Parret fik mange gaver, af Harrys familie et spisestel. Der var mangel på alting, så man kunne ikke altid få det, man helst ville have. Men de fik det nødvendige til dagligt brug, så de kunne klare sig, og de nåede hjem til København i pæn tid, før udgangsforbuddet trådte i kraft.

Et par dage efter inviterede de nogle Askov-elever, som også boede i København, og et par dage senere var de inviteret til en festlig sammenkomst i børnehaven, hvor Eli var ansat, og hvor Ingefred Olrik havde skrevet et lille bryllupseventyr, som børnene kunne forstå. Nu var parret lovformeligt gift.

Fremtiden for den ny børnefamilie planlægges

Asgers forældre spekulerede på fremtiden. Pludselig fik de krigssituationen særdeles tæt på sig, da det nærliggende firma, ”Nordisk Kabel og Tråd”, blev sprængt i luften af modstandsbevægelsen. Taget af bygningen fløj op over den ejendom, som de boede i. Med få meters afvigelse til en af siderne ville en af karreerne være blevet ramt. Det var utrolig heldigt, at der ikke skete andet end materiel skade. Som en konsekvens deraf besluttede parret sig for at søge bort fra hovedstaden.

De talte om at søge en plads som ægtepar på et børnehjem eventuelt i Jylland, men Eli var glad for, at det ikke blev til noget. Det ville have været vanskeligt at tage vare på både egne og andres børn uden at gøre forskel på en eller anden måde, syntes hun.

Da Eli ventede det første barn, ville en farbror med en lille gård i Jebjerg gerne have et ægtepar til hjælp. Harry traf aftalen, og parret skulle starte på gården til december. Eli skulle stå for madlavningen.

I Jebjerg blev parret hurtigt accepteret i nabokredsen og tilbudt barnepige, så Eli kunne følge med Harry til foredrag. Jebjerg var et gammelt kulturcenter, hvor der havde været højskole i en bygning, som senere blev omskabt til en ungdomsskole. Der foregik også meget i præstegården. Men Eli savnede sin egen familie, og en dag skrev hendes mor og spurgte, om de kunne tænke sig at flytte til Ganløse, hvor der var blevet for meget arbejde for forældrene.

Ganløse

Så den 1.12.1946 rejste de til Ganløse til Elis forældres gård, ”Søbakken”, på Undinevej. Egnen ved Ganløse er utrolig smuk, syntes Eli, med skovene Ganløse Ore og Ganløse Ege, og så er der desuden Bastrup Sø. Mølleåen udspringer ved vandskellet i Slagslunde Skov og går gennem Bure Sø og Bastrup Sø til Farum og videre til Strandmøllen. Der er smukke bakkede landskaber i hele området omkring Ganløse. Fra bakker ved Slagslunde kunne man se Roskilde Domkirke. Det er en meget smuk egn, hvor der tidligere har været mange vandmøller.

Parret havde allerede to små drenge, Karsten og Ejvin, da de ankom til Ganløse, hvor Asger som sagt kom til verden som den tredje dreng i en børneflokk, som vakte stor glæde.

Dagliglivet på Undinevej omkring Asgers fødsel

Da Harry og Eli sluttede sig til Elis forældre i Ganløse, blev der satset på landbrug med roer, kartofler, jordbær og frilandstomater, og det gik godt. Harry fik gang i besætningen og opnåede en pæn mælkeydelse, for det var noget, som han havde forstand på, ligesom han var god til planteavl. Sommeren 1947 var som sagt fantastisk, men også tør, og der måtte hentes vand fra Bastrup Sø.

Bastrup Sø

Så snart morgenarbejdet var færdigt, gik Eli til arbejdet i jordbærrene med alle de tre drenge, hvoraf Asger lå i barnevognen. Harry og morfaderen tog sig af hakkearbejdet og af køerne og grisene. Der skulle en stor produktion til at forsørge to familier.

Harry og Eli organiserede sig i husmandsforeningen og var medlemmer af Brugsforeningen, skønt der i Ganløse ikke var nogen brugs, men hele to købmænd. Eli deltog sommetider på kursus i husmoderforeningen, f.eks. i et klippekursus til hele garderoben. Hun havde en lille trædemaskine.

Men Asgers videre opvækst kom til at foregå under familiens eget tag i Sigerslevvester.

Asger vokser op på ”Lyshøj” i Sigerslevvester

Asgers forældre undersøgte siden forskellige muligheder for at få deres eget hjem, men de havde ikke ret mange penge. De søgte et statshusmandsbrug, og det skulle helst ligge i Nordsjælland, for de kunne godt lide det nordsjællandske landskab. De så da, at en nedbrændt gård, som var købt af Statens Jordbrugsudvalg, skulle udstykkes, og den lå i Sigerslevvester ca. 6 km fra Frederikssund. Hovedparcellen, som de var interesseret i, blev til en grund på godt 10 ha.

Før udstykningen var den firlængede hovedgård med stråtag brændt ned efter et lynnedslag, vistnok i 1947. Tre af længerne var næsten helt væk, og af stuehuset var der ikke meget andet end fundamentet tilbage. Kun en del af murstenene kunne renses og genbruges.

En dag ringede Karl Skytte

Harry kontaktede de forskellige myndigheder, såsom amtet og husmandsforeningerne, og han kontaktede yderligere et par folketingsmænd, bl.a. den radikale Karl Skytte, - (der første gang blev landbrugsminister i 1957 og endte som formand for Folketinget fra 1968 til 1978 red.)

Da Harry og Eli havde sendt ansøgningen, gik der en rum tid, som føltes meget lang. Mange var skeptiske, fordi parret talte om en stald til 8-10 køer. Mon det også kunne gå? Men de blev godkendt til hovedparcellen og fik de nødvendige tilladelser, og en dag ringede Karl Skytte og meddelte, at de kunne regne med at få det ansøgte tildelt fra omkring april måned.

Fastelavnsmandag tog de tre store drenge så med deres forældre ud for at se stedet. Det småsneede. De tog en taxa fra Frederikssund station og havde stegt kylling med. Eli faldt straks for beliggenheden, og de tog hjem med troen på, at de i Sigerslevvester kunne få et godt fremtidigt hjem, som var deres eget.

Fra venstre nederst ses Ejvin, Alf, Karsten og Dorrit. Øverst til ses venstre Asger og til højre Olav. Karsten blev landmand, arbejdede i Falck i 25 år og har haft mange plejebørn sammen med sin kone, mens Ejvin, der har gennemført en iron-man, og Alf begge blev bygningsnedkere. Dorrit blev køkkenleder og driver også privat catering i weekends. Olav ville gerne have været frugtavlser.

En barndom med medansvar i fællesskabet

Eli og Harry mente begge, at den bedste opvækst for børnene absolut ville være på landet. Det at leve i pagt med naturen i al dens mangfoldighed med dyr og planter samt i et arbejdsfællesskab med det sammenhold, som disse forhold giver. Hvor alle har et medansvar for, at arbejdet lykkes og dermed giver fremgang og bedre vilkår for alle. Harry og Eli havde begge en fælles baggrund i denne livsstil, hvor sønnerne såvel som datteren på lige fod måtte hjælpe til i det daglige arbejde på gården.

Asger vokser til

Broderen Ejvin fortæller om barndommen, at brødrene legede rollespil udendørs, og at moderen, der var småbørnspædagog, til indendørs brug gav dem modellervoks, en stor rulle papir, oliekridt og vandfarver, ligesom de fik blyanter, så de kunne skrive. Asger legede med modellervoksen og med små biler. Moderens undervisning startede lidt før børnenes skolealder.

Som de andre børn startede Asger som 6-årig med at have pligter på gården, hvor alle søskende startede med en tjans i hønsehuset. Siden fik de gøremål med at fodre kalve, grise og til sidst køer. Forældrene toppede med at have 17 køer, og til at begynde med havde de også grise, men de fandt ud af, at man skulle specialisere sig. Børnene skulle også være med til at høste. De var vant til at bestille noget. Asger var som de andre søskende med til at hakke roer og samle kartofler. Han var med til det hele, og der herskede orden overalt. Når børnene kom hjem fra skole, skiftede de tøj.

Asger skilte sig først ud fra de andre, efter at han begyndte at læse.

I skole i Gl. Græse Skole fra 1. april 1954

Skolebillede – Asger ses med hue på som nummer to fra højre i øverste række. Nr. 4 er Ejvin.

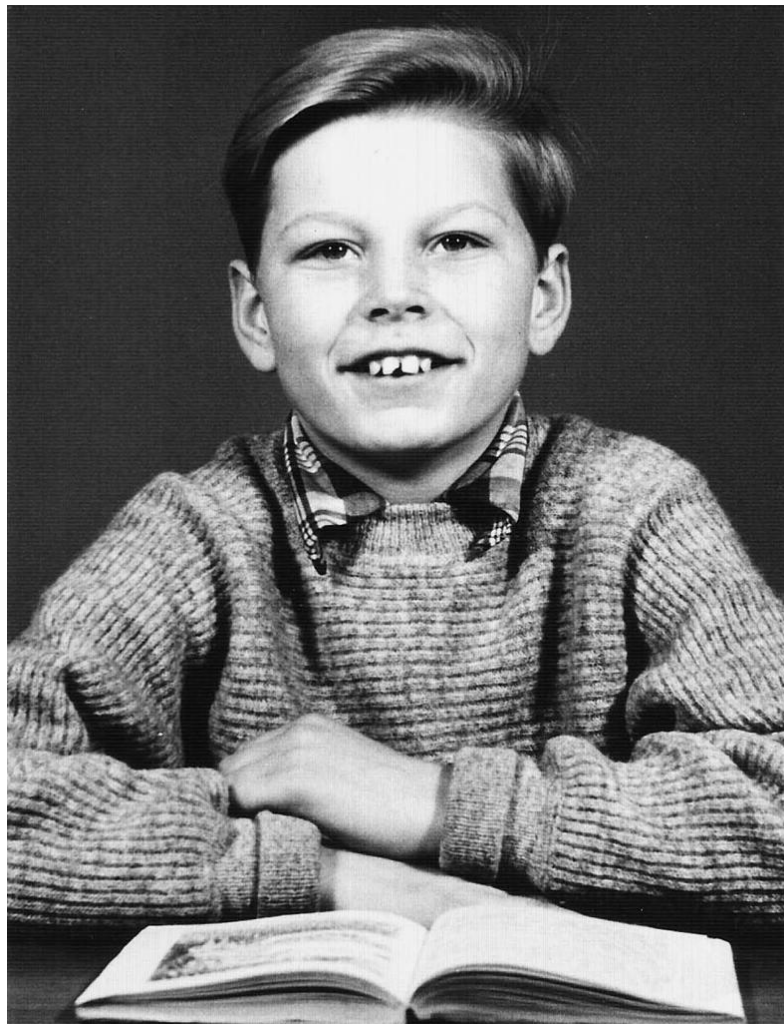
Asger gik i skole i de fem første klasser i Gl. Græse Skole. Tidligere havde undervisningen kun været hver anden dag, men på Asgers tid var undervisningen blevet daglig. Det var en

lærerinde, som underviste de første tre klasser, mens en mandlig lærer tog sig af 4. og 5. klasserne.

Som 8-9-årig læste Asger om historiske forhold, - herunder krigshistorie. Han fremstillede soldater og kanoner i modellervoks og stillede tingene rigtigt op i forhold til hinanden. Han havde blandt andet fundet interesse i Boerkrigen i Sydafrika, og han klædte sig ud som soldat i Boerkrigen med et skjold bestående af et metallåg fra en 200 liters tømælksbeholder med passende hue til. Han legede sine egne lege ud fra sine egne indsigter og tankegange.

Brødrene legede indianerlejr på brandtomten sammen med naboens børn. Asger var den, der havde læst sig til, hvordan en indianerlejr skulle laves, mens Ejvin var den, der snedkererede. Brødrene fik lov at lave bål, og faderen slagtede en høne, som de pakkede ind i rabarberblade og stegte i bålet gløder. Asger gav udtryk for, at en indianerlejer også skulle have en totempæl. Det blev en af naboens drenge, der fik den oplevelse at blive hejst op og ned i pælen ved hjælp af et reb.

Alle brødrene var vant til at løbe. I de første skoleår løb de strækningen på to kilometer til skolen, for de fik først cykler, da de gik i 4. eller 5. klasse. De løb også efter dyrene på marken. Så Lorentsen-brødrene var gode løbere i den lokale fodboldklub, hvor Asger spillede defensivt back. Men de havde kun tid til at spille med til kampe om søndagen, for i hverdagen var der arbejde på gården, som brødrene skulle hjælpe med til.

Bogormen Asger

En fredelig borgbygger

Som 10-11-årig fik Asger ideer til en borg, og han vidste igen, hvordan det skulle gøres, for det havde han ligesom med indianerlejren læst sig til. Det blev en borg med et ni meter højt tårn, og der skulle også være spidse palisader i et par meters bredde.

Børnene fik lov af deres far lov til at fælde popler som byggemateriale. De gravede også underjordiske render, så de kunne lege, at de flygtede væk fra borgen under jordoverfladen, hvis borgen skulle blive indtaget af fjenden. Der var tale om en mindst 50 meter lang gang, der blev afstivet med brædder, dækket med vandtætte salpetersække og brædder og græstørv foroven. Under tuer i græsset blev der fra gangens inderside indsat drænrør, som brødrene kunne kigge igennem og observere, hvor fjenden befandt sig.

Men Asger var aldrig oppe at slås. Det interesserede han sig på ingen måde for. De andre drenge kunne derimod godt prøve af, hvem der var den stærkeste. Asgers interesser gik i andre retninger.

På Falkenborgskolen i Frederikssund fra 6. klasse

Asger havde bemærkelsesværdige regnefærdigheder, og allerede fra 7-8 års alderen havde han ligget i sin køje i etagesengen og terpet de basale tabeller om og om igen. Harry var et stort regnetalent, der kunne lægge tre kolonner sammen samtidigt, og under staldarbejdet havde Asger øvet sig i hovedregning og derefter spurgt sin far, om det endelige resultat var rigtigt, og det var det altid.

I skolen var Asger meget stille og gjorde sig ikke bemærket, så lærerne var ikke fra starten opmærksomme på ham. Han havde læst sig til en lynregnings-teknik, så han regnede sig hurtigt igennem sin regnebog og skulle have en ny. Men der fandtes ingen mellemregninger i hans regnehæfter, og derfor troede lærerne, at Asger skrev af efter facitlisten. Han blev en dag hevet op til tavlen og fik at vide af læreren, at sådan uden mellemregninger kunne man ikke bære sig ad.

Han lærte sig siden kvadratroden på alle tal til 100 udenad og udviklede et system, der ledte ham frem til kvadratroden af et flercifret tal i hovedet lige så hurtigt, som andre slår det op på en regnemaskine. Han var i stand til at redegøre for sin metode til dem, der kunne følge tankegangen.

Asger havde gået i knapt et år på Falkenborgskolen, da han en dag valgte at bruge 15 øre på at købe et studenterbrød fra en nærliggende bager. Efter skoletid fortalte han hjemme, at nu havde han smagt et af de der studenterbrød, som kammeraterne talte om. Det var så de 15 øre, som han brugte i lommepege gennem hele dette skoleår. Faderen svarede Asger, at så nærig må man ikke være.

Andre elever brugte en pæn del af deres lommepege på at spise studenterbrød, men Asger slukkede bare for den kontakt, der handlede om impulser til at købe studenterbrød. Det var han i stand til, uden at der var tale om selvpineri. Han kunne presse sig selv, til hvad det skulle være, fortsætter Ejvin.

Asger og hans brødre tjente deres første penge med at gå med aviser og siden ved at hakke roer og plukke solbær. Faderen udbetalte samme pris til drengene som til arbejderne, og han foretrak, at pengene blev i familien. Asger kunne godt lide at følges med faderen, når der

skulle hakkes roer, for så kunne de tale sammen, og Asger ville gerne vide meget. Forældrene havde tillid til børnene, der tog ansvar og aldrig svigtede.

Siden købte Asger af sine opsavede penge en 125 kubik knallert af mærket Husquarna. Det var for ham mest et spørgsmål om at blive transporteret. Han fik siden også to motorcykler, hvoraf den ene var en MZ, der var østtysk og billig. Asger reparerede selv køretøjerne, når noget gik i stykker. Den megen kørsel gav ham senere behov for at bære hue, når det var koldt, for at ikke at genopleve diverse bihulebetændelser fra dengang.

Asger i skoleorkesteret

Asger kom med i Falkenborgskolens store skoleorkester, hvor han spillede på tuba. Det var dengang man brugte den lange model af tubaer, og når Asger havde tubaen med hjem for at øve, nåede den næsten helt ned til jorden, når han stod med den i hånden. Han kom i den forbindelse med på en del ture til Tyskland.

Asger var en af de første, der anskaffede et B&O musik-anlæg med spolebåndoptager og mixerpult. Da familien i nogle dage fik besøg af en udvekslingsstudent fra USA, ville den amerikanske dreng ikke tro på, at mærket B&O, som var velkendt i USA, i virkeligheden stammede fra Danmark, men Asger afgjorde sagen ved at vise gæsten mærket på anlægget: *"Made in Denmark."*

Senere byggede Asger selv højttalere, og han fik meget tidligt et CD-anlæg. Vellyd var altid vigtigt for ham.

De to ældste brødre fik på en cykelferie, hvor den 12-13-årige Asger ikke selv var med, foræret 40 cowboybøger af en fætter. Brødrene syntes, at Asger skulle have bøgerne, for han pløjede alt læsestof igennem. Han var på det tidspunkt startet på Falkenborgskolen.

Asger blev da også glad for cowboybøgerne og læste en hver aften, før han gik i seng. Hver bog var på hele ca. 120 sider, men Asger havde lært sig en hurtiglæsningsmetode, så det tog ham kun en time at læse hver bog. Broderen Ejvin mindes Asgers regelmæssige bladren i bogen under læsningen.

Som 13-14-årig havde Asger læst om perlefiskere, så i Bastrup Sø, hvor alle de fire ældste brødre lærte at svømme, eksperimenterede han med, hvor længe han kunne holde vejret under vandet. Han lagde sit nye Schweizer-ur fra sig på badebroen og forsvandt under vandets overflade. Først da han dukkede op af vandet igen for at hive luft ind, besvarede han stakåndet familiens spørgsmål med, at han var i gang med at eksperimenteres som perlefisker.

I samme alder stampede Asger en firkantet løbebane rundt omkring kartoffelmarken. Han målte den først op i favnemål og derefter i rigtige meter. Den blev på 300 meter i alt, og han gik derefter i gang med at løbe sit helt eget maratonløb i fritiden. Han blev ved i 4 timer og havde et system med at lægge en lille sten på brønden, når han passerede den ved hver 10. omgang. På den måde holdt han rede på, hvor langt han var løbet.

Der var tale om et reelt maraton. Asger var ikke den, der holdt pauser, hvis han havde sat sig noget for. Han var målrettet, men han var ikke den, der råbte op om sine gøremål. Han var ikke en, man lagde mærke til i første omgang. Han gik stille rundt i verden.

Somme tider glemte Asger at spise. Han kunne gå en hel dag uden at tænke på at spise. Først om aftenen kunne han komme i tanker om det. Så han tabte sig i intensive perioder, men han havde kræfter, og han kunne tage fat.

Asger som konfirmand ved Sigerselvvester Kirke. Yderst til højre ses Falkenborgskolen

Da Asger startede i 1. real, udgik han af det faste praktiske arbejde på gården. Det var udelukkende Asger, der fik chancen til at fortsætte på gymnasiet efter 2. real. De andre søskende mente, at Asger fik mere fritid, end han brugte til at læse lektier i, og at moderen holdt hånden over ham. Lillebroderen Alf indskyder her, at han kørte med traktoren, fra han var 5 år og harvede selv som 7-årig, og efter at Olav døde, arbejdede Alf udenfor skoletid på gården fra kl. 6 om morgenen og til kl. 18.15 eller 19.00 om aftenen.

Asger udfyldte let tiden med sine karakteristiske udforskninger på sit værelse i kælderen, og han kunne tilmed huske og fastholde de mange emner og data i hovedet. Asger forskertrang viste sig på flere sjove måder. Alf tilføjer, at Asger engang til en middag fik det indfald at undersøge, hvor længe et spædbarn på 15 måneder blev ved med at tage imod og spise jordbær, som Asger puttede mere og mere peber på ud fra spørgsmålet: *"Hvornår siger barnet stop? – hvornår siger dets bevidsthed fra?"* Eksperimenterer, eksperimenterer, eksperimenterer.

Også fysisk testede Asger sig selv. En dag stod han og holdt fast i varmerørene på værelset i kælderen, for han var i færd med at undersøge, hvor længe han kunne holde hånden om vandrøret, der vel var 70 grader varmt. Især interesserede det Asger, hvordan man kan udholde smerten, imens man sender bevidstheden et andet sted hen. Vi andre sagde: "Av" og slap hurtigt røret, slutter Ejvin sin beretning om Asgers barndom.

På amts gymnasium i Hillerød

Asger skulle hver morgen med bussen kl. halv syv for at komme i gymnasiet. Han kom først hjem kl. tre og var som sagt blevet fritaget for praktisk arbejde på gården. Han sagde siden: *"I troede, at jeg læste lektier hele tiden"*, men Asger fik nye interesser ved siden af lektierne. Hans første åndelige vækkelse startede som 17-årig gymnasieelev, da eksperimentalpsykolog

og hypnotisør Fritjof August kom på besøg på skolen. Denne vigtige episode skildres i et særskilt kapitel.

En arbejdshest

Ud over de boglige evner havde Asger praktisk håndelag og stor udholdenhed - han er siden observeret i færd med at lægge brosten i gården på Birkemosegård eller med at sætte tag på templet på Kreta.

Den ældste bror Karsten, der flyttede hjemmefra, da Asger var 12 år gammel, erindrer sig i den forbindelse en senere episode, hvor Asger var først i tyverne og på besøg hjemme på gården en vinterdag, hvor de to brødre skulle hjælpe faderen med at få roer læsset af vognen og på plads indendørs.

Karsten, der var landbrugsuddannet fortæller: ”Jeg var stor og stærk, en bondeknold, men Asger, den magre karl, han havde overnaturlige kræfter. Jeg har ofte tænkt over det og ikke siden fattet, hvor han fik de kræfter fra. Asger læste i København, så han var ikke ligesom jeg vant til hårdt fysisk arbejde, og siden 21 års alderen var han vegetar. Jeg var stor og stærk, vant til at arbejde i landbruget, men Asger matchede mig og sagde endda: ”*Lad os lige tage et læs mere.*” Asgers drive, hans energi og hans fysiske kræfter, hvor kom de fra? Måske ude fra Universet?”

Kuglepennen

Alf nævner afslutningsvist noget, som alle, der har kendt Asger, vil nikke genkendende til. Som Alf siger: ”Asgers kuglepen kørte hele tiden. Han havde altid sin blok med sig, når vi var sammen til fødselsdage etc.. Der var altid lilliige noget, der skulle noteres, og Asger kunne sagtens sidde og snakke med, mens hånden samtidigt kørte over blokken.”

Lyshøj blev et mønsterbrug

Lyshøj på adressen Apholm 2 i Sigerslevvester udvikledes via ansvar og perfektionisme til at blive et mønsterbrug, hvor mange delegationer helt op til ministerniveau efterhånden kom på besøg for at få nye ideer hos et pionerpar. Der voksede Asger op i rammer præget af stadig byggeaktivitet lige fra grunden af.

Ruinen af den nedbrændte gård fra 1830 havde ligget meget lavt, og Eli, der nu igen får ordet for at tegne et tydeligere billede af opbygningen af ”Lyshøj” i Asgers barndom, havde straks været klar over, at det nye hus måtte bygges oppe ved vejen, hvorfra der også var den skønneste udsigt. De kunne lige netop ane Roskilde Fjord dengang. Den forrige ejer havde fået et træhus stillet op, og dette ”sommerhus” blev den nødtørftige bolig for Harry, da han den 15. marts 1948 flyttede alene til Sigerslevvester for at overtage parcellen og starte opbygningen af det nye hjem.

Harry medbragte et par senge, et bord, et par stole og det nødvendige køkkengrej. Han skulle også pløje og så marken, og det lykkedes ham at få det hele klaret ved at låne heste på nabogården. Han købte også selv en god, stærk hest. En ko blev der også råd til, så der var mælk til den daglige kost, som jo nok var lidt ensidig.

Harry stod også for det meste af byggeriet selv, men i starten fik han hjælp af en af sine brødre fra Jylland. Mere end et år, mens det groveste byggearbejde stod på, måtte Harry og Eli leve adskilt, for hun var nødt til at blive boende med de nu 4 små drenge på Undinevej, hvor der var vand.

En ny brøndboring skaffer vand i massevis

Den allerførste opgave for Harry var at få vand til Lyshøj. Den oprindelige brønd på stedet var

kun 2-3 meter dyb, og den havde kun lidt vand, som desuden var forurennet og absolut ubrugeligt til madlavning. Så der måtte som det første graves en ny brønd.

Der måtte skaffes en brøndgraver, som med et par mand gravede og satte det ene brøndrør ned efter det andet, og der var stadig ikke vand. Brøndgraverne var efterhånden ved at være betænkelige. Men de ville prøve lidt endnu. Så kom meldingen i en pause: ”Nu er der blåler, så er der også vand.”

De gik til brønden for at fortsætte gravningen, og en mand blev sænket ned. Kort tid efter lød der et stort brag og et råb nede fra brønden, og så det var alles med at få manden hevet hurtigt op. Han nåede kun lige at få spaden med sig. Så voldsomt brød vandet igennem.

Mandskabet holdt derefter en pause i glæde over vandet, men da de kom tilbage for at genoptage arbejdet, stod vandet allerede så højt, at de var ude af stand til at fortsætte. Næste dag stod der 4-5 meter vand i brønden, og det holdt sig i mange år. Brøndgraverne havde åbenbart direkte ramt en vandlomme. Der blev sat en elektrisk pumpe op, og derefter var der vand lige fra starten. Så kunne støbearbejdet komme i gang.

I den første sommer blev der gravet og støbt grund. Marksten blev samlet for at drøje på indkøbte materialer. Alt foregik med håndkraft. Det har været et slid. Ofte gravede de til langt ud på aftenen eller natten for at blive færdige med det planlagte. Harrys bror tog hjem, da de var færdige med at støbe grunden og havde bygget hønsehuset færdigt. Det var jo vigtigt at få produktionsapparatet i gang fra starten, så der kunne skaffes indtægter. Siden blev der lagt størst vægt på at få stalden færdig. Så måtte stuehuset vente. På et tidspunkt var der nogle murere med. De kom på arbejde på cykel helt fra Hundested. Der blev plantet læhegn af popler for at dæmme op for sandfygning. Der blev til formålet brugt stiklinger fra poplerne i Ganløse.

Den første overvintring i et sommerhus

Det såkaldte sommerhus var faktisk blot et stort træskur bestående af et enkelt stort rum, som skulle fungere som både stue og soveværelse. Der var kakkelovn og elektrisk lys. Vandet skulle hentes oppe ved den nye brønd.

Eli boede indtil 1949 stadig med børnene hjemme i Ganløse. Harry kom somme tider hjem et smut, men der var 20 km at cykle. Engang havde han fra sommerhuset medbragt små husdyr, nemlig lopper, så til sin fødselsdag den 27. april fik han utøjsmiddel, som satte en stopper for dem. Han fik også en lille kviekalv, og en ny undertrøje blev det yderligere til. Der var jo ikke tid til at vaske, og der kunne gå noget tid imellem, at der var bud imellem ægtefællerne.

I august 1949 flyttede hun og nu 4 drenge så ud til Harry, der havde gjort fint rent, til de kom. Eli opdagede senere, at han havde vasket gulv med den nye undertrøje. Den blev aldrig hvid igen.

Til indflytningen i sommerhuset havde mor og børn de nødvendigste ting med, herunder en trefløjet skærm, der blev sat op som en interimistisk sovekammervæg til de tre ældste drenge. Det var trange forhold, men det gik jo, fordi der var lys forude. Byggeriet skred fremad, men det tog mere tid end beregnet. Så familien måtte indstille sig på at blive boende i sommerhuset vinteren over. Det var ikke nogen nem vinter, men det gik jo, fordi der som sagt var noget bedre i udsigt. Det blev forår, - og naturligvis fik børnene mæslinger alle fire.

Eli havde meldt sig til et kursus på Høng Husmandsskole omkring landbohusmoderens arbejde. Hendes mor, der havde lovet at passe de mindste, faldt hjemme i stalden og skulle have benet i gips. Eli ville så aflyse sit kursus. Men Harry sagde: ”Tag du bare af sted. Jeg

skal nok klare børnene og huset her. Se du bare at komme af sted". "Efter 5 gode og udbytterige dage kom jeg hjem til mine kære. Alt var i orden. Da blev jeg glad og meget imponeret af Harry. Det var flot klaret. Der var ikke engang en beskidt ble."

Øverst ses Lyshøj fra 1951 og stadig med det gamle "sommerhus" i baggrunden
Nederst ses Lyshøj fuldt udbygget i 1970'erne

Tænk at få så meget plads!

I juni 1950 kunne familien flytte ind i det nye hus. Soveværelse med skabe, to børneværelser, gode trapper til etagen ovenpå og ned i kælderen, brændselsrum inden døre og rigtigt toilet med træk og slip samt vaskekumme. Stor og fin udsigt fra vinduerne, for dengang kunne de som sagt lige ane Roskilde Fjord. Men sikken en luksus!

I kælderen var der viktualiekælder og et lille rum beregnet til vinterforråd såsom syltetøj, henkogte og saltede madvarer. Der var vaskekælder og et stort brændselsrum til både træ og koks. Senere omkring 1959 blev det store kælderværelse indrettet som værelse til Ejvin og Asger.

Udendørs havde børnene en uforlignelig legeplads på brandtomten og i den gamle frugthave. Der var gode klatretræer, og drengene havde rådighed over de kasser, der ikke var i brug. Harry og Eli havde nemlig købt et læs gamle træmælkekasser fra et nedlagt mejeri. De var anvendelige til praktiske formål, men størst gavn og glæde gjorde de som legeredskaber. De blev til tog, biler, skibe, huler, og hvad fantasien ellers inspirerede til. Det er nok det billigste legetøj, børnene havde. De havde også deres egne små haver.

Familien fik bil i 1953, og Eli tog kørekort i 1958. ”Det var for Harry selvfølgeligt. Vi havde da ligeret.”

Elis udadvendte aktiviteter

Eli kom i bestyrelsen for Radikal Ungdom i København og fik dermed senere tilknytning til Frit Oplysningsforbund. Hun var med til at starte VUC i Frederikssund, og hun tænkte ved sig selv, at denne mulighed med at starte med eet eller flere fag og siden arbejde sig hen imod en universitetsuddannelse, var noget, som man bare skulle have haft i hendes ungdom.

Hun kom i bestyrelsen i den lokale husmandsforenings husholdningsudvalg, blev siden formand for Ungdomsskolenævnet, kom med i Aften- og Ungdoms-skoleudvalget og blev endelig næstformand for Fritidskommissionen. Hun underviste i Ungdomsskolen i samfundslære og på ugekurser med emner som: Børn, udvikling, beskæftigelse, og hvad der ellers kunne være aktuelt. Siden underviste hun i stoftryk, tog kurser i farvelære, forskellige teknikker og gennemførte voksenpædagogisk kursus. Så blev det silkemaling og siden stenslibning.

På et tidspunkt sagde hun ja til en opfordring om at lave en udstilling, men da hun kom hjem og fortalte det til Harry, blev han rigtig sur. Det havde hun aldrig oplevet før. Han meddelte hende: ”Du er ikke rigtig klog. Det var en køn salut at få. Men vi havde bestilt lokalet, så der var ikke andet end at gå i gang. Det blev en flot udstilling, og der kom mange mennesker. Jeg solgte en del og fik bestillinger. Det var jo ikke de store summer, men materialeprisen blev dækket, og der var da overskud. Harry var rævestolt, for når jeg fik så megen ros, så måtte det jo være godt. Jeg havde jo de kreative evner fra mor, og jeg ønskede, at hun havde oplevet det.”

Eli havde fra 1966 fast deltidsarbejde indenfor børnehaven, og så var det slut med hønsene og den store køkkenhave på Lyshøj. Senere blev hun fast underviser i børnehaveklassen på Falkenborgskolen i Frederikssund.

Elis konklusion

”Vi har efter bedste evne støttet børnene i de ønsker, de har haft for deres liv. De har selv valgt, og havde de haft andre ønsker, ville vi have støttet dem.”

”Mit generelle råd vil være: Tag på kursus og udvid jeres viden og kunnen. Har I en interesse, så følg den op. Man kan ikke lære for meget. Tilværelsen bliver rigere, når man søger at forstå den verden, man lever i.”

Hun endte forordet til sin erindringsbog fra i 2004 med følgende ord: ”Fremtiden er i øjeblikket kaotisk, men der er lys forude. Vi kan trods alt ane et større samarbejde og en større accept af verdens nationer. Trods brydning er der kun én vej – samarbejde og accept nationerne imellem.”

Harrys motto: ”Ånd og hånd skal følges ad”

”Jeg hører til dem, der vil være med i planlægningsfasen, og her er landbrugstilværelsen helt rigtig. Man er ikke rigtig landmand, såfremt man ikke også bruger tid ved skrivebordet og måske rådfører sig med konsulenter og måske naboer. Ånd og hånd skal følges ad. Med hensyn til naboer skal vi jo ikke konkurrere med hinanden.”

Harrys udadvendte arbejde

Den lokale husmandsforening kom han med i fra starten, og han blev straks formand. Senere blev han formand for Frederikssunds Kreds og fik plads i De sjællandske Husmandsforeninger, hvor han kom i ungdomsudvalget og var formand på skift med Landboforeningen.

Ungdomsarbejdet havde hans største interesse. En del år var han skolekontaktmedlem og underviste på skolerne, ligesom han ofte havde praktikelever. Han blev medlem af rationaliseringsfonden, dyrskueudvalget, LOK (kredsbasis) og endvidere valgt til landbrugsministeriets bedømmelsesudvalg for lån og tilskud til unge landmænd. Han var hele tiden medlem af Det radikale Venstre og med i bestyrelsen lokalt og på kredsbasis.

Harry om det private

”Vi har altid søgt at få lidt ferie. Jeg havde jo hele min familie i Jylland, så da vi fik bil i 1953, kunne vi tage kortere ture hjem. Senere, da vore ældste var 12-14 år, kunne de med lidt hjælp klare nogle dage, når vi tog de yngste med. Og da børnene ikke længere gik i skole og havde lange ferier, havde vi husbondafløser.

Børnene lærer hurtigt at forstå sammenhængen mellem tingene, at det har en værdi også at være med i arbejdet. Vi håber, at de har fået værdier i form af fællesskab, samarbejde og ansvar for sig selv og andre. De har måske haft mange pligter, men vi er jo begge vokset op med pligterne for det fælles ansvar, vi har haft i vore hjem”, slutter Harry.

Husmandsstedet på adressen Apholm 2 i Sigerslevvester. Fotoet er taget i 2012

Lokalt vejskilt

PÅ SPORET AF DEN STORE VIRKELIGHED

Den første åndelige vækkelse

Som 17-årig fik Asger en oplevelse, der ændrede hans liv.

I bøgerne ”Spirituelle Impulser” fra 1998 bind 1, kapitel 1 og i ”Spirituel Dialog” fra 2002 beskriver Asger i uddrag denne skelsættende oplevelse på følgende måde:

”En dag i efteråret 1964, hvor jeg gik i 2. g. på Frederiksborg Statsskole i Hillerød, ventede jeg spændt på Fritjof Augusts eksperimenter med hypnose. Alle gymnasiets lærere og elever var samlet for at overvære et show af den senere verdensberømte filminstruktør Bille Augusts far. Fritjof August var allerede kendt på mange gymnasier som en entertainer, der kunne fortrylle sit publikum ved at skabe et show med suggestion og hypnose. Den type shows blev senere udbredt igennem TV af dygtige hypnotisører, der kunne forene hypnose og entertainment.

Men for mig udviklede de ca. to timer sig til alt andet end et show. Gang på gang blev jeg slået af, at bevidstheden indeholdt langt flere muligheder, end jeg på det tidspunkt var mig bevidst. Tilsyneladende demonstrerede Fritjof August telepatiske evner og – hvad der slog mig mest – han demonstrerede, at menneskets dagsbevidsthed kun er én blandt flere mulige former for bevidsthed, og at det menneske, som vi kender som personligheden, skjuler andre lag, der kan have helt andre kvaliteter end den ydre personlighed, og som tilsyneladende kan fungere ret uafhængigt af det ydre menneske. Især var jeg overrasket over, at posthypnotiske suggestioner kunne få mennesker, som jeg kendte, til pludselig at rejse sig fra deres stol, efter at de var kommet tilbage fra scenen, og udføre handlinger, som normalt ville være helt uden for deres opførsel.”

Frederiksborg Amtsgymnasium i Hillerød

På biblioteket samme dag

”Hvor andre efter den eftermiddag vendte tilbage til hverdagen med en smule rystelser, som de efterhånden glemte, så vendte jeg tilbage til hverdagen med så store spørgsmålstejn

omkring min hidtidige agnostiske livsopfattelse, at jeg straks efter dagens afslutning gik på biblioteket i Hillerød for at udforske sagen nærmere. På biblioteket fandt jeg et par bøger om hypnose, som jeg lånte med hjem og begravede mig i”.

Asger prøvede hjemme forgæves at hypnotisere søsteren Dorrit, men samtidig var Asger også jordnær, udtaler hun. Broderen Olav faldt i søvn, så snart han satte sig ned for at medvirke i et lignende hypnoseforsøg. Arbejdet på gården var jo anstrengende. Asger var fritaget, og forældrene fik flere og flere interesser ude af huset, så den yngste, Alf, kørte traktor som 5- og harvede selv som 7-årig. Forældrene havde tillid til børnene. De tog ansvar og svigtede aldrig.

Biblioteksnummer 13.3. – 13.6. om parapsykologi

”Efter et par ugers læsning om hypnose og suggestion med tilhørende eksperimenter på mit værelse, skete der det afgørende, at jeg på biblioteket opdagede de bøger, der stod ved siden af bøgerne om hypnose under emnet parapsykologi, som har biblioteksnummer 13.3.-13.6. Den første bog, som jeg lånte med hjem fra den kategori, var skrevet af en dansk teolog ved navn Johannes Dragsdahl. Hans bog fra 1953 havde titlen: ”På sporet af den store virkelighed.” Denne titel passede fuldstændig til, hvad der skete hos mig. I bogen fortæller Dragsdahl, at der findes en videnskab, som hedder parapsykologi, og jeg opdagede, at der havde fundet en enorm forskning sted af fænomener, som ikke passede ind i vort normale fysiske verdensbillede.”

En dobbeltlivværelse starter

”Fra det øjeblik levede jeg i to forskellige verdener. I den ene verden var jeg en normal gymnasieelev, der var kendt som meget mentalt fokuseret og som dygtig inden for fag, der fordrede matematiske evner og eksakt viden.

Den indre del af mit dobbeltliv beholdt jeg for mig selv, for jeg havde ingen at dele dette engagement med. Især var jeg optaget af mulighederne for at påvise, at der er liv efter døden, og at der findes reinkarnation. I denne anden verden udforskede jeg bevidsthedens muligheder med et stort engagement i det, der ikke kan måles og vejes. Ved at læse de bøger jeg kunne skaffe om hypnose, blev jeg klar over, at bevidstheden havde endnu flere lag i sig end dem, som Fritjof August demonstrerede. Men jeg blev også klar over, at det lag, som hypnosen åbnede til, ikke nødvendigvis indbefattede ægte telepati og andet paranormalt.

I det første år, hvor jeg måtte skjule den anden verden, som jeg var blevet engageret i, var jeg mest optaget af, om det er muligt videnskabeligt at påvise, at bevidstheden er så suveræn i forhold til det fysiske stof, at den kan overleve, selv når det fysiske legeme dør. Det, der i den sammenhæng virkede overbevisende på mig, var forskellige ud-af-kroppen-oplevelser af, at den individuelle bevidsthed har muligheder for at blive integreret i en universel bevidsthed, der ikke er begrænset af tid og rum.

Det, der for mig virkede mest overbevisende var, at de hundreder af paranormale oplevelser, som jeg stiftede bekendtskab med, virkede fuldkommen naturlige, hvis blot jeg antog de præmisser og lovmæssigheder, som jeg kunne se, at den anden verden var opbygget omkring. Dybest set handlede det om at forstå, at også det såkaldt overnaturlige er naturligt og følger universets love. For mig kom parapsykologien således til at handle om, at vi blot skal have afprogrammeret det 20. århundredes hjernevask om, at vi kun er kroppen.”

Fra barnetro til ny grundregel

”Som barn var jeg naturligt religiøs, og jeg var meget optaget af religionstimerne i skolen og

især af selve Jesus-skikkelsen. Min naive barnetro blev lidt mindre naiv fra 12-års alderen, og efter konfirmationen besluttede jeg mig til at forlade en religiøs tro for i stedet at fundere mit livssyn på det, der er videnskabeligt bevisbart.

Min agnostiske eller ateistiske livsholdning holdt imidlertid kun i to år. For ud af siderne i Johannes Dragsdahls bog skildredes den ene overnaturlige oplevelse efter den anden, der ikke bare var højst usædvanlige og helt uforklarlige set fra den almindelige videnskabs side, men som også var blevet undersøgt af kompetente mennesker, der virkede som troværdige forskere.

I resten af gymnasietiden følte jeg, at jeg var i et indre bevidsthedsrum, som jeg fornemmede strakte sig ud i indre dimensioner og verdener, der var langt mere rummelige og universelle end den konkrete verden, som jeg måtte beskæftige mig med i forbindelse med gymnasiets undervisning. Samtidigt havde jeg en strengt videnskabelig holdning til min forskning i nye muligheder.

Min grundregel blev således, at jeg ikke ville genoptage en religiøs tro, men kun acceptere det, som virkede logisk overbevisende på mig, samtidigt med, at det tiltalte min indre sans for, hvad der var virkelighed.”

Asgers starter egen forskning

J.B. Rhine var især kendt for at systematisere den parapsykologiske videnskab, således at man kunne lave forsøg ved hjælp af ESP-kort (ekstrasensorisk perception). Asger studerede disse forsøg:

”I månederne efter at jeg havde læst hans beskrivelser af sine forsøg, sad jeg på mit værelse mange timer hver uge og arbejdede i det skjulte med lignende forsøg.

Asgers egne forsøg med kort

”Jeg købte et nyt sæt spillekort og valgte fire kort af hver type ud. Jeg prøvede så f.eks. at gætte, hvilken af de fire typer kort, der lå med bagsiden op foran mig. Således havde jeg 25 % chance for at gætte rigtigt, hvis mine gæt var helt tilfældige. På denne enkle og meget synlige måde kan man teste sine clairvoyante evner.

Jeg prøvede også at gætte rækkefølgen af de 4 typer blandt de 16 kort, selvom de endnu ikke var blandet, mens jeg gættede. På denne måde kan man teste evnen til forudviden. Jeg prøvede at lade en anden person se på de 16 kort eet ad gangen, mens jeg skulle gætte på, hvilke af de 4 typer kort, han tænkte på. Således kan man lave en enkel test af sin telepatiske evne. Gennem hundredvis af denne type forsøg kunne jeg konkludere, at gennemsnitsgættet ved alle tre typer tests lå et stykke over 25 %, som ville være det tilfældige gæt.

Der opstod en ejendommelig følelse, da jeg opdagede, at jeg havde en – ganske vist lille – evne til at se noget og vide noget, som jeg ikke kunne se eller vide via de fysiske sanser. Det ejendommeligste var forsøgene med forudviden: Hvis jeg blandede kortene en gang for lidt eller for meget, så ville gættet ikke ligge over tilfældighedsniveauet, og det gjorde det. Så hvad var det, der ”styrede mig” til at stoppe blandingen på det rigtige tidspunkt?”

En matematiker eftergodkender Asgers forsøg med terninger

”Efter mange uger med kortforsøg lavede jeg tusinder af forsøg med terninger fordelt over et par måneder i min fritid. Forsøget bestod ganske enkelt i, at jeg rystede 6 terninger og slog dem ud på et bord samtidig med, at jeg tænkte på, hvilket antal øjne, der burde komme ud. Hyppigst skrev jeg kolonner med ti kast på en ternet blok.

Medens jeg blandede og kastede terningerne de ti gange, tænkte jeg på at få det samme antal øjne til at vende opad – eksempelvis tre øjne. I kolonnen skrev jeg ned, hvor mange af det rigtige antal øjne, der kom for hvert kast. F.eks. kunne jeg i kolonnen notere 1,1,2,0,0, 4,1,1, 0 og 2. Derefter regnede jeg sammen under kolonnen og fik f.eks. 12 dvs. 1,2 i gennemsnit pr. kast med 6 terninger i denne række. Så lavede jeg 10 eller 20 rækker og fik måske et gennemsnit på 1,17.

Næste dag kunne jeg skifte til at afprøve at tænke på fire øjne og fik måske et gennemsnit på 1,21, og således kunne jeg fortsætte dag efter dag. Påvirkningen af terningerne lå hyppigst på omkring 1,2. Det ser ikke imponerende ud, men når det sker tusinder af gange med dette gennemsnit, så er muligheden for, at der er tilfældigt, slet ikke til stede.

På et senere tidspunkt fandt jeg de gamle papirer fra min gymnasietid frem og lod en matematiker beregne muligheden for, at det kunne være tilfældigt. Hans konklusion var, at chancen for tilfældighed var én til så mange milliarder, at det næsten ikke kunne beregnes.

Det spændende ved denne type forsøg er, at man for sine egne øjne oplever, hvorledes man selv har en evne til at se bag kortene, og selv har en evne til at påvirke fysisk stof. Selvom evnen ikke er særlig udtalt, så oplever man som et ungt menneske under disse forsøg, hvordan den fysiske videnskabs verdensbillede bliver nedbrudt.”

Asger får fat i en rød tråd, der ændrede ham, men det er ensomt

”Samtidig opdagede jeg, at det var meget vanskeligt at bygge bro mellem disse verdener. Ingen i min familie opdagede, hvad jeg lavede, og hvad jeg læste ved siden af gymnasielektierne, og jeg mødte ikke andre på mit gymnasium, der ønskede at høre om det andet univers samtidigt med, at jeg hurtigt fandt ud af, at beskæftigelsen med paranormale fænomener havde en stor virkning på min selvforståelse.

Jeg havde indtil da været så konkret tænkende, at jeg ligefrem valgte den sproglige gymnasielinje for at undgå at blive for matematisk-fysisk orienteret. Men da jeg forskede i bevidsthed, vækkedes samtidig en anden side af mig til live.

Det bevirkede, at jeg blev mere interesseret i litteratur og poesi, og min evne til at skrive stil på et abstrakt niveau voksede markant, og at min interesse i at deltage i psykologiske og humanitære problemstillinger pludseligt vågnede op.”

I 3. g møder Asger Paul Bruntons esoteriske bøger

”I 3.g stødte jeg på Paul Bruntons bog: ”Bag Indiens lukkede døre.” Det fascinerede mig meget i forbindelse med Paul Bruntons oplevelse med Ramana Maharshi sidst i bogen, at oplevelsen tydeligt viste, at hjernen ikke producerer bevidsthed, men snarere er en hindring for bevidsthed. Jeg kan endnu huske det universelle sus, som jeg fornemmede under læsningen af hans oplevelse af, at vort højeste væsen er af evig natur og er eet med den bevidsthed, som ligger bag universet”.

Student den 20. juni 1966

”Efter gymnasietiden kom jeg efterhånden til at kende flere mennesker, som besad paranormale evner som noget helt naturligt. ... I det øjeblik, hvor vi blot accepterer de paranormale fænomener som ganske normale, så lader vi os ikke længere dupere af dem, for de kan i virkeligheden blive lige så kedelige som det, vi møder på det fysiske plan. ...

Efterhånden opdagede jeg således, at mennesker, der er bevidst åbne for de indre planer, i princippet kan undersøge hvad som helst på de indre planer og alle årsager til fysiske tilstande og begivenheder både i nutiden, i fortiden og med visse forbehold også i fremtiden. Begrænsningerne ligger i den undersøgende bevidstheds specielle former for evner og vibrationsniveauer.”

”Hvis det ikke er naturligt for et menneske at forstå verden som større end den fysiske verden, så har han eller hun ikke en tilbøjelighed til eller et ønske om at beskæftige sig med denne større verden, uanset hvilke beviser, der måtte komme for, at verden er større end den, vi lærer på læreanstalterne. Det enkelte menneske søger således en livsforståelse og et verdensbillede, som passer til deres bevidsthed.”

”Hvis vi skal gå en anden og smukkere vej, er det derfor nødvendigt, at vi erkender, at dette naturvidenskabelige billede af verden i det store og hele er irrelevant, skadeligt og misvisende. Først da kan vi få plads til at genindskrive følelse, hjerte og sjæl i naturens orden.”

STUDIETIDEN

Sommerferiejob før studiestart på universitetet

Eli har endelig beskrevet tiden umiddelbart efter Asgers studentereksamen. Den sommer, hvor han flyttede hjemmefra, fik han arbejde hos en anlægsgartner. Det var svært at få feriejob, så Asger fortalte, at han var opvokset på et landbrug, så han var vant til at bruge redskaber, og han imponerede sin arbejdsgiver ved at foreslå, at han kunne slå et stykke med le.

Asger var om sommeren altid i lange ærmer og skjorten knappet hele vejen op, mens alle andre gik med bar overkrop, men i feriejobbet fandt han ud af, at det var bedre at smide noget af tøjet i varmen.

Da ferien var slut, måtte han gå til bekendelse og fortælle, at han skulle starte på universitetet til september. Arbejdsgiveren tog det pænt og sagde, at Asger kunne komme igen i ferien til næste år. Han fik en god løn, så han kom igen år efter år.

Forældrene havde også gavn af Asger, hvis de skulle have fri i nogle dage. Så kunne han tjene lidt ekstra. Alternativt skulle forældrene have husbond afløser, og desuden var det bedst, at det var en, der kendte stedet og dyrene.

Indflytning på Birkedommervej i København

Asger kom ikke til at bo alene i København, men sammen med to fætre i Elis tidligere lejlighed på Birkedommervej i Nordvestkvarteret. Den havde hun beholdt, og forskellige medlemmer af slægten fik siden glæde af den. Viceværten sagde, at så længe, der stod ”Lykkebo” på døren, blandede han sig ikke. Den blev først sagt op i ca. 1975, da Asger var færdiguddannet, og ingen i familien længere havde brug for den.

Asger klør på med studiet i det første år

Asger beskriver selv i bogen ”Spirituelle Impulser”, bind 1 fra oktober 1998 de første par år af studietiden:

”Fra jeg var 20 år kom en periode på 8 år, hvor jeg var mere eller mindre i gang med min cand.mag.-uddannelse på Københavns Universitet.

Når jeg ser tilbage på uddannelsesperioden, kan jeg se, at jeg i virkeligheden kun var fuldt engageret studerende i det første år. Da året var gået, havde jeg opdaget, at jeg havde meget let ved at tage universitetsuddannelsens eksaminer i filosofikum, græsk og historie.

Men uden at jeg havde været mig helt bevidst om farerne derved, havde det trukket en intellektuel arrogance frem, som utvivlsomt kom fra nogle tidligere inkarnationer. I denne bevidsthedstilstand føler man sig overlegen i forhold til andre mennesker. Man føler, man kan, hvad man vil, og man har en form for stolthed og bedreviden, som man har lyst til at omsætte til en karriere, hvor man kan bevise for sig selv og verden, hvor dygtig og intelligent man er.

Broderen Alf bekræfter, at Asger kun fik 11 og 13-taller. Men engang kom han chokeret hjem og fortalte, at en ”eksamen var gået helt galt.” Han havde nemlig kun fået karakteren 10.

Mødet med hippiemiljøet og en ulykkelig forelskelse skaber balance

Men allerede året efter blev min identitet som elitestuderende rystet ved mit møde med det nyopståede hippiemiljø i København. Efter nogle måneders rysten var min tillid til intelligensens evner til at gøre mennesket harmonisk og lykkeligt forsvundet, og efter endnu nogle måneder med ulykkelig forelskelse var en stor del af den intellektuelle arrogance forsvundet.”

En fætters observationer

En fætter, Tom Lykkebo, boede sammen med Asger i en periode under hans studietid. Tom fandt sin kone indenfor kredsen i Gl. Mønt 19, som nævnes i deres kommende beretning, og parret har nogle observationer, som kan lægges til Asgers egne formuleringer.

Helt tilbage i Asgers barndom havde fætteren bemærket, at Asger tog tid på, hvor lang tid det tog at vande og fodre dyrene. Samlet ser fætteren familien i Sigerselvvester som en præstationsfamilie. Målestokken var præstationer. Man skulle være den bedste, og der kom siden besøg fra udlandet, når der skulle vises noget frem, som var i særklasse. Det var samtidig en familie med alle tidens nyeste tanker.

I knallert-alderen havde de to fætre kørt om kap på deres knallerter og kigget i bilblade sammen.

I gymnasietiden havde Asger det stadig med, at alt skulle måles. Han var ifølge fætteren ekstremt analytisk. Det blev efterhånden vel mærkeligt for Tom, da han hørte om, at Asger sad og slog med terninger i lange baner for at finde ud af, om han tankemæssigt kunne præge terningen igennem ønsket om at opnå et bestemt resultat.

Asger interesserede sig for det alternative og fortalte fætteren om bøger, han havde læst. Det drejede sig om verdensrummet, om folk med overnaturlige evner, tankelæsning, clairvoyance, ufoer, relativitetsteori, og om der for eksempel på Jorden havde været besøg fra rummet. Disse emner talte de to fætre om, men efterhånden blev det fætteren rigeligt mystisk.

Fætrene bofællesskab i København

I tiden på Birkedommervej gjorde fætteren en for ham overraskende opdagelse. Der var trods alt en mangel hos Asger, for han kunne ikke lave mad. Han måtte undervises i at skrue ned for gassen, så kartoflerne ikke blev kogt tørre og til sidst brændte på. Men der var en undtagelse, for Asger kunne lave en lagkage. Han købte cremepulver og kom glasur og flødeskum ovenpå.

I starten stod der jævnlige medister og frikadeller på menuen. Det var før Asger i en tidlig alder blev vegetar.

Asger indførte fast spisetid

Asger fik gennemført et fast spisetidspunkt på Birkedommervej til kl. 18.30. Hans argument var, at så kunne de høre radioavis samtidig med, at de spiste, hvilket var en mere effektiv udnyttelse af tiden. Hjemme hos familien Lorentsen havde man heller ikke siddet ret længe ved bordet. Det var hurtig spising og så videre med næste job.

Besøgene i lejligheden i Gl. Mønt nr. 19

Asger og de to fætre besøgte tre unge piger, der boede sammen i en lejlighed i Gl. Mønt 19, som var blevet et samlingssted for en kreds af venner med mangfoldige interesser. 60'erne var en blomstrende tid, og det var meget spændende for Asger, der kom fra landet, at møde nye normer og påvirkninger. Han sugede til sig.

Vennerne samledes i pigernes lejlighed om fredagen efter spisetid. Nogle venner kom også på andre ugedage, mens Asger kun kom om fredagen. Det foregik igennem flere år.

”Critiquer est bon, mais créer est miuex!

Studenteroprøret, der startede i 1968, kom i fuldt flor, mens Asger studerede. Det var en vældig brydningstid med oprør mod autoriteterne, og på universitetet blev selv professorerne udfordret. Ingen gik ram forbi.

Hjemme på Asgers værelse stod der skrevet med røde bogstaver på væggen: ”Critiquer est bon, mais créer est miuex” (At kritisere er godt, at skabe er bedre red.) Det var et citatvalg, der virkede provokerende på Asgers omgivelser, men han blev også selv udfordret i hovedstaden – herunder på punkter, som han ellers ikke havde forholdt sig til, og derfor var let at provokere på.

Asger påvirkes af ungdomsoprørets kvinder

Asger havde ved ankomsten til København været klædt farveløst på med tøj i ”gråt i gråt”. Da pigerne krævede en begrundelse, svarede han, at han gik i gråt, fordi han ikke gik op i tøj og ikke var forfængelig. Så gav pigerne igen, at siden han altså ikke gik op i det, kunne han jo lige så godt færdes i en rød trøje. Men det ville han tydeligvis ikke. Altså var han forfængelig og i besiddelse af en holdning med hensyn til tøjstil, konkluderede de. Efterhånden inspireredes Asger til en ny måde at klæde sig på, men han blev aldrig yderliggående på dette punkt, syntes de. Pigerne påvirkede også Asger i forhold til samtidens rødstrømpebevægelse samt til andre feminine emner.

Asger gik til alternative møder

Asger meldte sig for første gang på en aftenskole i Nansensgade til alternative emner ved Johannes Dragsdal, der havde egen højskole i Ringsted. Asger syntes, at det var et rigtig godt kursus, og han gav sig flere gange til kende med supplerende bemærkninger, ligesom andre af kursisterne på aftenskolen gav deres besyv med. Der var et skægt hold, hvoraf mange havde viden om forskellige aspekter indenfor det spirituelle.

Senere deltog Asger i arrangementer afholdt i Admiral Gjeddes Gård om både Martinus og Steiner.

Asger satte tanker i gang hos omgivelserne

Asger har jo spejlet os og sat tanker i gang, afrunder fætteren. Asger var en ivrig debattør, og på den måde gav han meget. Der er også ofte blevet talt om bløde værdier over middagen, når han er kommet i fættersens hjem igennem årene. De emner var Asger også altid interesseret i. Han havde interesse i dialogen.

Asger var mest interesseret i specielle mennesker - og til den anden side i nogle, som skulle hjælpes. Hvorfor altid det, tænker fætteren. Men Asger *var* en idealist, slår han fast.

DEN ANDEN ÅNDELIGE ÅBENBARING

Mødet med teosofien

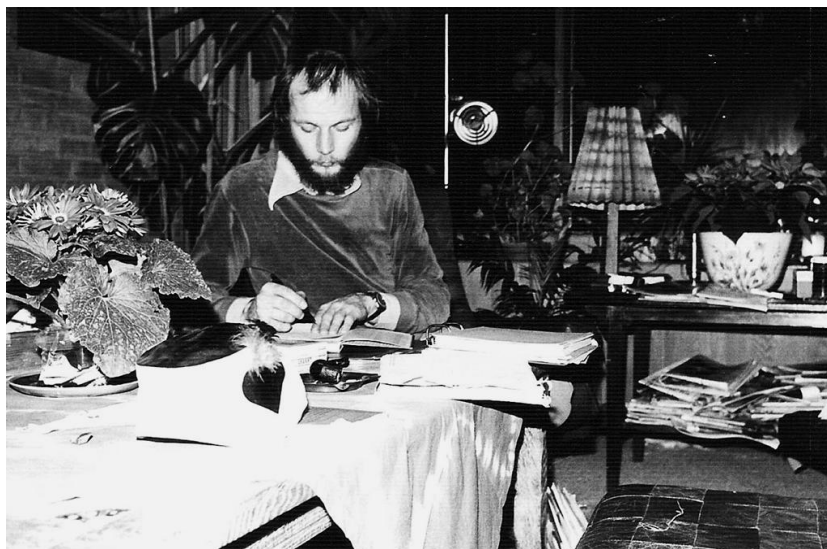
Nedenstående citat stammer fra bogen ”Spirituel Dialog”, p. 98-99.

”Da jeg var 21 år gammel, kom den næste åbning, idet jeg stødte på Det teosofiske Samfund. Den nyere tids teosofi har sine rødder i Det teosofiske Samfunds start i 1875. I Det teosofiske Samfunds store pionerer fandt jeg en kombination af guddommelig forståelse og religiøs hengivenhed, som passede til mit temperament. Jeg opdagede da, at jeg langsomt kunne fortsætte ind i en religiøs/spirituel livsforståelse uden at kaste min logik og sandhedskærlighed overbord.

I perioden fra jeg var 21, og til jeg var 25 år gammel, blev mit verdensbillede således langsomt udbygget og blev mere og mere detaljeret med brik efter brik fra den teosofiske traditions store navne, fra den danske erkendelsesmystiker Martinus, fra Rudolf Steiner, fra Alice A. Bailey og fra yogafilosofien. Jeg erfarede i denne periode, at ved studium af forskellige aspekter af den tidløse visdom, opstår der indre genkendelser af en sådan art, at det kan være vanskeligt at skelne mellem, hvad man har fået af viden udefra, og hvad der dukker op af en naturlig viden indefra”.

Asgers egen forskningserfaring siden 17-års alderen

”Siden jeg var 17 år, har jeg holdt af at forske i det såkaldt overnaturlige og uforklarlige, og i al min forskning har jeg søgt at beholde den videnskabelige indstilling i den forstand, at sandheden er vigtigere end et eventuelt ønske om, hvordan tilværelsen og universet er. Samtidig har jeg fået den gave at have en intuitiv fornemmelse af, at der er en grundlæggende enhed og kærlighed bag mangfoldigheden i den synlige verden. Kombinationen af disse to drivkræfter i min udforskning af livet førte mig i min ungdom til stadig dybere og mere omfattende studier af parapsykologi, teosofi, antroposofi, Martinus-kosmologi, Alice A. Bailey, yogafilosofi og de indre lag i verdensreligionerne, således at jeg i 1975 (som 28-årig) følte, at denne studieperiode havde givet mig de søgte indsigter og det nødvendige overblik.”

Fotoet, der er taget i forældrenes udestue, er uden konkret årstalsangivelse, men viser Asger i flittig kontakt med bøgerne.

I Teosofisk Samfund kom Asger i november 1968 med i Tau-logen, der som en pionergruppe i Danmark studerede Alice Bailey's værk "Hvid Magi" oversat af psykolog Preben Sørensen. Dette værk handler trin for trin om at manifestere åndelige projekter fra grunden af i samarbejdet med de indre verdener, og denne viden fik Asger siden stor brug for og gavn af.

Tau-Logen, som Asger deltog i igennem 3-4 år, blev stiftet af Preben Sørensen i 1965. Preben Sørensen samlede en gruppe unge mennesker, der kom til ugentlige møder i hans lejlighed i Hellerup. Derefter sendte Preben Sørensen gratis et teosofisk tidsskrift "NU" ud til medlemmer og interesserede, indtil de fik deres eget teosofiske medlems blad, da Preben Sørensen blev generalsekretær i 1972. En hel del mennesker hjalp med at trykke og udsende bladet, som til sidst blev sendt ud i 1500 eksemplarer, slutter Preben Sørensen.

Mødet med Martinus

Asgers møde som 21-årig med den 78-årige Martinus i oktober/november 1969

Til et aftenskolemøde med højskoleforstander Johannes Dragsdal hørte Asger Martinus omtalt. I pausen spurgte Asger en anden deltager ud om Martinus og erfarede, at denne anden deltager jævnligt kom på Martinus Instituttet for at høre Martinus tale.

"Jeg blev meget forbløffet over, at mejeristen fra begyndelsen af 1900-tallet stadig levede i 1969, og jeg følte det, som om jeg havde fået en uventet gave. Jeg opdagede samtidigt, at han boede blot en kilometer fra, hvor jeg selv boede i Nordvest-kvarteret efter at være flyttet til København for at studere på universitetet.

Allerede næste aften befandt jeg mig på Martinus Instituttet og lyttede til et offentligt foredrag af Martinus. Jeg havde forventet at se en ældre mand, som udstrålede den yogiske ro, som jeg på det tidspunkt forbandt med mystikere fra Østen."

Dette og de næstfølgende citater er hentet fra bogen "Det levende verdensbillede" med undertitlen "Levendegørelsen mellem Martinus og esoterisk teosofi."

Så året efter mødet med teosofien gennem Poul Bruntons bøger fulgte nu mødet med Martinus, og derefter startede der en ny dobbelttilværelse for Asger. Denne gang mellem dette at gå på universitetet og klare det fagligt med høje karakterer - og på den anden side at dyrke sine åndelige studier.

Så sideløbende med studiet læste Asger igennem en 3-4-årig periode en åndelig bog hver uge, hvilket blev til mange hundrede bøger ved siden af studiet på universitetet. Han tog desuden en yogalæreruddannelse, og sideløbende underviste han på gymnasiet og begyndte tidligt at skrive bøger.

Asger valgte på universitetet at skrive afsluttende speciale om indiske mystikere såsom den danskfødte Sonyata, Ramana Maharshi, Rama Krishna og Sri Aurobindo, og han var i denne forbindelse på flere besøg i Indien. I Martinus mødte Asger imidlertid en mystiker på den vestligt udadvendte måde.

Martinus bliver et forbillede med sit vestlige drive

"Da Martinus trådte frem ved instituttets talerstol, blev jeg forbavset over at se en ungdommelig og overordentligt entusiastisk person, som udstrålede alt andet en stillesiddende yogisk ro. Han var præget af en tydelig iver efter at fortælle, hvordan Gud og verdensaltet hænger sammen og fungerer.

Med sin lange pegepind pegede han på kæmpestore, farvede symboler, som lysbilledapparatet havde projiceret ud på et lærred, og hvis den person, der betjente lysbilledapparatet, ikke var tilstrækkeligt hurtig til at skifte lysbilleder, kunne Martinus utålmodigt banke i gulvet med den store pegepind flere gange efter hinanden, så hans medrivende ordstrøm hurtigt kunne fortsætte over i det næste symbolbillede, og jeg blev straks tiltrukket af hans store engagement i at fortælle om det guddommelige storhed og logik.”

Denne episode har Asger med glæde og lune genfortalt mange gange under sine kurser.

”Da jeg sad hjemme på mit værelse og åbnede Livets Bog nr. 1, havde jeg kun læst nogle få sider, før jeg fik en fornemmelse af, at der strømmede lys ud mellem siderne. Det var en fornemmelse af, at der var et overjordisk lys imellem eller bag linjerne. Jeg var bevidst om, at det overjordiske lys i virkeligheden stammede fra Martinus` s eget møde med en transcendent virkelighed.... Og hvis man åbner sine indre sanser herfor, kan man føle sig draget ind i en lysvibration, som er uafhængig af den tredimensionelle bog.”

Asger får en 2-3-årig intensiv Martinus-periode

Efter det første møde med Martinus hørte Asger næsten alle Martinus` s foredrag, indtil Martinus efter at være fyldt 80 år stoppede det meste af sin offentlige virksomhed. Asger nåede at læse 80-90 % af Martinus` s bøger, og på instituttet knyttede han sig ind i en ungdomsgruppe, som også hjalp instituttet på praktisk vis.

En særlig aften hos Martinus

”I denne sidste anledning blev jeg en aften inviteret til at sidde sammen med en gruppe andre unge med Martinus som vært. Jeg benyttede da lejligheden til at stille Martinus et spørgsmål om, hvorvidt Jorden var et maskulint eller et feminint væsen.

..I stedet for at svare på mit spørgsmål anvendte Martinus imidlertid 5-10 minutter til at fortælle mig, at jeg ikke skulle gå så meget op i en intellektuel forståelse af det evige verdensbillede, men snarere skulle jeg søge logikken til den virkelighed, som lå bag hans analyser. Og heri uddybede han, at der kan ligge en fare, hvis intellektualiteten tager overhånd i forbindelse med studiet af hans værker.

Han afsluttede sin lille tale til mig med en formulering i retning af: ”For resten er Jorden...” Jeg var så optaget af, hvad han havde sagt til mig, at jeg den dag i dag ikke husker med sikkerhed, om han nævnte, at den var maskulin eller feminin.

Jeg følte mig overordentligt meget ramt af, hvad Martinus sagde til mig, fordi jeg havde en intellektuel stolthed over at klare mig så godt på universitetet og af at kunne brillere med åndelige livsforståelser. Og jeg følte mig ramt, fordi jeg havde et engagement i at kunne sammenligne forskellige åndelige skoler med hinanden ud fra de logiske modeller af åndelige virkeligheder etc..

... Men jeg undrede mig, for den logiske analyse af Martinus` kosmologi var jo den mest almindelige måde at studere Martinus på blandt andre kosmologisk interesserede mennesker. Jeg besluttede mig da til især at tage den del af Martinus` ord til mig, som vedrørte en for udpræget intellektuel stolthed, hvor jeg følte mig mest ramt.”

Asger overvejer at dedikere sig til Martinusbevægelsen

Asger følte sig meget tæt knyttet til Martinus` verdensbillede og i nært indre slægtskab med Martinus selv, og efter 2-3 års tilknytning til Martinus-instituttet overvejede han, hvorvidt han skulle dedikere sig til instituttet og måske blive en af de faste undervisere og skribenter vedrørende denne lære.

... men Asger vælger at gå videre ad sin egen vej

"Jeg løste problemet ved en beslutning om at arbejde på en bredere måde og fortsætte med mine interesser ind i forskellige andre felter af det spirituelle."

En forklaring fulgte

Først 33 år efter den ovenfor omtale aften i 1970 med den direkte henvendelse hos Martinus fik Asger en clairvoyant forklaring via hustruen Yvonne Wassini, som han blev gift med i 1989. Igennem hende oplyste Martinus, at Asgers opgave var at bygge broer mellem forskellige åndelige perspektiver og skoler – se i bogen *"Det levende verdensbillede"*:

"Uopfordret kom Martinus derefter ind på sin lille tale til mig i ungdomsgruppen ved aftenmødet i 1970..... Han så, at jeg havde en opgave i denne inkarnation med at trænge dybere ind i kærlighedsperspektivet og det levede perspektiv i gudsforståelsen og i verdensbilledet og beskrive mine opdagelser..."

Det var dette, der var årsagen til, at han fremhævede begrænsningen i at søge viden via en intellektuel tolkning af kosmologien. Han kunne se, at min personlighed på det tidspunkt havde en ubalance ved en tendens til stolthed, som ikke måtte stimuleres. I stedet for at fortælle mig direkte om denne del af min livsopgave, ville han således hjælpe mig ved blot at pege på retningen."

Af Asgers optegnelser fremgår samstemmende, at han i januar-marts 1969 var kommet ud for en stor kæreste- og identitetskrise.

28-ÅRIG UNIVERSITETSUDDANNET OG FAR

Den 15. juni 1975 var Asger færdiguddannet kandidat i kristendomskundskab og historie.

Han tog yderligere en kortvarig efteruddannelse til at kunne fungere som præst i Den danske Folkekirke. Han søgte derefter nogle stillinger som sognepræst, og på grund af sine høje karakterer kom han til flere prøveprædikener, men han fik aldrig noget præsteembede tilbudt.

I perioden fra 1976 til 1989 virkede han på Frederikssund Gymnasium som underviser på gymnasie- og HF-niveau. Han tog deltidsarbejde, for han ville ikke bruge al tiden på at tjene penge. Ved siden af interesserede han sig på dette tidspunkt for moderne psykologi og især regressionsterapi. Asger var i den forbindelse omkring L. R. Hubbards bog: *"Selvanalyse"* fra 1977 for at shoppe en til formålet velegnet metode, som der næppe var det store udvalg af tilbage i 1970'erne. Om disse ting oplyser han i sin egen bog *"Menneskets åndelige rejse"* fra 1982, og han fortsætter:

En nysgerrig regressionsforsker

"Femgangsmåden ved denne form for okkult forskning består i, at forskeren får andre mennesker til at genopleve fortrængte oplevelser ved hjælp af en dertil egnet teknik, der i dette tilfælde lader personen bibeholde sin dagsbevidste livsoplevelse. Det viser sig da, at genoplevelserne sker fra stadig dybere lag af underbevidstheden, og efter kortere eller

længere tids "optræning" dukker der oplevelser frem, som kan placeres i en tidsrækkefølge tilbage gennem historien.

Som nysgerrig forsker står man da pludselig i den situation, at man kan begynde at arbejde med reinkarnationsforestillingerne og evigt-livs-forestillingerne på en helt ny måde, idet tidligere liv er noget, som tilsyneladende alle har gemt inde i sig, og som de så ved hjælp af velegnede metoder kan komme til at "huske" igen – helt uafhængigt af, om de dagsbevidst tidligere har troet på, at de havde levet før, om de har været religiøse etc.. Tidligere liv er noget, alle kan genopleve efter nogen tids træninger. Tidligere liv opleves som en film af større eller mindre klarhed og med større eller mindre følelsesmæssig identifikation."

På omslaget af bogen "Menneskets åndelige rejse" fremgår det, at "forfatteren på grund af sin omfattende okkulte viden hurtigt opdagede, at selv mennesker, der aldrig havde beskæftiget sig med lignende tanker, uafhængigt af hinanden fik oplevelser, der bekræftede grundtankerne i de store indviedes beskrivelser af evige livsprocesser og livslove, der styrer menneskets livsbane fra inkarnation til inkarnation. Denne bog er således en sammenfatning af disse undersøgelser samt af det evige verdensbillede, som enhver større indviet gennem alle tider har bekræftet. Det nye i "Menneskets åndelige rejse" er et væld af levende detaljer, som hidtil ikke har været beskrevet."

Som uddannet regressionsterapeut forskede Asger ved at stille journalistiske spørgsmål under regressionsterapierne. På denne måde forskede han i Gud, og i "hvad Gud har gang i". Han var som tidligere i forbindelse med terningeforsøgene i gymnasiet igen forskeren, der eksperimenterede sig frem til resultaterne ved egen indsats ud fra tidens værktøjer.

Indenfor de to første års eksperimenter fik Asger oplevelser fra over 50 forskellige egne inkarnationer i et tæt samarbejde med en mandlig ligesindet. Asger syntes først, at der var for meget lidelse på Jorden i forhold til den erfaring, som lidelsen giver, men efterhånden konkluderede han, at lidelsen skaber ydmyghed, blødhed, sensitivitet, medfølelse og medlidende kærlighed i mennesket og opløder egoets selvoptagethed og egenvilje. Lidelsen skænker dermed mennesket livserfaring til fremtidige udfoldelser. Lidelsen gælder mere fremtiden end fortiden, kunne Asger konkludere.

Han konstaterede samtidigt, at de åndelige bøger på området var utilstrækkelige. I 1979 begyndte han at holde offentlige foredrag, og i 1980 begyndte han at undervise i teosofi.

I perioden med Skandinavisk Healerskole fik Asger mulighed for at kombinere det omfattende teoretiske åndelige stof, som han havde læst, med de konkrete oplevelser og sammenhænge, som klienterne fremkom med under regressionsterapierne, og på den måde fik han et selvoplevet førstehåndsindblik i, hvad der foregik på den anden side.

Menneskets åndelige rejse er lang

For Asger var den helt store overraskelse dette, at det tager så lang tid at udvikle sig som menneske. At det foregår over årmillioner. Mange klienter fortalte jo, at de havde levet på andre planeter, der i civilisation tilhører menneskehedens fremtid. De havde lovet at bringe deres viden med sig til Jorden om, at verden kan indrettes på en ny og bedre måde. En viden, som endnu blot er i sin vorden på Jorden. En viden med håb om en bedre fremtid.

Nye oplysninger om stjerne- og englemennesker

Asger lyttede til sine klienter og erfarede, at nogle af dem kom som englemennesker fra

planeter uden fysisk form. Her på Jorden bliver de ofte aktive som kunstnere og healere, og de har ofte en svær opgave med at genfinde deres præstinderolle fra tidligere liv. Han indså, at englemenneskene hidtil har været en lidt forsømt gruppe, som der har manglet uddannelser og kurser for, således at de kunne genfinde deres sjælsformål. Stjernemennesker fremstod som mere fokuserede typer med andre hjælpeopgaver på Jorden.

Han begyndte at skrive bøger, hvor han kom ind på erfaringerne, blandt andet med et speciale omkring stjerne- og englemenneskerne ud fra disse klienternes oplevelser af, at de var kommet til Jorden med særlige formål om at hjælpe.

Provokerende nyhed

Asgers tale om stjernemennesker og englemennesker var imidlertid noget nyt og provokerende – også for teosofiske kredse i Danmark. Stjerne- og englemennesker nævnes ikke i de teosofiske skrifter, og som en konsekvens heraf kunne ikke alle teosofisk aktive mennesker stå inde for det.

Rammer sprængtes undervejs, og det skulle komme til et nyt brud i 1989, da Teosofisk Forening løsrev sig fra Theosofisk Samfund. Men nye rammer giver nye vækstmuligheder for alle.

Asger bliver far

Den 26.2.1975 blev Asger far. Datteren, Katinka, arriverede på selve hans fødselsdag.

Katinkas mor, Dorrit Toftekjær, og Asger delte interessen for det åndelige. Dorrit Toftekjær var selv vokset op på Undinevej, hvor hendes forældre havde en gård. Året efter Katinkas fødsel blev der den 1.2.1976 købt hus på Undinevej. Asger var tilbage på vejen, hvor han var blevet født.

Dorrit Toftekjær er uddannet terapeut og har praktiseret som psykoterapeut siden slutningen af 1970'erne. Hun har ledet Antahkaranaskolen – Skolen for Psykisk Sundhed og Selvudvikling, og hun har uddannet psykoterapeuter i Danmark, Norge og Australien.

Katinka Maya Vår, der er miljøtekniker, psykoterapeut, coach og forfatter til serien ”Atlantidernes Arv” dedikerede første bind, ”Ilden vågner”, i juni 2012 til sin far.

Katinka Maya Vår

CLAIRVOYANT DAME, ÅNDELIG LÆRER

Samarbejdet med Jeanne Morasthi fra 1978 til 1993

Mødet med en clairvoyant dame i 1978

Dette og følgende citater stammer fra bogen "Jesus og kristusimpulsen" fra 2000 p. 153 ff.:

"I efteråret 1978 opsøgte jeg i København en clairvoyant dame, der mentes at have forbindelse med Hierakiet. Ved mine første besøg fortalte hun mig, hvorledes nogle af mestrene havde vist sig for hende i sommeren 1977 og afsløret, at hun havde lovet at samarbejde med dem i denne inkarnation om en bestemt åndelig impuls. Samtidig blev der skabt nogle større indre åbninger, således at hun i et vist omfang blev i stand til at få inspirationer fra mestrene til nye åndelige forståelser i forbindelse med sit åndelige arbejde.... Hendes vision var, at hun skulle hjælpe med at skabe et mere direkte samarbejde mellem de højere lysverdener og de mennesker, som ønskede at arbejde for mestrene...."

Jeg blev slået af forbavselse

"Da jeg selv første gang deltog i en kosmisk tjeneste, blev jeg slået af forbavselse. Under den indledende påkaldelse af guddommelig hjælp så jeg pludselig for mit indre øje en vældig strøm af kraft igennem gruppen. Jeg fornemmede, at det var en indstrømning fra Mesteren Morya, at den gik langt ned i Jorden, og at vi blev delagtige i en omfattende impuls af åndeligt nærvær."

Fra da gik jeg ind i gruppen

"Fra da af gik jeg med ind i gruppen, og lige siden har jeg deltaget i kosmiske tjenester eller selv ledet kosmiske tjenester næsten hver eneste søndag i foreløbig over 20 år indtil skrivende stund (2000 red.)"

Fotos viser Jeanne Morasthi samt ejendommen på Strandvejen 63, der husede hendes hjem

På Wikipedia står der at læse om Jeanne Morasthi, at hun blev født i Danmark i 1946, at hun begyndte sit spirituelle arbejde i 1975, emigrerede i 1982, grundlagde "Society for Maitreya Theosophy" i 1991, "The Theosophical Fellowship" i 1994 og "Heart Flow Worldwide" i 2001. Hun gik over den 16. november 2002.

Jeanne Morasthi var i 1972 sammen med en veninde startet med at meditere sammen med psykolog Preben Sørensen, der havde sit eget center, Anandagården, nær Nykøbing Sj.

Asger gik fra teori til virkelighed

Asger fortsætter beskrivelsen i bogen "Jesus og kristusimpulsen" fra 2000 p. 153 ff.:

"Hvor Det Store Hvide Broderskab og deres arbejde tidligere havde været relativt teoretisk for mig, blev det nu en levende virkelighed."

Vækkelse af hans indre erindring

"Jeg fik vækket en indre fornemmelse til live, om at Hierakiet er et levende fokus på Jorden, at mestrene er levende udstrålere af kærlighed og visdom, og at jeg i de indre verdener mellem inkarnationerne har et engagement i udviklingen af civilisationen på Jorden, som er en naturlig forlængelse af mestrenes engagement."

og et skift i hans bevidsthed

"Ved vækkelsen af denne indre erindring og forståelse indledtes en periode, der gradvist skabte et skift i bevidstheden fra at være optaget af et mål om at nå højere bevidsthedsplaner til at se sig selv som en medansvarlig del af opgaven med at lade højere bevidsthedsplaner trænge igennem i menneskeheden."

Asgers orientering og målsætning vendtes til at blive en formidler og forvandler

"I en vis forstand blev orienteringen således vendt 180 grader. Hvor orienteringen før var vendt mod at nå de højere verdener, blev orienteringen gradvist vendt om til at blive delagtig og medansvarlig i åndens forvandling af de tilslørede verdener.

Mit mål kunne efterhånden formuleres således: At blive en formidler af guddommeligt lys, guddommelig kærlighed og guddommelig kraft som hjælp til forvandling og helliggørelse af menneskeheden og på Jorden. Ændringsprocessen varede helt frem til 1985."

Hvor andre stod af

"Den nye åndelige gruppe vakte et stort røre blandt øvrige åndelige grupper i København, fordi lederen hævdede at være i bevidst kontakt med Hierakiet. Og da hun fortalte, at hun skulle være pioner for en ny teosofisk impuls, var der mange, der blev draget af fornyelsens friske ånd, og som senere forlod den gruppe, som hun skabte."

Jeg valgte at blive

"At jeg var en af dem, der blev og gav hende min støtte, skyldtes både, at vi delte et livsengagement, at vi havde et åndeligt slægtskab fra visse tidligere inkarnationer, og jeg til stadighed kunne se, at Hierakiet arbejdede igennem hende, selv om personlige uforløstheder kunne give "forstyrrelser" i dette arbejde."

Arbejdet på Strandvejen 63

Gruppen mødtes hver uge i en herskabslejlighed på Strandvejen 63. Der var tale om et pionerarbejde dels med tjenester dels med healing. Asger blev efter 1978 aktiv for stedet, hvor han var primus motor med at skrive. Hans bog: "Til vandmandsalderens mennesker", der har en rød rose på forsiden, udkom på Shan Forlaget i starten af 1980'erne.

Jeanne Morasthi emigrerer

I 1982 emigrerede Jeanne med et stop-over i USA til Australien. Inden sin afrejse holdt hun en stor afskedsfest på Wiwex i København. Hun kom siden til Danmark for at underviste nu og da, og Asger kom på besøg og underviste dels i Melbourne dels på bevægelsens nye center i Daylesford. Jeanne Marasthi fik navnet Ananda Tara Shan.

Ananda Tara Shan og Asger underviser i Melbourne i 1987

Kristustjeneste med Ananda i Melbourne i 1987.

Rosenhaven

Det internationale Shan-center, ROSENHAVEN, var et center for healing og åndelig udvikling, der videreførte det arbejde, som Shan Tara påbegyndte i Danmark i årene fra opstarten i 1977 til emigrationen i 1982 som led i en indre verdensfredsbevægelse. Sådan formuleredes det i deres blad.

Rosenhaven havde afdelinger på Nørrebrogade 110A i København, i Fredensgade 34 i Århus og på Sommervej 27 i Odense.

Rosenhaven udgav bladet SHAN, der er det åndelige navn for kloden. Navnet Shan er således et symbolsk udtryk for Jordens indre enhed og det åndelige styre, der ligger bag alle fysiske fremtrædelsesformer. Asger bidrog med artikler til bladet.

Healerskolen bliver til Skandinavisk Healerskole

"Efter at den åndelige lærer flyttede til udlandet i 1982 kom jeg ind i en periode med stort engagement i at skabe healerskoler i Norden som hjælp til vækkelse af lysarbejdere."

Healerskolen udviklede sig fra 1983 til 1986, dvs. mens Asger var fra 36 til 39 år gammel, til 9 healerskoler fordelt i Danmark, Island, Finland og Tyskland. Undervisningen foregik over nogle weekends igennem et år. Der kunne udstedes et afsluttende diplom.

Asger stod for den samlede planlægning og for udfærdigelse af undervisningsmaterialet, foruden at han rejste rundt i de forskellige lande og underviste – herunder også på tysk.

Enlig far fra 1980

Fra 1980 var Asger på hjemmefronten fraskilt far med weekendsamvær med datteren Katinka. Han blev boende på Undinevej, men somme tider skulle han jo af sted til Australien og undervise. Han har selv nævnt og beklaget, at han ikke fik tid nok til sin Katinka.

Enlig far til Katinka. I baggrunden Asgers yngste bror, Alf.

Asger underviser i lejede lokaler i Melbourne.

Ananda Tara Shan fik sit eget center i Daylesford

Ananda Tara Shan holder den første tjeneste Daylesford i det nyrenoverede hus i, som kursisterne var med til at male og sætte i stand. Stolene er af samme type, som senere blev indkøbt til Den Gyldne Cirkel.

Asger ledede Ananda Ashram i Gundsølille nær Roskilde

I 1987 underviste Asger stadig et par måneder om året i Australien i Ananda Tara Shans bevægelse, mens han hjemme i Danmark ledede ombygningen af en nedlagt skole i Gundsølille ved Roskilde Fjord. Ananda havde ønsket at samle centrene i København, Århus og Odense under een hat.

Skolen blev ombygget til "Ananda Ashram", der skulle være et center for den ny Kristus-impuls, hvor teosofiske elementer kunne udmøntes i hverdagen mellem mennesker.

Af det nuværende andelsboligselskab Gundsølilles hjemmeside fremgår:

"Huset blev bygget i 1953/1963 og fungerede som en folkeskole frem til 80'erne. Skolen blev udbygget med en række træhuse, men det var ikke tilstrækkeligt, og den gamle skole blev afløst af Lindebjergskolen for at kunne rumme et større antal elever.

Efter husets skoletid købte teaterskolen "Ildfolket" huset og udstykkede træhusene. Senere blev huset solgt til en religiøs bevægelse ved navn "Ananda", som brugte det til Ashram. Man kan stadig se et levn fra denne tid i husets gymnastiksal, da endevæggen er udsmykket med motiver fra bevægelsens religiøse univers.

Den 1. februar 1999 blev huset så købt af Gundsølille Andelsboligforening med det formål at etablere et bofællesskab i form af andelsboligformen."

STADIER PÅ VEJEN

Asger rustes til på sigt at gå selvstændig med eget center

Asger beretter i bogen ”Spirituel Dialog” fra 2002 om en personlig åndelig krise i 1985. Ud af krisen kom en yderligere modningsproces, der fra 1994 skulle føre til, at han følte sig rustet til at acceptere det indre kald til at danne sit eget center.

Det vidste Asger ikke i 1985.

Asger fik en åndelig krise i 1985

En åndelig krise i 1985 fordrede en dybere gudsovergivelse, og i bogen ”Spirituel Dialog” giver Asger en række nøgleforståelser:

”Noget af det væsentlige i krisen var at nå frem til beslutning om, at fra nu af ville jeg ikke interessere mig for min egen åndelige udvikling, for om jeg havde det godt eller skidt - eller om at komme nærmere Gud eller et højere bevidsthedsplan.”

”I påsken skete der så et pludseligt gennembrud til en dybde i udstrømningen af guddommelig kærlighed, der forbandt mig med selve det mysterium, der ligger i Jesu korsfæstelse. Fra det øjeblik følte jeg, at noget af guddommens blødende, medlidende og medfølede hjertestrøm blev aktiveret igennem hjertechakraet på en sådan måde, at en dybere måde at forstå Guds kærlighed på og at arbejde for Guds kærlighed på, blev levende for mig.

Med Gud som arbejdsgiver

”Den grundlæggende beslutning blev, at fra nu af ville jeg blot stå til rådighed for Kristus og for det, som det guddommelige havde mulighed for at skabe igennem mit personlige vehikel.

Beslutningen indebar en indsigt i, at om personligheden fik det mere eller mindre godt spillede en underordnet rolle i forhold til mulighederne for at være med til at løfte kollektivt i denne periode af menneskehedens udvikling, som så tydeligt er en krisetid i valget mellem materialistiske og spirituelle værdier.”

Der fulgte gaver med beslutningen

”Den ene gave, som opstod næsten fra det ene øjeblik til det andet, var en frihed i forhold til mange personlige indre tyngder og friktioner. Den anden gave var en kontinuerlig dagsbevidst oplevelse af en form for guddommeligt nærvær i hjertecentret. En sådan oplevelse kan beskrives som en daglig følelse af, at der en indre fred, glæde og kærlighed i brystregionen og af, at disse bevidsthedselementer har en kilde udenfor personligheden.”

Asger opnåede strømmen i brystet

”Efter min åndelige krise med tilhørende gennembrud i 1985 har jeg fået den gave at kunne læne mig indad mod det guddommelige på en sådan måde, at jeg har let ved at føle Gud i hjertecentret. Forud for dette gennembrud var gået mange år med en gradvis overlapning mellem en teoretisk ydre forståelse læst gennem bøger, en indre forståelse, som blev bekræftet af bøger, og som blev uddybet igennem mange reinkarnationsoplevelser og en overlapning indad i nogle verdener, som ikke var synlige for mig, men som føltes virkelige... Hvis jeg f.eks. lukker øjnene og mærker efter i det levende område i brystregionen, så vil jeg sige med stor overbevisning, at Gud eksisterer som vibration, liv og kærlighed. Dette liv/kærlighed er som en strømmen, der kan være levende i hjertecentret, og som kan flyde igennem hjertecentret.”

Den fælles kilde

".... Jeg fornemmer og oplever, at der bag alt er liv på Jorden, at det søger at belive alle mennesker indefra, og at det er en form for bevidsthedsbasis, der er fælles for alle mennesker, men som blot ikke kan opleves, hvis vi er for bekymrede, for fokuserede i det ydre eller for hårde i vort følelsesliv.

Hvis man åbner sig for det, så opdager man, at det er den virkelige kilde til glæde, kærlighed, fylde, fred og indre storhed. Jo mere et menneske har adgang til denne kilde, jo nemmere kan det være ubekymret i den fysiske eksistens.

.. For mig selv er det levende gudsforhold så væsentligt, at jeg føler, at den indre strøm og den fornemmelse af indre universer, der åbenbares via denne strøm, er mere virkelig end den ydre verden."

At leve dobbelt - såvel i det indre som i det ydre

"Samtidigt er jeg engageret i at få det område, som jeg har taget medansvar for i den ydre verden, til at fungere optimalt."

Opgaven som brobygger

"Opgaven kan således beskrives som at søge at være en brobygger mellem det indre og det ydre med aktivt nærvær i begge verdener."

Levendegørelse er det vigtigste

"Men det vigtigste led i gudsforholdet synes jeg er levendegørelse: At man føler den levende strøm er med i ens tanker og følelser, og at man føler, at man er eksponent i sit daglige virke for denne levende strøm."

At deltage i Den store Symfoni

"... Således tror jeg på, at menneskene gradvist vil kunne indgå i en af universets store symfonier og der spille sit instrument på bedst mulig måde og i lydhørhed over for Den store Dirigent." Bogen "Spiriuel Dialog", hvorfor disse citater stammer, udkom i 2002.

Solindstrømningen i nytåret mellem 1986 og 1987

Yderligere fik Asger nytårsaften 1986 en grundlæggende åndelig oplevelse af, at en ny solimpuls strømmede til Jorden.

"Grunden til, at skabelsen af et dybere netværk af hjertets verdenstjenere nu kan lykkes, er, at en ny solindstrømning er begyndt at virke gennem Kristus, som skaber en ny Sol-kristusimpuls. Den nye Solindstrømning oplevede jeg nytårsaften 1986-1987 (i Australien.red) som en vældig indstrømning af gylden kraft, et gyldent ildagtigt lys, der strømmer fra det indre af solen, der kan kaldes Solåndens hjerte, ind i Jorden. Når den nye Solindstrømning går ind i Jorden, skaber den en helt ny vibration i det planetare væsen, som om Solånden – det store Sollogosvæsen – lader noget af sit væsen vækkes til live inde i Jorden... Denne gyldne vibration går igennem alle lag af Jorden, og den kan opleves, som om den allerede på få år har ændret de højere lag af Jordens aura."

Fra starten af 1987 kom denne nye Kristus-indstrømning meget stærkt igennem til Asger, og den skabte yderligere et nyt og solidt grundlag for ham. Men hans eget center "Den gyldne Cirkel" skulle først blive en realitet i 1993/1994, hvor han skulle komme til at bryde med Jeanne Morasthi efter 16 års samarbejde.

LÆRERINDEN FRA NORDFYN

Asger møder Yvonne Wassini

Fra det første møde til brylluppet – Yvones personlige beretning

1985 -1986

Forud for det første møde

Jeg længtes efter at beskæftige mig med åndelige emner, og min store længsel var at finde en ven, som jeg kunne tale med eller skrive om disse emner med. Jeg havde desuden altid skrevet i mine poesibøger, at mit højeste ønske var: ”Et spændende liv med masser af rejser.”

Jeg havde i 1985-1986 tilmeldt mig et længerevarende lokalt kursus indenfor Gurdjieff-Uspenskijs psykologi. Jeg har altid gerne villet lære nye ting, og kurset var en præsentation af diverse kropstyper. Jeg var ifølge dette system jupiter-typen, der beskrives som glad, jovial, kommunikerende, farverig, smidig og rummende overfor alle mennesketyper. Merkur-typen er derimod god til at formidle, til at være budbringer, og den er handlekraftig, samlet, rejser meget og er fysisk slank. Jupiter-typen og Merkur-typen er ifølge Gurdjieff/Uspenskijs psykologi de perfekte partnere for hinanden. De er begge gode til at tale og fremlægge. Så min partner måtte meget gerne blive en Merkur-type.

En aften indgik der en Lüschers Farvetest. To-tre gange blev jeg sat til at lave denne test om. Læreren var efter mig og sagde. ”Du har så store forventninger til en partner, at ingen mand nogensinde kan leve op til det.”

En aften arbejdede vi på kurset med at fortælle hinanden om vores venner, og der hørte jeg, at en medkursist bruge den vending, at nogle af hendes venner stammede fra et tidligere liv. Det stikord reagerede jeg på, og jeg opsøgte hende efter kurset for at tale mere med hende om det. Hun var med i Rosenhaven, og jeg spurgte, hvad man lavede der. Kvinden svarede, at man uddannede healere og afholdt foredrag, og at næste foredrag ville være med Asger Lorentsen. Jeg blev glad og ville gerne møde ham. Jeg havde læst alle hans bøger. Arrangementet skulle foregå i Odense. Jeg spurgte hende lidt ud om Asger og fik at vide, at han boede på Sjælland og havde en datter på 13 år.

Der foregik ingen spirituelle aktiviteter på Nordfyn, hvor jeg selv boede. Jeg gjorde i stedet det, at jeg gik tidligt i seng og læste spirituelle bøger i hemmelighed. Jeg gemte dem under sengen. Jeg var alene med min interesse for den åndelige verden, og filmen om ”Jonathan Livingstone Seagull” sugede jeg til mig ud fra en søgen efter det spirituelle, efter lyset og efter en større verdensbevidsthed. Jeg manglede i høj grad nogen at tale med om det. Så i første omgang ønskede jeg mig bare en rigtig god, spirituel ven.

I en håndlæsning og i mit horoskop sagde to forskellige private behandlere til mig: ”Når du bliver 42 år gammel, vil du møde din partner, der vil have noget at gøre med helse, healing og meditation.” Det kom til at passe, for jeg var nøjagtig 42 år og en måned gammel, da jeg mødte Asger, der på det tidspunkt ledede de Skandinaviske Healerskoler.

November 1987

Mødet i forgangen til pyramiden

Det var en mørk fredag aften, da jeg ankom til adressen på en privat villa i Odense, hvor foredraget med Asger Lorentsen skulle foregå. Jeg kunne ingen mennesker se, og jeg kunne ikke forstå, hvor alle de øvrige deltagere opholdt sig. Jeg fandt en sti gennem haven om til

bagsiden af huset, men da jeg er mørkeræd, og da stien snoede sig, var det en udfordring for mig at nå frem til indgangen, hvor jeg bankede på.

I forgangen til pyramide-rummet stod en slank og energisk mand bøjet over sin taske. Han så op på mig og sagde smilende: *"Skal du også til foredrag?"* Jeg troede, at han var kommet for at lytte ligesom jeg, men det viste sig at være foredragsholderen, Asger Lorentsen.

Jeg tænkte under foredraget: *"Hvor er han bare dygtig og beskeden. Yes, ham ville jeg gerne arbejde sammen med for Jorden og for universet."*

I pausen blev han stående foran tilhørerne. Jeg ville gerne skabe en kontakt med ham, så jeg gik op og stillede et spørgsmål. Jeg syntes, at han virkede fraværende og lidt tøvende i kontakten, men han fortalte mig senere, at det skyldes, at han så en gylden lysstrøm fra universet gå igennem mit hjerte og ind i hans, og han tænkte: *"Den dame må der være noget specielt med."* Da foredraget sluttede, sagde Asger, at der ville blive budt på kaffe og te, og jeg satte mig med det formål at komme tæt på ham for enden af bordet, mens han selv sad til venstre for mig. Jeg stillede ham nogle spørgsmål, men han henviste mig til at tale med andre, og jeg fornemmede, at han ville holde mig på afstand. Det var under en kort snak med ham allerede kommet frem, at jeg var gift og havde to næsten voksne drenge, så Asger holdt helt bevidst afstand. En gentleman.

Det var fredag aften, og lørdag og søndag skulle der være kursus for deltagerne på healerskolen. Asger fortalte mig, at der skulle være en lystjeneste som søndagen, hvor der kom healere fra hele verden. Han inviterede mig med, og jeg svarede, at jeg ville se, om jeg kunne komme.

To par øjne mødes

Det ordnede sig, så jeg blev alene den søndag, idet min mand og mine børn tog af sted til diverse aktiviteter. Jeg kørte derfor ind til lystjenesten søndag middag, hvor der var dagslys, så jeg kunne se den nybyggede pyramidesal, hvor Asger og jeg to dage tidligere havde mødt hinanden i forgangen.

Da jeg trådte ind i pyramidesalen, sad tjenstedeltagerne iført nogle tunge kjortler af velour, men Asger var ikke til stede. Det kunne jeg ikke forstå. Folk sad i lokalet med lukkede øjne, og jeg reagerede spontant på en sådan måde, at jeg ikke selv ville lukke mine øjne, bare fordi de andre gjorde det. Men jeg blev beroliget af musikken, og mine øjenlåg faldt i ligesom de øvriges. Til allersidst kom Asger ind iført en form for præstekjole. Han var Nordens Biskop for Rosenhaven, eftersom Ananda Tara Shan havde valgt at flytte til Australien. Det var derfor, at han kom ind som den sidste, og det var ham, der ledede tjenesten.

På et tidspunkt under tjenesten skulle deltagerne passere en person, der stod med en bakke med små glas med saft. Jeg tog selv et glas, fulgte rundingen på alteret, som symboliserede Jorden, og stillede mig ud for Asger, der i sin egenskab af biskop stod med løftede arme. Det indgik i ritualen, at man foran alteret skulle føre glasset op til hjertet, mens man ønskede noget godt for Jorden, inden man til sidst drak saften.

Asger og jeg fik øjenkontakt, da jeg stod ud for ham. Tiden gik i stå. Vi kunne ikke slippe hinanden med øjnene. Jeg så ham som præst formidle Kristus-kærligheden. Jeg tænkte, da jeg så hans øjne: *"Den mand kan virkelig elske."*

Til sidst tænkte jeg: *"Nej, nu bliver du simpelthen nødt til at bevæge dig mod venstre"*, for de næste i køen ventede på, at det skulle blive deres tur til at stå foran alteret og foran Asger. Men han og jeg var næsten ikke i stand til at slippe hinandens øjne.

Jeg tænkte: *"Jeg vil altså gerne tale mere med den mand."*

”Nu er der kaffe og te inde ved siden af”, blev der senere sagt, og jeg satte mig ved langsiden af bordet og ventede på ham. Der gik meget lang tid, og pladserne rundt omkring mig blev optaget. Han klædte om ude bag ved. I en uendelighed. Til sidst kom han, styrede lige hen imod mig og stillede sig for bordenden. ”*Hvad syntes du om tjenesten?*”, spurgte han. Jeg bare smilede og smilede hele tiden, mens vi talte sammen. Jeg var bare så ovenud lykkelig. En deltager formulerede det siden sådan her: ”Asger nærmest lå hen over bordet den aften, så interesseret var han i dig.”

Lærerinden fra Nordfyn

Jeg kørte hjem med den beslutning, at jeg fra nu af ville på healerskole, som ikke blot handlede om healing, men også om andre spirituelle emner. Mon jeg kunne hoppe på holdet, der allerede var startet, tænkte jeg.

Asger ville jeg meget gerne møde igen, så jeg besluttede at ringe til værtparret, der afholdt kurset. Jeg aftalte med mig selv, at hvis det var meningen, ville jeg komme igennem til ham på telefonen. Jeg ringede op på nummeret og spurgte, om jeg traf Asger Lorentsen. ”Et øjeblik”, sagde stemmen. Jeg havde heldigvis netop ramt en pause i undervisningen. Asger fortalte mig bagefter, at han vidste, da telefonen ringede, at det var mig. Han spurgte formelt, for der var tilhørere: ”*Er det lærerinden fra Nordfyn?*”

Jeg sagde, at jeg gerne ville mødes med ham, og at jeg havde bil, så jeg kunne komme til Odense. Asger svarede, at han lige havde en klient, men at han ikke havde fået noget at spise. Jeg kom og hentede ham på kursusstedet, og vi kørte derefter til Brandts Klædefabrik, hvor der netop var åbnet en restaurant. Han trykkede sig på maven for at mærke, om han var sulten. Det syntes jeg var meget mærkeligt, for enten er man sulten, eller også er man ikke sulten. Han spiste næsten ikke noget, og senere erfarede jeg, at han i lang tid helt kunne glemme at spise. Vi talte, og vi talte, og vi talte.

Asger fortalte senere, at han under samtalen fik et billede af, at jeg ville støtte ham, rejse sammen med ham og altid sidde ved hans side. Denne vision gik i opfyldelse, for det har jeg altid gjort, når vi afholdt kurser.

Jeg havde fået at vide både hos håndlæseren og hos astrologen, at det var mig, der skulle tage initiativet. Asger fortalte mig, at han havde en datter på 13 år, og han spurgte mig, om jeg havde familie på Sjælland, for hvis jeg alligevel var på besøg hos dem, kunne jeg samtidigt besøge ham. Han fortalte, at han boede på Undinevej, og at jeg kunne komme og besøge ham. Jeg kørte ham tilbage til villaen, mens jeg spekulerede på, hvordan han ville afslutte aftenen. Jeg slukkede bilmotoren, og vi sad lidt i mørket. Så tog han min hånd og sagde: ”*Tak for en dejlig aften*”. Han gav min hånd et klem, og så steg han ud af bilen. Asger var virkelig en gentleman.

Et kærligt brev

Efter et stykke tid modtog jeg et dejligt brev fra ham. Det sluttede med et ønske om, at 1000 stjerner måtte følge mig på vej, men ellers stod der ikke så vældig meget. Men jeg kunne mærke en dyb kærlighed strømme ud fra brevet, og siden bekræftede han, at han netop havde taget brevet op til sit hjerte og kaldt Kristus ind, før han sendte det. Det var det, jeg kunne mærke. Jeg mærkede den dybe kærlighed fra universet igennem brevet, og det fik mig til græde.

Asger skrev flere breve til mig. Vi havde en god korrespondance. Han skrev om, at en discipel altid er ensom, at det ikke er let at være en discipel, som ikke kan regne med at have nogen at

hælde sit hoved til. En discipel har ansvar. Jeg læste brevet på den dobbelte måde, at jeg forstod budskabet om, at det heller ikke ville være let at være partner til ham, fordi han var discipel. Min daværende mand fandt brevene og smed dem ud, men Asger har til gengæld gemt mine breve, og jeg kan nu se, at jeg var en smule betænkelig i starten, for var han nu så ædel, dejlig, god og mild, som mit første indtryk viste? Jeg skulle jo også opgive hele mit liv på Fyn, hvis det endte med, at jeg skulle flytte over til ham.

Det første besøg på Undinevej

Så oprandt dagen for det første besøg på Undinevej. Asger hentede mig på Roskilde Station, og da vi endelig ankom til Undinevej, var det blevet mørkt. Han parkerede bilen og forsvandt bag en dør i et plankeværk. Hvad nu? Jeg gøs og ventede i mørket. Men så kom han tilbage, for han havde bare skullet tænde lyset, så vi kunne finde vej ind i huset. Vi talte godt sammen til langt ud på natten. Først næste dag så jeg, hvor dejligt han boede i den smukke natur langt ude på landet.

Den næste dag kom Katinka, der dengang var 13 år gammel, på besøg. Hun krævede naturligvis sin far fuldt ud. Asger boede også i umiddelbar nærhed af sin ekssvigerfamilie, og når Ananda Tara Shan var på besøg i Danmark, rådede hun også over ham. Der var så mange og så meget, der krævede ham, at vi sjældent havde tid alene sammen. Men vi gav hinanden mange kram, når vi var private sammen.

På Undinevej er glæden tydelig. Som Asger så for sig, kom de til at sidde sammen på kurser

Den følgende tid

Jeg kørte flere gange i bil fra Fyn til Århus, hvor Asger holdt foredrag, og jeg kørte også til Odense, hvor vi mødtes i villaen med pyramiden ligesom den første gang.

Engang skulle han have en klient efter et foredrag i Århus, og for at jeg kunne fordrive ventetiden, stak han mig en bog i hånden med titlen: "Quiet mind" - af White Eagle. Jeg havde nu opnået den rettighed lige at åbne døren på klem, når jeg ankom. Så vinkede vi til hinanden, og han blev på den måde klar over, at jeg var ankommet.

En anden gang, hvor vi i Århus havde talt sammen den halve nat, kom han pludselig med et sæt i tanker om, at han skulle forberede et foredrag til næste dag. Jeg blev da vidne til en fuldstændig forvandling af Asger. Hans øjne skiftede fra de kærlige private øjne, når vi var to,

til et universelt, lysende intelligent lazerblik. Varmen i stemmen forsvandt, for nu skulle der arbejdes, og han havde igen den officielle foredragsstemme på. Instinktivt følte jeg, at jeg ikke skulle herse med ham for at kræve mere opmærksomhed til mig selv.

Senere sagde Irma Hansen denne bemærkning til ham: ”Efter at du har mødt Yvonne, er du blevet mere menneskelig. Før var du en visse pind.” Jeg ved ikke, om han kunne lide at høre bemærkningen, men han blev blødere, gladere og mere fri sammen med mig.

En præsentation og en test

En dag skulle jeg aflægge det første besøg sammen med Asger hos Ananda Tara Shan, der under et besøg i Danmark havde taget ophold i sin brors hus. Jeg skulle præsenteres for Ananda.

Hun forærede ved den lejlighed Asger en amatyst-ring, som hun placerede på hans finger. Det var en bispering, eftersom Asger var Nordens biskop for Rosenhaven. Da jeg så Ananda trykke bisperingen ned over Asgers ledige ringfinger, tænkte jeg, at der havde jeg ellers lige håbet, at min forlovelsesring med Asger skulle sidde. Han fik aldrig nogen ring sammen med mig.

”Vi skal holde møde”, tog Ananda ordet, og alle gik ind i et tilstødende lokale. De var væk i meget lang tid. Asger talte privat ikke til mig om, at han var leder. Han var meget beskeden og talte ikke om nogen af alle disse ting. Han glemte tit at orientere mig – også i denne konkrete situation – om, at han egentlig var taget af sted denne dag, fordi han skulle deltage i et møde i huset. For mig var det personen Asger, jeg gerne ville samarbejde med. Jeg følte ikke, at jeg for mit vedkommende skulle arbejde for og med Ananda.

Som sagt holdt de møde i meget lang tid. Jeg fandt en god bog i en reol, satte mig godt tilrette med benene oppe og hyggede mig. Da Asger langt om længe kom ud, følte jeg, at han tænkte: Hvordan har hun taget ventetiden? Jeg følte, at han ville se, om jeg reagerede neurotisk, og om jeg var i stand til at underholde mig selv, for ellers kunne han ikke have fortsat med mig som partner. Fordi der var så meget andet, der krævede ham. Så da han så, at jeg ikke var blevet sur over ventetiden, var han meget glad. Bagefter har jeg tænkt, at det var en test på vores samliv, som jeg ved den lejlighed bestod.

Hvis han for eksempel ringede og aflyste en fælles weekendaftale på grund af for meget arbejde, sagde jeg tilsvarende, at jeg alligevel også selv havde noget skolearbejde at lave, og det havde jeg jo som lærerinde også altid. Jeg vidste instinktivt, at jeg ikke skulle presse ham eller plage ham og sige, at jeg var skuffet over, at han aflyste eller noget i den stil.

Lidt efter ringede han derimod op igen og sagde, at hvis jeg nu tog mit eget arbejde med, kunne vi jo arbejde begge to og alligevel være sammen samtidigt.

Et ultimatum

Når jeg besøgte Asger, stod der altid en stor opvask i køkkenet. Det huslige var ikke noget for ham. Næste gang jeg kom på besøg, var opvasken mindre. Det kom så frem, at han havde tilbudt Katinka penge for at klare problemet. Men hun var løbet sur i det, så der stod stadig en beskeden opvask tilbage til mig. Vi endte med at le ad hele historien. En betingelse fra min side for, at vi flyttede sammen, blev, at vi fik en opvaskemaskine.

Asger påstod tilsvarende, at han ikke kunne finde ud af at bruge en vaskemaskine. Men han var altid ren i tøj - takket være sin ekssvigermor, og siden overtog jeg tøjvasken.

Min første personlige gave til ham var en fin skjorte i en sart rosa farve. Den blev han glad for. Efterhånden købte jeg også hans øvrige tøj. Jeg ville så gerne, at han så præsentabel ud. Han accepterede tøjet, men til sidst blev han irriteret på mig, fordi jeg købte for meget. Han sagde, at han kun kunne gå med een skjorte ad gangen.

Hvordan synes du, at jeg bor?

Asger havde selv renoveret boligen på Undinevej. Han havde anvendt materialer, som han enten havde fået foræret eller erhvervet billigt. Han havde brune klinker, fordi han havde fået foræret brune klinker i netop denne nuance - og så videre. Den ene radiator var knaldrød, den anden turkis og så videre.

Det var meget forskellige farver og materialer, der var sat sammen. Ikke lige min smag. Asger mente generelt, at et møbel ikke skulle koste mere end 3 kroner. Han levede spartansk.

Udsigten i stueetagen var begrænset af et stort legehus, som Asger selv havde bygget til Katinka af forhåndenværende materialer. Ellers var der en fantastisk udsigt fra huset på Undinevej, og huset var i to plan.

En dag spurgte Asger mig lige ud om, hvad jeg synes om hans hjem. Jeg kritiserede det. Han blev helt stille i telefonen. Jeg fik derefter foretaget små forandringer, og jeg medbragte en dug med lyseblå blomster på, for at der skulle være noget smukt at kigge på. Min egen ide er, at man godt må leve med, at englens skønhed bringes ned på Jorden.

Jeg forskønnede hjemmet ved at male og ved at sy gardiner. Jeg købte flere smukke ting til hjemmet - men stadig i den lave prisklasse, blot det rummede skønhed.

Altid for lidt tid sammen med en pioner

Vi fik aldrig, aldrig tid nok sammen kun os to. Der var altid noget eller nogen, der krævede ham. Eller noget, der skulle ordnes. Først når vi trak os helt tilbage til selve vores soveværelse, kunne vi tale mere fortroligt med hinanden. Sådan var min partner af merkurtypen. Jeg vidste det fra starten. Asger fortalte mig en dag, at hans navn betyder asernes geyir: asernes spyd. Han var en spydspids i sit arbejde.

Frem mod forlovelse

Under en fælles overnatning på et kursussted lå vi i mørket og talte sammen. Da skete det, at jeg pludselig kunne ane en svagt lysende stjerne i hans pande. Jeg blev forbavset og fortalte ham om det. Han blev ikke overrasket. Det var en indvielsesstjerne. Jeg vidste ikke på det tidspunkt, at jeg var clairvoyant, og jeg vidste heller intet om indvielser og intet om stjerner i panden. Han udbredte sig heller ikke til mig dengang om det, men sagde bare: ”ja”, da jeg fortalte ham det.

Under en af mine weekends hos Asger i foråret 1988, aflagde vi et fælles besøg hos Irma Hansen, der var healer og en ældre, god veninde til Asger. Hun sagde god for vores forhold. Hun uddybede, at det ville holde, og det også var meningen, at vi to skulle danne par. Disse ord fra Irma Hansen fik Asger til at begynde at ombygge sit hus, skønt jeg endnu ikke for alvor havde sagt ja til at flytte ind.

En slags frieri

En dag gik Asger og jeg en tur ved Bastrup Sø. Jeg gik forrest, da jeg pludselig kunne høre, at han talte højt for sig selv om, at jeg var sådan en dejlig partner, og at han nok en dag kunne tænke sig at gifte sig med mig. Jeg gik helt stille videre. Jeg mærkede, at jeg ikke skulle

afbryde ham, for det var nogle svære overvejelser for ham at binde sig, og han ville under ingen omstændigheder begrænses i sit disciplinararbejde.

Den dag, jeg fortalte ham, at jeg havde besluttet mig til at flytte over til ham, var han glad og fortalte Katinka om det. Men Asger var ingen romantiker. Jeg har siden moret mig over at tænke på, at jeg netop ikke havde skrevet egenskaben romantiker på listen, da jeg arbejdede med emnet om den fremtidige partner under det lange Gurdjieff/Uspenskij-forløb på Fyn. Men jeg husker, at han har haft købt roser til mig i en blomsterbutik – og en hel spandfuld!

For selv om jeg under kurset på Fyn havde fået at vide, at jeg var urealistisk i mine ønsker til en partner, havde Asger jo samtlige af de øvrige egenskaber, som jeg havde fyldt på min ønskeseddel. Den dag, hvor jeg forlod Fyn for at flytte over til Asger, havde jeg netop genfundet sedlen blandt mine ejendele, og alt det øvrige passede jo på ham.

Der gik et halvt år, fra beslutningen blev taget, til jeg flyttede ind hos Asger. Jeg ville i mit arbejde som lærerinde først føre min afgangsklasse frem til sommerafslutningen i 1988.

Forlovelse

Asger og jeg forlovede os i sommeren 1988. Jeg fik en ring med en akvamarin, men Asger fik omvendt ingen ring ved den lejlighed. Forlovelsen foregik i Rosenhavens center nær Nørrebros Runddel, hvor Ananda denne dag velsignede hele to par. Hun udtalte, at kun eet af de to forhold ville vare ved. Denne udtalelse skabte for mig en usikkerhed og dermed et skår i glæden. Da dagens program var slut, planlagde hun opgaver til Asger for hele resten af dagen. Jeg følte, at jeg havde odds imod mig. Det var slet ikke så let at have Asger til partner.

Indflytningsdagen

Den dag, hvor jeg var endeligt skilt og forlod Fyn for at rejse til Sjælland, var der arrangeret en stor koncert med Ananda i Nimb i Tivoli. Asger ledede arrangementet, så han havde vældig travlt. Jeg havde forestillet mig, at han ville stå og tage imod mig med åbne arme, for nu skulle vi være sammen for resten af livet. Men det havde han ikke tid til. I pausen kom jeg til at græde på altanen på Nimb, - og Asger lovede, at vi efter koncerten skulle gå sammen i Tivoli. Men det viste sig, at han havde lovet en finsk dame logi i sit hus for de følgende 4-5 dage, så hun skulle også med i Tivoli på selve min indflytningsdag.

Et hus under ombygning

Hele Asgers hus var under ombygning, da jeg flyttede ind. Katinkas legehuse blev placeret et andet sted, for at vi kunne installere køkkenet i den ende af huset, der havde udsigt ud over markerne. Hele facaden var åbnet ud mod haven, og køkkenet var fuldstændig afmonteret. Køleskabet stod eet sted, og det elektriske komfur et andet sted under et halvtag halvvejs ude i det fri. Køkkenvasken var placeret på to bukke med afløb direkte til haven.

To dage efter min indflytning skulle Asger rejse til Amerika sammen med Ananda i flere uger. Det havde han ikke nævnt for mig, og jeg stod nu alene tilbage samme med en flok frivillige hjælpere i et gennemhullet hus.

Det regnede meget den sommer, og elektrikereren advarede mig om, at det kunne være livsfarligt at bruge komfuret, når det stod, som det gjorde. Jeg var derfor dybt taknemmelig, da Asgers søster, Dorrit, en dag kom på besøg og medbragte kage og færdiglavet kaffe på en termokande. Det var så dejligt, at hun forstod min situation. Alle møbler fra stuen var blevet opmagasineret på første sal. Vi dækkede trappen med tæpper for at begrænse støvet, der hvirvlede op fra stueetagen. Dengang vidste jeg ikke, at dette kun var begyndelsen på utallige ombygninger i vores liv.

Fotoet viser første sal, mens vi byggede om i stueetagen.

Da hele huset på Undinevej i Ganløse stod færdigt, var det et meget smukt hus, hvor vi i 1994 startede Den gyldne Cirkel. Jeg indviede huset til Den hvide Tara – et stort kosmisk lysvæsen.

Asger i det ny køkken på Undinevej

Jeg gik fra tjenestemand til vikar

Jeg måtte sige min tjenestemandstilling som lærer op, da jeg flyttede fra Fyn for at leve sammen med Asger. Jeg fik på Sjælland arbejde som vikar på en skole for grænsepsykotiske børn. Jeg opnåede stillingen på mine menneskelige kvalifikationer, men jeg fik blot jobbet som et vikariat, for jeg var på daværende tidspunkt blevet overlærer, så jeg var nået til den dyrere ende af lønskalaen.

En dag var Asger, Katinka og jeg ude at gå en tur i parken ved skolen, og Katinka blev ved den lejlighed veninde med en pige, der gik på skolen. Pigen blev inviteret hjem for at lege med Katinka, men skolen forbød det, og argumentet var min tavshedspligt som lærer. Asger ville på sin side ikke acceptere forbuddet, hvilket gav store problemer for mig. Skolelederen bad mig tale Asger til rette, men jeg måtte sige til ham, at ” man kan ikke dirigere Asger til noget.”

Da der senere blev en fast stilling ledig på skolen, gik den til en anden. Set i bakspejlet kunne jeg på den anden side ikke have rejst sammen med Asger og støttet han på samme måde, hvis jeg var blevet bundet til et fast job på Sjælland. Så der skete det, der skulle ske.

Evner for healing kommer frem i lyset

Jeg havde allerede på Fyn fundet ud af, at jeg havde evner for healing. Så jeg blev indsat som healer i det arbejde, som Asger var leder af. Jeg blev også indsat af Ananda som ”server”, hvilket gav mig ret til at være med i lysttjenesterne og ceremonierne for Jorden. Jeg mødte jalousi, der gik på, at når jeg fik lov, skyldtes det blot, at jeg var Asgers kæreste.

Meget tidligt fik jeg også lov af Asger til at holde foredrag om en clairvoyant åbenbaring, som jeg havde haft om fremtiden på Jorden.

På det helt private niveau af indsigt så jeg faktisk også Asgers og min betydning med henblik på en hjælp til Jorden på den måde, at jeg så, at vi stod med hver vores gruppe mennesker, som vi havde et ansvar for. Vi stod således sideordnet og repræsenterede det maskuline såvel som det feminine.

Bryllup

Jeg nåede at være gift med min første mand i ca. 24½ år, så vi nåede ikke at fejre sølvbryllup inden vores skilsmisse. Asger foreslog mig siden, at vi giftede os den 20. august, men det turde jeg ikke, for det havde været min bryllupsdag med min første mand. Jeg var overtroisk og frygtede, at jeg så heller ikke ville komme til at opleve sølvbryllup med Asger. Det kom jeg heller ikke til. Vi nåede at være gift nøjagtigt lige så længe, som mit første ægteskab varede, nemlig i 24½ år.

Brylluppet med Asger blev i stedet fastsat til den 19. august 1989.

Til brylluppet ønskede vi os ingen gaver. Vi ønskede os i stedet, at gæsterne arrangerede brylluppet for os, for det havde Asger ikke tid til.

Det blev et meget fint udendørs bryllup i haven. Gæsterne pyntede op i et ubeboet smedeværksted på grunden. Det blev gjort på en smuk måde med stof i loftet og med lyserøde roser, og det blev et meget flot dækket bord. Alle medbragte forskellige vegetarretter. En af vores venner var konditor og havde den flotteste bryllupskage med.

Det blev et dejligt solskinsvejr på bryllupsdagen, hvor vi blev gift i Farum Gl. Kirke. Jeg så clairvoyant, at kirken var gennemstrømmet af gylden Kristus-kærlighed. Præsten talte for os over emnet: Kærlighed.

Da vi skulle sige ja til hinanden overfor Gud, havde jeg bestemt, at vi sammen skulle vende os og se på hinanden i stedet for at kigge på præsten. Vi havde også aftalt, at vi selv ville føre hinanden op til alteret, for vi var to ligeværdige voksne mennesker, der havde ønsket at indgå ægteskab.

Efter selve vielsesceremonien i kirken hørte vi en dybt hjertegribende sang, som operasangerinden Kiri Te Kanawa også har indsunget. Så smuk og dyb en kærlighed var der i

sangen, at det var lige som en engel, der sang for os, og alle fik tårer i øjnene. Det var imidlertid en af healerskolens elever, der var ved at uddanne sig til operasangerinde, som overraskede os. Hun stod oppe ved orglet og sang for os.

Et lykkeligt brudepar

Da vi kom udenfor kirken havde kursister lavet et espalier af samme slags lyserøde roser som dem i min brudebukket. Det var en overraskelse.

Vi var spændte på, hvordan bryllupsfesten skulle forløbe, for der skulle ikke serveres alkohol, og der måtte heller ikke ryges ved bordet. Den fysiske og den åndelige familie skulle mødes og være sammen for første gang. Det blev en meget dejlig dag, hvor vi efter middagen opholdt os meget i haven i det fine vejr. Der var en opløftet glæde og stemning hele dagen, så vi følte os bagefter påvirket, som om vi alligevel havde drukket alkohol. Men det havde vi ikke. Der var til gengæld meget helligånd til stede, følte jeg.

Asger holdt en tale til mig om mit store hjertecenter. Asgers sjove spøgefugl af en storebroder, Karsten, holdt også en tale om mit hjertecenter, men han hentydede nu til det fysiske bryst.

Bryllupsrejse

Bryllupsrejsen gik til Jylland, hvor Asger havde lånt et sommerhus for en lille uges tid af en ven, der var forfatter. Asger arbejdede selv her på bryllupsrejsen intensivt med korrekturlæsning af en ny bog, som han havde skrevet. Han arbejdede hele formiddagen, men om eftermiddagen kunne vi drage af sted på ture i området, der lå i nærheden af Ebeltoft.

Igen havde jeg imidlertid et personligt problem, der gjorde mig angstelig, så jeg ikke bare kunne være fuldstændig glad og lykkelig på turen. For en ny arbejdsgiver havde truet mig

med fyring, fordi jeg havde bedt om fri til at tage på bryllupsrejse. Jeg blev ganske rigtig også fyret, da jeg vendte hjem.

For mit eget vedkommende skete der således det, at jeg aldrig blev bundet ind i nye faste jobs, efter at jeg havde opsagt min tjenestemandstilling på Fyn.

Fra Rosenhaven til Ananda Ashram

De tidligere lokaler for Rosenhaven nær Nørrebros Runddel lå på første sal i opgangen på adressen Nørrebrogade 110. Men der var desværre ofte indbrud på indre Nørrebro, og huslejen steg jævnlige. Organisationen ville derfor gerne flytte ud på landet og få deres eget sted, hvor folk også havde mulighed for at bo sammen. Ananda besluttede i samme forbindelse, at kræfterne skulle samles, så et velfungerende center i Århus blev nedlagt ligesom villaen med pyramidesalen i Odense, hvor Asger og jeg var mødtes.

Ananda Ashram grundlægges i Gundsølille

Ananda ønskede, at bevægelsen fik sin egen ashram på Sjælland. Hun ønskede, at tilflytterne solgte deres bolig og skød deres økonomiske midler ind i projektet, men Asger sagde som sandt var, at vores egen bolig på Undinevej var så belånt, at vi ikke var i stand til at sælge den og flytte med. Det var jeg glad for, for vi havde jo lige den bygget om, og der var jo også hensynet til Katinka.

På selve vores forlovelsesdag havde vi været ude for at hjælpe med at finde egnede lokaler til et sådant kommende fællesprojekt. Asger og jeg mediterede bagefter selv sammen for at finde et egnet sted. Vi forestillede os, at vi svævede i luften oppe over Danmark, mens vi kiggede efter det helt rigtige sted. Derved opdagede jeg, at der gik et lys ned et ganske bestemt sted i nærheden af Roskilde fjord, og der fandt vi ganske rigtigt en nedlagt skole, som egnede sig til formålet. Skolen fik navnet Ananda Ashram.

Ombygningen af Ananda Ashram

Klasseværelserne blev ved hjælp af frivillig arbejdskraft omdannet til boliger og gymnastiksalen til en stor foredrags- og tjenesal, mens flere af lærerværelserne blev bibeholdt som kontorer. Familier indrettede hver deres hjem i de fem træbarakker, mens Asger og jeg valgte et gammelt loftspulterkammer, som ingen andre havde vist interesse for. Vi fik indsat vinduer i begge sider, og der blev yderligere sat spejle op, så udsigten over Roskilde Fjord rigtig kom til sin ret.

Vi havde i pulterkammeret kunnet se en mulighed, som ingen andre havde fået øje på. Vi fik aldrig selv lov til at bruge det færdige kammer, der blev så godt, at det blev tilbudt til gæsterne fra Australien eller til de skiftende gæstelærere. Så Asger og jeg mødte op i Gundsølille hver dag fra morgen til aften uden at have noget sted, som vi kunne trække os tilbage til. Vi har altid været sammen med mennesker.

Hvordan køber man en skole uden penge?

Opbygningen og finansieringen af skolen var et eksempel på, hvordan Asger fandt løsninger på komplekse problemstillinger. Indflytterne skulle først realisere eller opsigte deres tidligere boliger, hvilket betød, at nogle personer fik frigjort kapital, mens andre ikke havde penge at skyde ind i forbindelse med købet og ombygningen af skolen. Hvordan skulle fordelingen af lokalerne og selve finansieringen så foregå på retfærdigste måde på det nye sted? Der var mange komplicerede spørgsmål, som skulle afklares.

Asger var organisatoren. Han udfærdigede et skema med de relevante og enkle spørgsmål: *"Hvor mange kvadratmeter har du nu? Hvor mange forventer du at kunne betale for, når du*

flytter til Ananda Ashram? Hvad kan du give i indskud? Hvor stor en husleje kan du sidde for?" osv.. På den måde fik organisationen råd til at købe skolen og betale af på sine banklån. Familier, der havde haft eget hus, flyttede ind i en af de fem træbarakker, så de atter rådede over en selvstændig bolig, mens de øvrige fik tildelt boliger i forhold til, hvad de medbragte af kapital og fremover kunne finansiere at bo til leje i.

Frivillige stillede deres arbejdskraft til rådighed, mens andre donerede materialer. Asger organiserede og satte folk i gang med at arbejde. Det kom til at fungere rigtig godt, og ombygningen skete på rekordtid, men en ledelsespost kan somme tider udvikle sig til at blive øretævernes holdeplads.

I projektet indgik også fællesspisning, og ingen var undtaget for at passe sine vagter med blandt andet madlavning og opvask. Jeg havde oftest dobbeltopgaver, fordi Asger for sit eget vedkommende meget tit sad i møde.

Haven var på samme måde omfattet af ombygningen. Asfalten i skolegården blev brækket op med en lufthammer, og Asger var selv med til det hårde arbejde. Han sparede ikke sig selv. Bagefter blev der så anlagt en have, hvor der før var asfalteret. Fra starten af tog Asger og jeg hver dag til Ananda Ashram og deltog fra morgen til aften. Jeg var kun fraværende fra Gundsøllille, når jeg nu og da havde vikararbejde, slutter Yvonne sin beretning.

Indgangspartiet til Ananda Ashram i Gundsøllille

ET SPORSKIFTE

Asger forlader den åndelige gruppe

Citaterne på denne side stammer fra bogen: ”Jesus og kristusimpulsen” p. 172 ff.

”I 1993 opstod en grundlæggende konflikt mellem mig og den øvrige indergruppe. Konflikten skyldtes især, at når jeg fulgte min indre fornemmelse og forståelse for min livsopgave i denne inkarnation, så fandt jeg, at den skulle være betydeligt bredere end efter de indholdsmæssige og organisatoriske rammer, der efterhånden blev skabt.

Jeg følte således, at disse rammer blev langt snævrere, end det havde været meningen fra Hierakiets side, og at visse farvninger i nogle af de ledende personligheder lukkede af for, at Maitreya-impulsen kunne strømme som levende vand så langt ind i menneskeheden, som den skulle efter højere ide.”

”Da året 1993 var forbi, var jeg fra at have en af de vigtigste opgaver omkring den åndelige kanal helt udtrådt af gruppen.”

Nye konklusioner opnås

”Min indre inspiration gjorde det klart, at jeg skulle vende tilbage til den grundforståelse og til den måde at arbejde på, som jeg siden min oplevelse den 31.12.1986 (oplevelse af Solkristusstrømmen til Jorden red.) havde følt mest for. Denne grundforståelse vedrører Den Nye Kristusimpuls og en form for universelt netværksarbejde på tværs af traditionelle grænser mellem åndelige grupper. I denne forståelse bygges teosofien og den esoteriske kristendom sammen og åbner sig for de nye indstrømninger fra Solånden, fra de hellige planeter og fra det Store Hvide Broderskab.”

”Generelt kan det siges, at så længe den nye bølge af kristusimpulsen arbejder bredt gennem et indre netværk af hjerter, som vækkes til en dybere gennemstrømning fra Guds hjerte, så optræder der ikke samme vanskeligheder, som når impulsen målrettes til i særlig grad at strømme gennem enkelte særligt trænedede indviede.”

Asger tog disse erfaringer med sig og gjorde siden brug af dem ved opbygningen af DGC.

Derfor ingen organisation i Den Gyldne Cirkel fra 1994

”Det var en stor glæde for mig, da vi fik inspireret, at Den gyldne Cirkel ikke skulle opbygges som en organisatin, at der ikke skulle fast være medlemskab med en grænse mellem medlemmer og andre, og at der ikke skulle finde en styring sted fra centret af Den gyldne Cirkel over for de mennesker eller grupper, der starter op med tjenestearbejde m.v. i Den gyldne Cirkels ånd”.

”En anden vigtig konklusion er, at Kristi genkomst ikke kan organiseres. Kristi genkomst er en vibration og en åndelig fornyelse af stadig større intensitet.”

Netværks- og indstrømningsmodellen i Den Gyldne Cirkel

Inspirationen lød videre, at ”Den gyldne Cirkel skulle bevares som et netværk og en indstrømning uden ydre gruppedannelser med regler og forpligtelser over for et centralt styre. Hver enkelt lysarbejder skal lære at stå til ansvar over for sin egen sjæl og over for Gud under en træning i at forbinde sig med indstrømningen fra Guds hjerte. Det er således selve den gyldne vibration af Guds væsen gennem hjertet, der kan inspirere til åndelig udvikling og tjenestearbejde ud fra de nye indstrømnings muligheder.”

”Kernen – Modertræet – i vort indstrømningsarbejde i Norden skal blot være en inspirator, et uddannelsessted og en lyskilde for dem, der føler sig tiltrukket heraf, og som eventuelt ønsker at støtte det åndelige arbejde, der udgår herfra”.

DEN GYLDNE CIRKEL FRA 1994

I julen 2007 nedskrev Asger DGC's historie

"En kort beretning om vor historie fra den spæde start til et moderne uddannelsescenter med masser af aktivitet i flere lande."

Beretningen, der er skrevet af Asger Lorentsen selv, er at finde på Den gyldne Cirkels hjemmeside, hvorfra den er hentet og bringes med tilladelse fra DGC. De ekstra overskrifter i normal skrifttype er tilføjet Asgers beretning for overblikkets skyld.

Den Gyldne Cirkels begyndelse

En vision

"Da jeg i november 1993 besluttede at fratræde mit job som ledende kraft i Rosenhaven, Ananda Ashram og et netværk af lysarbejdere i Norden, stillede jeg ind på Kristus og spurgte om min næste opgave. Svaret var en vision om indstrømningen fra Solvæsenets hjertecenter, der nu er begyndt at vibrere på dybe planer af Jordens bevidsthed som en opstandelsesvibration fuld af kærlighed og ekspansion.

I visionen blev det vist, at vi er titusinder, som er forberedt gennem mange inkarnationer til at formidle og nedfælde denne indstrømning til menneskeheden, og det blev vist, at der skal skabes en levende impuls i Skandinavien med mange hundrede mennesker og grupper, der skal stå for formidlingen i denne del af Jorden, og disse skal være med i et netværk af levende sole omkring hele Jorden.

Hvorfor navnet: Den gyldne Cirkel?

Dette solgennemstrømmede netværk blev vist som bestående af gyldne cirkler, og dette gav navnet til Den Gyldne Cirkel. Tilsammen skal vi være med til at løfte hele menneskeheden som led i åbenheden af selve den universelle kærlighed i den nye verdensimpuls.

Yvonne har malet begge billederne

Jeg havde kendt Sol-kristusstrømmen siden dens begyndende indstrømning på Jorden i 1987 og genkendte den som den mest opløftende og gennembrydende af alle Vandbærer-impulserne.

Under en krise i det internationale hovedcenter i Australien i januar 1994, hvor vi aftalte afviklingen af mine opgaver, blev indstrømningen nedsænket og stabiliseret i mit indre. Fra det øjeblik har der været en stabil indre strøm, der har hjulpet igennem alle udfordringer i de år, der er gået siden.

Kristustjenesten inspireres den 2.2.1994 i Bangkok

Den 1. februar 1994 var det tidligere job afviklet, og dagen efter – på et hotelværelse i Bangkok – begyndte indstrømningsarbejdet ved, at jeg fik inspireret Kristus-tjenesten, der med enkle påkaldelser og bekræftelser hjælper med et gruppesamarbejde sammen med det åndelige rige omkring helliggørelse af Jorden.

Et løfte til Kristus

Yvonne og jeg lovede Kristus, at fra nu af og i resten af vort liv ville vi stille op hver søndag kl. 12 til en formidling af Sol-Kristus-indstrømningen til gavn for Jorden og menneskeheden.

Den gyldne Cirkel grundlægges den 9.4.1994

Ugen efter kom nogle af vore spirituelle venner med til søndagens indstrømningsarbejde. Derefter sad vi 8, 12 og i begyndelsen af april omkring 20 personer hver søndag.

Den 9.4. var der så stabil en gruppe, at vi grundlagde foreningen: Den Gyldne Cirkel. Fra det øjeblik gik vi ind i en fase med at uddanne lysarbejdere.

Allerede fra april 1994 gik det hurtigt

Jeg havde ønsket og forventet to år til at skrive et par bøger og omstille mig til den nye opgave, men allerede fra april gik det hurtigt: I slutningen af måneden holdt vi det første weekendkursus i Den Gyldne Cirkel – om hjertets vej. Tre uger af maj måned blev anvendt til at diktere bøgerne "Stjernemennesker og englemennesker samt "Menneskehedens gyldne fremtid". Især den første af disse bøger blev solgt så meget i Danmark, at den var med til at sprede interessen for Den Gyldne Cirkel.

Travlhed i hjemmet på Undinevej

Kurser og Kristus-tjenester foregik i en lille stue på 1. sal i vort hjem ude på landet mellem Farum og Ganløse. Det viste sig, at vi kunne sidde 30-35 mennesker under skråvæggene på de 20 kvadratmeter, men da vi en søndag nåede op på 43 måtte flere af deltagerne sidde i gang og soveværelse udenfor.

Kurser og uddannelser begynder

I juni fulgte det næste weekendkursus om stjernemennesker og englemennesker. I juli afholdt vi den første sommerskole, der fik cirka 20 deltagere, og i september holdt vi kursus om hjertehealing.

Undervejs var der nogle større træninger omkring at holde os i indstrømningen og lytte indad uanset hvad. Det førte til en krise i den ledelse på 5 personer, som vi havde bygget op, da foreningen begyndte. Det viste sig, at når vi lyttede indad, fik to deltagere i ledelsen nogle forståelser, der pegede i en anden retning end de inspirationer, som vi andre fik, så det endte med, at de trak sig ud.

En ledelses-troika på tre

I de følgende 7 år blev Den Gyldne Cirkel ledet af Inge Olsen, der kendes for Grevens bøger, Yvonne og mig. I de første år blev vi en usædvanligt velfungerende troika, der supplerede hinanden godt og var engagerede i samme mål om vækkelse og uddannelse af lysbejdere. Siden kom der større og større indre pres på at starte en uddannelse af stjernemennesker og englemennesker op så hurtigt som muligt.

Troikaen Yvonne, Asger og Inge Olsen (th.), der nu driver centret "Krystalsolen" i Esrum

Verdenstjerneruddannelsen ser dagens lys i september 1994

Min plan om at holde lidt pause fra forpligtende uddannelser smuldrede, og da solkristusvibrationen syntes både at give fornyede kræfter og tiltrække flere og flere, blev uddannelsen sat i gang i september. Vi gav den navnet "Verdenstjerneruddannelsen" for at signalere, at den er for mennesker, der er kommet til Jorden for at tjene, men som har været blokeret af forskellige vanskeligheder og tyngder, således at opgaven er gået for meget i stå.

Det blev rigtigt spændende at skabe en uddannelse med fokus på vækkelse af deltagernes åndelige opgaver og evner. Gruppen blev stærk og intens, og alle 33 deltagere holdt ved gennem hele forløbet på 7 weekender. Hver anden weekend var vi i vor egen stue, og hver anden weekend lejede vi os ind på det åndelige center, Ny Tid, i Værløse.

Lysrejser

Året efter Den Gyldne Cirkels start arrangerede vi den første lysrejse.

En lysrejse kan være en tur til et andet land, hvor vi skal uddannes og vækkes indefra ud fra de åndelige kvaliteter, som er indlagt på stedet ud fra stedets særlige åndelige historie. Det kan også være en rejse, hvor gruppen skal bestå af trænede lysarbejdere, der kan formidle visse indstrømninger, som er til gavn for stedet. Og ofte er der et formål i begge disse områder.

I begge tilfælde tager vi kun af sted, hvis der er et særligt ønske om det fra den indre ashrams side.

Den første lysrejse gik til Kreta i 1996

Den første lysrejse gik til Kreta, hvor hovedformålet var at finde og forbinde os med den 5. stråles hovedfokus på Jorden, der går under navnet "Sandhedens Tempel". Vi fandt stedet og fik et antal af inspirationer om Kretas åndelige historie og vor fremtidige opgave på øen.

Denne tur blev efterfulgt af andre og lagde grunden til, at vi var en gruppe, der købte en grund på øen, der nu er udbygget til et lystempel og et åndeligt center - se www.thegoldenfoundation.net og derom et særskilt kapitel senere i dette skrift.

Til Luxor i november 1996

Allerede senere samme år arrangerede vi en tur til Luxor i Ægypten. Hovedformålet var at forbindes med Aknatons solimpuls og at arbejde med at vække denne til live igen i en opgraderet vibration.

Vi opdagede fra da af, at vi ofte sendes til steder på Jorden med opgaver om at rense eller opgradere gamle åndelige indstrømninger eller foki, fordi vi via vort speciale med Solindstrømningen har særlige muligheder for at hjælpe med mange opgraderinger.

Der er ikke mange, der kender til vort speciale med lysarbejde i forskellige lande, da vi sjældent annoncerer med disse ud over til mennesker, som har særlige forudsætninger. Men lysrejserne er fortsat siden de to første, så vi på 14 år kan se tilbage på lysarbejdsrejser til Kreta, Ægypten, Israel, USA, Mexico, Peru, Brasilien, Australien, New Zealand, Indien, Rusland, Italien og Ungarn samt kortere rejser i andre lande, så jeg i alt har været med til lysarbejde i over 30 lande på 20 år.

Birkemosegård købes og renoveres

Efter en sommerskole med 60 mennesker og et verdienstjenerhold på 55 mennesker i 1995 fandt vi tiden inde til at købe et sted, der havde udvidelsesmuligheder.

Inspirationen gik på at finde et sted i Nordsjællands lysområde i trekanten mellem Gilleleje, Hillerød og Frederiksværk. Da vi ingen penge havde, var vi henvist til at finde noget ældre, som vi selv skulle bygge om.

Valget faldt på Arrenæs

Valget fandt på en 100 år gammel gård på Arrenæs ved Frederiksværk. Den havde tilladelse til undervisningsvirksomhed, fordi der havde været en produktionsskole i nogle af gårdens lokaler. Vi var begejstrede, fordi den lå meget smukt i landskabet, og fordi hele Arrenæs fra gammel tid er et naturligt sted for solindstrømning.

Birkemosegård købes den 1.12.1995

Vi købte gården af Skov- og naturstyrelsen for 1.800.000 kr. den 1.12.1995. Købet blev

muligt, fordi vi opdelte ejerskabet i tre private bo-enheder med fem mennesker, der tilsammen betalte 1.1.000.000,-kr, så foreningen kun skulle give 700.000 kr. Til gengæld måtte den stå for en gennemgribende renovation for sin del.

Inden for en måned havde foreningen modtaget 100.000,-kr i donationer fra cirka 100 medlemmer. Det svarede til foreningens andel af udbetalingen. Det lykkedes at få så meget lån i et realkreditselskab og i en bank, at vi kunne bygge om for 600.000,-kr i løbet af det næste halve år.

Frivillig hjælp

Da al denne ombygning foregik ved frivillig arbejdskraft kunne vi komme ganske langt, så da vi efter 6 måneders intenst arbejde nåede til sommerskolen 1996, havde vi bygget de første 150 kvadratmeter om så grundlæggende, at kun de rå mure var tilbage, fra da vi startede. Med i ombygningen var nye vinduer til endnu 100 m², toiletområde og fælles køkken.

Mennesker strømmer til

Rygtet om Birkemosegård var gået som en løbeild om noget spændende, så 108 mennesker fra Danmark og Norge havde meldt deres ankomst. Hvor skulle de sove? Heldigvis var det en varm sommer, så vi endte med, at 30 sov i telt, 10 på centerets 3 værelser, 20 på gulve i de private bo-enheder, 20 blev fordelt på gulve på kontoret, i et tidligere værksted og i en lånt campingvogn, og de 30 deltagere, der boede tættest på, blev bedt om at overnatte hjemme og hjælpe hinanden med fælleskørsel.

Også et hold ved Silkeborg

Den store interesse for et åndeligt fokus eller hjem for lysarbejdere betød, at Verdenstjeneruddannelsen fik endnu flere deltagere – nu fordelt på et hold ved Silkeborg foruden holdet på Birkemosegård.

Ombygningen fortsætter

Da vi, der underviste, fik en minimal deltidsløn, var der så meget flow i økonomien, at vi kunne fortsætte med at ombygge de resterende 300 kvadratmeter af den nederste etage i foreningens tre længer.

I 1998 tog vi det store skridt at låne endnu 500.000,-kr, så vi kunne ansætte to tømrere til at lave bjælkekonstruktionen om, bygge 10 kviste og få tækket den ene længe samt alle kviste.

Da pengene var brugt op, måtte vi afskedige tømrerne og fortsætte på egen hånd. Utallige er de kursister, der har kæmpet sig frem meter for meter og værelse for værelse med loftsarbejde på Nordlængen og Østlængen.

En kursusejendom har landets skrappeste brandkrav til isolering, til dobbelt lag gipsplader, til panikbelysning, advarselshyl og flugtveje.

Men endeligt efter tre år var vi færdige med 8 rum og 20 sengepladser. Det lykkedes at trække de udgifter på 800.000,-kr, der kom efter lånet på 500.000,-kr, ud af den årlige drift, så vi i år 2000 kunne puste ud uden at have øget vor gæld.

Jord- og luftvarmeanlæg

Det følgende år besluttede vi os for at installere et jord- og luftvarmeanlæg. Det skulle erstatte 70 % af vort olieforbrug. I forvejen havde vi halveret olieforbruget ved at udskifte vinduer, fyr og efterisolere en masse. Men vi foretrak mest mulig alternativ energi og valgte løsningen med at nedgrave 1200 meter jordslanger og samtidig lade et luft-til-luft-anlæg indgå i den samlede løsning.

I praksis betyder det, at alt varmt vand laves af luft- og jordvarme, der komprimeres ved hjælp af varmepumper drevet af elektricitet. Når udetemperaturen er højere end 6 grader, leveres radiatorvarmen af luften. Fra 6 til cirka 2 grader leveres den af jordvarmen, og når denne ikke kan følge med mere, suppleres der op fra oliefyret. De 70 procent lykkedes, men forbruget af elektricitet oversteg de beregninger, vi fik. De første år efter installationen sparede vi cirka 20.000,-kr årligt, og nu, da olieprisen er steget kraftigt, er besparelsen måske 40.000,-kr. Anlægget kostede 225.000,-kr, så det bliver som lovet betalt tilbage på 10 år.

Laden

Efter en krise i 2001 og 2002 fik vi et par lidt vanskeligere år i økonomien, så vi ventede med vor store drøm: At bygge laden om til et flot fællesrum med undervisning, tjenester og samling for alle medlemmer. 2005 blev vort store byggeår på det projekt. Halvdelen af arbejdet blev udført ved frivillig arbejdskraft og den anden halvdel ved hjælp af håndværkere, som vi selv ansatte. Da vi nåede julen, var det hele færdigt inkl. 140 kvadratmeter sal til kun 8-900.000,-kr. Da vi samtidigt lavede en lukket overdækning med glasvægge, tog vi et lån på 750.000,-kr, men da vi omlagde resterne af det gamle ombygningslån, blev den samlede lånebyrde kun lidt forøget.

Nu (i julen 2007.red) puster vi så igen ud og nedbringer gæld, før vi tør kaste os ud i det sidste store projekt: At indrette Vestlængens loftsetage med måske 5 værelser og 12-15 sengepladser.

7-års-faser i Den Gyldne Cirkel

1994-2001: Fokus på stjernemennesker og englemennesker

I de første 7 år var vi meget engageret i at henvende os til mennesker, som er kommet til vor planet med det hovedformål at hjælpe Jorden og menneskeheden.

.....Mange af disse mennesker passer ikke ind i traditionelle teosofiske eller esoteriske grupper eller litteratur, fordi de finder disse for begrænsede i forhold til deres intuitive forståelser af at tilhøre et større univers, end det kendes f.eks. i Alice Bailey-litteraturen. De passer heller ikke ind i de bølger om opstandelse, selvrealisering og åndelig frihed, der har

skabt mange åndelige bevægelser i Vesten siden 1980-erne, for dybt i deres indre føler de en forpligtelse til at hjælpe her på planeten, og de ved, at de skal hjælpe med at skabe lysende civilisation og et kærlighedens broder-søsterskab i menneskeheden.

Dette engagement i Den Gyldne Cirkel fyldte så meget i de første 7 år, at de fleste af vore kurser, uddannelser og bøger i denne periode var præget af, hvordan potentielle lysarbejdere kan få vækket deres indre identitet, kan genkalde sig deres åndelige opgaver, kan bryde gennem slør, tvivl, opgiveness og sorg og kan genoptræne lysarbejder-teknikker, som de har kendt i engleriget, på en lysende planet eller i en æterisk lyscivilisation, før de kom til Jorden for første gang for måske 20.000 år siden.

2001- 2007: Fokus på gralsvejen og den nye verdensimpuls

The Order of the Golden Grail fra 2001

I 2001 skiftedes fokus til at bevæge os dybere ind i gralsvejen, gralsarbejde og indre samklang med kærlighedens kilder. Dette blev bl.a. stimuleret af et besøg i Assisi, hvor Frans uventet henvendte sig til os for at stimulere en moderne form for franciskanerbevægelse, der er engageret i en særlig dyb form for verdenstjeneste kombineret med samklang med en ny verdensimpuls.

Dette blev til skabelsen af Den Gyldne Grals Orden (se www.dengyldnecirkel.dk/da/the-order-of-the-golden-grail/gralsuddannelsen-under-the-order-of-the-golden-grail): "hvis formål ses som den esoteriske del og som livgiveren bag og gennem Den Gyldne Cirkel. DGC er et uddannelsesfokus for lysarbejdere, og ordenen er en indre stimulator heraf på samme måde, som sjælen giver liv og inspiration til personlighedens virke. Den Gyldne Grals Orden og DGC er således integreret i hinanden og delagtige i samme impuls, og ledelsesniveauet i DGC skal være udtryk for ordenens liv og idealer."

Denne orden udviklede sig i de følgende år til en form for hjemmestudie med en omfattende serie meditations-CD'er samt hæfter, der beskriver indvielsesvejen under den nye verdensimpuls, således som vore erfaringer er med mennesker på gralsvejen. Ordenens vigtigste dedikation hedder: Jeg dedikerer mig til Jordens levende ånd. The Order of the Golden Grail har nu (skrevet i 2007.red) et par hundrede medlemmer i 7 lande.

En ny fødsel

Den nye gralsimpuls blev startskuddet til den største krise i foreningens historie. Yvonne og jeg følte os draget dybere ind i samklang med det åndelige rige på en måde, der brød med den tidligere fokusering på stjernemennesker og englemennesker. Vi følte tiden inde til at stimulere endnu mere ydmyghed, åbenhed, gennemsigtighed og selvforglemmelse end i de første 7 år. Det var som at gå gennem en ny fødsel eller indvielsesport, hvor endnu mere af personligheden måtte slippes på vej ind i næsten ukendt land. Men hvordan ville medarbejdere og kursister reagere på den nye fase af Den Gyldne Cirkels historie? Og kunne vi evt. beholde den første fase som et lag af uddannelsesstilbud og så lade andre fortsætte sammen med os i den dybere gralsvibration og gennemsigtighed?

En del af svaret kom hurtigt efter vor hjemkomst fra Assisi. En af forudsætningerne for at fortsætte ind i den nye fase var en erstatning af den hidtidige ledelses-troika med en mere åben og fleksibel model, der prioriterede andre egenskaber end hidtil blandt undervisere og beslutningstagere.

Straks efter annonceringen af at jeg fremover ville være fri til at vælge nye samarbejdspartnere, og at vi nu skulle åbne os for en ny indstrømning, brød den gamle ledelses-troika sammen. Dette blev indledningen til en kriseagtig skilsmisse, der efter 8 måneders forsøg på at redde mest muligt af den gamle Gyldne Cirkel endte med, at Inge Olsen trådte helt ud af foreningen. Samtidigt mistede foreningen måske hver 10'ende af dem, der havde været med i forskellige uddannelsesforløb over flere år.

Umiddelbart var dette en lav pris at betale for en skilsmisse og en overgang til et nyt kapitel. Men i virkeligheden blev prisen for at skifte til en ny 7-års fase endnu højere, for allerede da næste sæson begyndte, viste det sig, at tiltrækningskraften var halveret over for nye mennesker. Mennesker, der ikke kender os, kommer især på anbefaling fra andre, og et uddannelsessted, der står for kærlighed, men sender røg ud fra en voldsom skilsmisse eller krise, mister sin troværdighed på det niveau, hvor det handler om at tiltrække på grund af tillid. De avancerede uddannelser fortsatte med at vokse i det samlede deltagerantal, bl.a. fordi der kom nye uddannelser til næsten hvert år. Men deltagerantallet i Verdenstjeneruddannelsen blev mere end halveret.

Maleri af Peter Fich Christiansen, der illustrerede forsiderne på mange af Asgers bøger

I 2002 var der fokus på at reorganisere uddannelserne efter den nye impuls med mere vægt på den feminine gral og på en selvstyrende lærergruppe.

I 2003-2004 blev der anvendt mange kræfter på en skatte- og moms sag med efterfølgende ændringer af vedtægterne og retssager: Told og Skat pegede på, at foreningens vedtægter + procedurerne ved medlemskab ikke levede op til kravene for skattefrihed, og vi skulle bevise, at vore indtægter fra uddannelser burde være momsfrie. Denne sag førte bl.a. til en opdeling i to foreninger, hvor Den Gyldne Cirkel er en ren medlemsforening, der tilbyder sine medlemmer avancerede uddannelser mod et årligt kontingent, medens Den Gyldne Cirkels Kursuscenter og Forlag ikke forudsætter medlemskab. Til gengæld skal denne forening betale moms af alle aktiviteter og skat af eventuelt overskud.

I 2003-2006 var vi meget optaget af at få integreret indstrømninger og idealer fra Den Nye Verdensimpuls og verdensreligion i flere af vore uddannelser og lystjenester. Især var vi optaget af, at levende ånd og subtilt feminint liv begyndte at vibrere i vort center mere intenst end før. Undervejs så vi os som en eksperimenterende gruppe under den 2. stråles ashram.

En af vore opgaver i denne periode blev at skabe en præst-præstinde-uddannelse, der kunne være med til at levendegøre og forankre idealer og vibrationer fra den kommende universelle verdensreligion.

I samme periode blev vi bedt om at sætte et avanceret meditationssystem og træningsprogram i gang for mennesker, der har lovet Gud at hjælpe Jorden. Dette blev til en af foreningens største succes'er: Det Gyldne Solprogram, som har givet hundreder af mennesker i Danmark, Norge, Finland og Sverige en dybere evne til at hjælpe menneskeheden.

I disse år stod det mere og mere klart, at vor opgave som gruppe og som enkeltpersoner er ganske simpel: At være delagtig i både menneskeheden og det åndelige rige på en sådan måde, at disse riger integreres i gruppen og i den enkelte. Denne simpelhed lykkes først hen ad indvielsesvejen, men især under gralstjenester – bl.a. søndage kl. 12 – kan der opstå dybe oplevelser af at være mødestedet for disse riger såvel som for ånd og stof.

2007-:

Fokus på mysterietempler og Fremtidens Mysterieskole

I sommeren 2007 blev vi bevidste om, at en ny impuls er på vej ind i vort arbejde. Denne impuls var forbundet med de tre mysterietempler, der omtales hos Alice Bailey som foki for og hjælp til den 1. indvielse (Den Kommende Avatars Mysterietempel på det æteriske plan), den 2. indvielse (Kristi Mysterietempel på det astrale plan) og den 3. indvielse (Buddhas Mysterietempel på det mentale plan).

... Inden længe stod det os klart, at denne tættere tilknytning til de tre Mysterietempler også betyder, at vi skal eksperimentere med at skabe en model for Fremtidens Mysterieskole. Dette er omtalt indgående på hjemmesiden under "Mysterieskolen". Til denne omtale kan føjes, at vi har skabt en tempelgruppe på cirka 50 deltagere, der står for aktiveringen af indvielsesstrømmen for Mysterietemplerne.

Endnu et maleri af Yvonne, der også har udbudt malerkurser

Den Gyldne Cirkel er kendt som et center for indre arbejde og lysindstrømning, der især tiltrækker mennesker på hjertets vej. Kun få ved, at Den Gyldne Cirkel i virkeligheden er overordentlig aktiv og nyskabende på mange måder.

Hvert år en ny uddannelse eller aktivitet

Ud over at skabe et stort uddannelsessted på Birkemosegård og et center på Kreta (ejes af The Golden Foundation) ved egen økonomi og masser af frivillig arbejdskraft, har der således været kræfter til følgende nye initiativer – se på nedenstående liste.

Som det ses, blev der hvert af de første 14 år født en ny uddannelse eller anden aktivitet:

- 1994 Verdenstjeneruddannelsen 14 dage + sommerskole og weekendkurser*
- 1995 Uddannelse i hjertehealing 5 dage + kurser i Jylland*
- 1996 Gralsuddannelsen 27 dage + Verdenstjeneruddannelse i Jylland begynder*
- 1997 Det Gyldne Akademi 36 dage + Verdenstjeneruddannelse i Norge begynder*
- 1998 Nordens Stjerne - åndeligt blad*
- 1999 Terapiuddannelse 13 dage*
- 2000 Uddannelse i den feminine strøm 5 dage*
- 2001 The Order of the Golden Grail + der købes en grund på Kreta*
- 2002 Den Esoteriske Uddannelse 27 dage + sommerskole i Finland begynder*
- 2003 Solprogrammet 9 dage + Esoterisk Uddannelse i Norge begynder*
- 2004 Præsteuddannelse 17 dage + 1. hus Kreta + Solprogram Finland begynder*
- 2005 Den Pædagogiske Uddannelse 5 dage + hus 2 og 3 på Kreta*
- 2006 Det Avancerede Solprogram 7 dage + templet indvies på Kreta + Terapiudd. Finland*
- 2007 Mysterieskolen + Tempelgruppe + de 3 lejligheder mures færdige på Kreta*
- 2008 Uddann. i guddommelig alkymi i 9 dage + første lejlighed på Kreta + Christ. Consc. Finland.*

Da de fleste tidligere års aktiviteter er fortsat, udvides antallet af undervisningsdage år for år, selv om vi har søgt at ophøre med alt, hvad der kunne slippes af tidligere aktiviteter.

I 2006 kulminerede Yvones og mit arbejdspress, da 42 forlængede weekender på gennemsnitlig 3–4 dage blev anvendt til undervisning i 6 lande.

For mit vedkommende blev de resterende 10 uger anvendt til praktisk opbygning af centeret på Kreta og til at skrive en bog (en ny bog for hvert år). Heldigvis kan flere og flere andre undervisere tage over. Vi samarbejder med eller udlejer lokaler til dygtige kursusholdere, og Yvonne og jeg søger efter at slippe flere og flere af de tidligere års aktiviteter, så vor årsrytme i næste fase bliver kun 120 undervisningsdage fordelt på maksimalt 32 forlængede weekender herunder højst 10 årlige rejser til andre lande.

Med i billedet af vor undervisningsaktivitet er, at vi på Birkemosegård arbejder med holdstørrelser på typisk 30–60 deltagere, at der er ret faste hold i Norge og Finland, og at vi hvert år underviser i 3 uger på Kreta.

I et år som 2006 har vi antageligt haft 220 deltagere på årsuddannelser af 9-14 dages varighed og samme antal på uddannelser og retræter af 4-6 dages varighed. Til gengæld slap Yvonne og jeg alle todages kurser og rejser til Jylland, så snart vi havde ladet dem optage på video, så de kan købes af alle. Og foredragene har vi indskrænket til et minimum.

Ved året 2008 slutter Asgers resume om Den Gyldne Cirkel. Der er efter Asgers overgang påbegyndt en proces, hvor målet er at opnå klarhed og enkelhed i ejerstrukturen i Den gyldne Cirkel.

Asger og Yvonne holder kursus i den nye sal

Juleaften var en kærkommen tradition i DGC – her i den gamle sal

Fotos af Asger og Yvonne i den gamle sal

BERETNING FRA EN PIONERTID MED DGC

Mennesker, som deltog i Den gyldne Cirkel fra starten i 1994 og fremefter, mindes en spændende og dynamisk tid fuld af gåpåmod og optimisme. Her var der gang i noget stort både fysisk og indholdsmæssigt, og der var en indiskutabel leder i front. Jeg, som samler denne biografi, ser det som det største og mest meningsfulde projekt, som jeg kommer til at opleve i mit liv.

Der var entusiasme, elektricitet i luften og intens livsglæde i en vekselvirkning med praktisk hårdt arbejde og i starten somme tider kulde og afsavn i forhold til komfort. Der var personer til de grove opgaver og personer til de lettere fysisk krævende opgaver. Der skulle også serveres mad, ligesom kontoret skulle prioriteres. Opgaverne var utallige, og så godt som alle arbejdede frivilligt.

Men vi havde sagen til fælles, og vi havde hinanden. Det var som at komme hjem. Som at finde det forum, man havde savnet i hele sit liv. Man kunne få svar på sine spørgsmål til livet. Vi fik undervisning og indsigt, og vi var glade. Man fandt venskaber og bekendte, som man følte sig hjemme iblandt. Både danske, skandinaviske og internationale, hvilket igen var en særlig glæde. Jeg mødte hver gang op og tog hver gang hjem med en dyb følelse af taknemmelighed og erkendelse af, at det ikke var nogen selvfølge, at Den gyldne Cirkel fandtes.

Havde jeg i en periode et bestemt tema eller en problemstilling i mit liv, ville jeg garanteret i løbet af weekenden få et svar eller et input, som bragte mig videre. Det samme hørte jeg fra mange andre. Jeg var ikke længere alene med mine spørgsmål ind i tilværelsen.

Sådan husker jeg personligt perioden.

Beretning fra en af de første indflyttere

Elle Kargo var med i Den gyldne Cirkel allerede før selve købet af Birkemosegård, og hun flyttede ind som en af de første og lagde mange kræfter på gården i den allertidligste periode. Elle havde været med helt fra pionerholdet på verdenstjerneruddannelsen i 1994.

I Elles beretning nævnes nogle få navne på kursister, men man skal forstå, at en hel perlerække af mennesker lagde deres forskelligartede indsats igennem årene. Utallige mennesker har bidraget.

”Vil du være med til at lave et kursuscenter?”

Birkemosegård blev købt pr. den 15.12.1995. Det første byggemøde fandt således sted i december 1995, og den første tjeneste blev holdt i julen 1995. Elle, Margrethe, der er i familie med Asger, og Lizzi, der var den første kontorhjælp, boede dengang alle på Roskilde-kanten.

Til Margrethes fødselsdag kom Elle til at sidde ved siden af Asger, og hun havde på daværende tidspunkt deltaget i et par weekends på verdenstjernerholdet. På denne aften drejede Asger hovedet, så på hende og spurgte: *”Vil du være med til at lave et kursuscenter?”* Ca. en måned senere ringede Asger. Det var en lørdag aften kl. 22.30. Han havde nu kig på to gårde til et eventuelt kursuscenter, der gerne skulle ligge på Arrenæs, hvor Elle i øvrigt selv havde boet tidligere. Det blev imidlertid ingen af disse to gårde, der blev valgt.

Den første byggegruppe

Den første gruppe til varetagelse af den praktiske opbygning af Birkemosegård bestod af ledelsesgruppen: Asger, Yvonne og som den tredje Inge Olsen, der imidlertid besluttede sig for at købe eget hus i Frederiksværk. Yderligere medlemmer af gruppen, som ønskede at flytte ind, var Søren og Claus. Gruppen kendte ikke rigtig hinanden på forhånd. Købet skulle stilles op og fordeles mellem de enkelte købere i de rette procentsatser. Lizzi, der passede kontoret, var med i gruppen, men hun var ikke med som investor.

Elle blev inviteret med til byggemøderne, og hun følte sig hørt af Asger på møderne. Det var interessant at deltage, og Asger gav sig tid til at forklare sig. Før der blev truffet beslutninger, mediterede gruppen på spørgsmålene, og meditationerne pegede på en beliggenhed på Arrenæs.

Valget falder på Birkemosegård

Gruppen fik nys om, at den privatdrevne produktionsskole på Birkemosegård ville blive udbudt til salg. Produktionsskolen hørte ind under Skov- og Naturstyrelsen. Da skolen kom til salg, skulle diverse købere afgive deres respektive tilbud uden at vide, hvad de øvrige bød.

Miljø- og Energiministeriet sælger

Birkemosegård

Liebhaverejendom på det fredede Arrenæs, smukt beliggende med storslået udsigt over Arresø.

4-længet tidligere landbrugsejendom med stråtag og et areal på ca. 1,4 ha. Ejendommen har siden 1980 været benyttet som produktionsskole, og i udlængerne er indrettet kontor, skolestue samt værksted.

Der er installeret centralvarme og varmesynsrapport foreligger.

Skønnet kontantværdi 1,2 mill. kr.

Ejendommen kan besigtiges på adressen Sonnerupvej 25, 3300 Frederiksværk søndag d. 5. november 1995 kl. 13 - 16.

Ejendommen sælges kontant. Tilbud på køb af ejendommen skal afgives på en særlig tilbudsblanket, der kan rekvireres hos

Tisvilde statsskovdistrikt
Arresødalvej 79
3300 Frederiksværk
tlf. 42 12 00 50 ml. kl. 8.00 - 15.00

Tilbud skal sendes til statsskovdistriktet i lukket kuvert mkr. "Tilbud på Birkemosegård" og skal være distriktet i hænde senest torsdag den 23. november kl. 14.00.

Rettidigt indkomne tilbud vil blive åbnet på skovdistriktets adresse ved fristens udløb. De bydende har adgang til at overvære åbningen.

Skov- og Naturstyrelsen

Salgsannoncen vedrørende Birkemosegård

Kontoret skulle fungere

Kontoret på Birkemosegård var blandt de første rum, der blev renoveret. Günther hjalp frivilligt lige fra starten af i Den gyldne Cirkel og var en klippe i så henseende i mange år. senere har Anette ligeledes i mange år fungeret som en klippe.

Salen indrettes som det første

Som noget andet af det første på Birkemosegård gik arbejdet i gang med salen, hvor der jo skulle undervises. I salen var der buede hvælvinger i loftet, og de skulle slibes ned med en rystepudser. De folk, der var i gang med netop denne tjans, måtte før arbejdet pakkes ind, så der kun var en smal sprække fri til øjnene. Det støvede gevaldigt.

På øverste foto ses den gamle sal ud mod gårdspladsen og nederst ud mod det mindre, fritstående hus ud mod markerne. Mureren Jørn er i gang på øverste foto og Søren på det nederste

Den første sommerskole på Birkemosegård i 1996

I den første sommer på gården - dvs. omkring Sankt Hans 1996 - skulle den første sommerskole afholdes. Der var 120 tilmeldte deltagere - og blot 7 sovepladser indendørs! Det hele var nærmest en byggeplads, og Jørn, der var en effektiv og dygtig murer, knoklede og fik toiletterne færdige aftenen før kursusstart. Elle spurgte på et tidspunkt undervejs Asger: "Er der vand nok til de ny toiletter?!" Asger svarede: "*Du tager forbindelse til en entreprenør og får dem til at føre et nyt vandrør ind til gården ude fra den asfalterede vej.*" Asger tilføjede beroligede: "*Vi når det sagtens.*" Han lå selv på knæ og lagde brosten.

Byggearbejdet blev færdigt dagen før, at sommerskolen skulle begynde

Toiletterne blev lige netop klar, da de første kursister ankom. Elle fik øje på en kvindelig deltager, der var kommet spadserende fra stationen og var i begreb med at sætte sig i en af de hvide plastik-havestole, som var indkøbt i stort antal. Elle henvendte sig prøvende: "Er du træt? Eller kan du lige hjælpe med at gøre rent på toiletterne, inden vi starter?!"

Hvordan med mad og sovepladser til 120 mennesker?!

Næste spørgsmål for Elle var, hvad og hvordan man køber mad og drikke ind til 120 personer?! Og hvordan får man lavet kaffe og te til 120 mennesker i en pause på ½ time?

Der sov deltagere i Elles private stue og køkken, og om morgenen måtte hun skræve hen over dem. Mange sov desuden i telt i haven. Overalt var der mennesker. Elle havde fuldtidsarbejde som sygeplejerske, men når hun påtog sig noget i fritiden, blev det gennemført, og der var rigtig meget praktisk og organisatorisk arbejde, som skulle gøres.

Der er kommet kaffemaskine, og Susanne er husalf. Glade ansigter under første sommerskole

Travlhed op til hver undervisningsweekend

Der var altid ekstra meget at gøre op til en undervisningsweekend. Men der var en gruppe af gæve damer, som mødte trofast op og klarede tingene på disse kritiske dage, hvilket reddede situationen for Elle hver gang på målstregen. Gruppen bestod af Jonna, Kamma samt Inge Lise. De kom og hjalp i 3-4 dage i forvejen.

Tanke for håndværkerne

Elle syntes også, at hun måtte sørge for, at diverse håndværkere fik noget varmt at spise, når de arbejdede i en hel weekend på gården. Håndværkerne talte blandt andre Asgers bror Alf, som hun siden blev gift med.

Alf arbejdede på Birkemosegård med at bygge et nyt køkken til Asger og Yvonne, med at skifte alle vinduer i stuehuset og med at lave individuelt tilvirkede vinduespartier til det senere bibliotek/galleri. Alf lavede også ovenlysvinduer, eftersom Asger fandt på, at der skulle etableres ovenlys igennem stråtaget på første sal. Alf var på dette tidspunkt blevet alene med sine to drenge, og han ville gerne tjene en ekstra skilling, så han for eksempel kunne tage sønnerne med på en ferie. Alf havde også været med til at bygge om på Undinevej både udendørs og indendørs. Helt tilbage i Rosenhaven i Gundsølille havde Alf været med i Asgers projekter.

Elle og Alf

Elle var flyttet ind på Birkemosegård den 1.3.1996, men i 1999 solgte hun så sin lejlighed på Birkemosegård til Kamma for at flytte sammen med Asgers bror, Alf.

Handlen af lejligheden skete på jysk maner med håndslag. Umiddelbart før indflytningen på Birkemosegård boede Elle i Roskilde, og først efter sit fuldtidsjob som sygeplejerske kunne hun dagligt køre til Birkemosegård for at arbejde med at få sin nye bolig gjort klar. Efter flytningen til Frederiksværk fik Elle job som operationssygeplejerske.

”Hvad er du god til?”

Nye folk blev hurtigt scannet af Asger: *”Hvad kan du?”* Der var nemlig brug for alt lige fra organisatorer til personer, der kunne lave kaffe og te - og gerne bage en kage til kaffepausen. Nogle personer kunne male vægge, mens andre igen gik i gang med at sy gardiner. Enhver evne hos en frivillig kunne bruges. Det var verdenstjeneste og selvopofrelse, som passede godt med Asgers undervisning.

Den 20.2.1996 blev gården officielt taget i brug

Der blev den 20.2.1996 holdt tjeneste i en endnu ikke helt færdig sal, og bagefter blev der spist frokost. I løbet af året blev salen færdig. Lys og venlig.

Til venstre salen i fuld gang i 1996 under healing. Til højre healers der ligeledes.

Asger som motivator

Asger var god til at få folk motiveret og til at få arbejdet uddelegeret. Et eksempel var, da han en dag fik en sal fuld mennesker aktiveret i en pause med at gå imellem rækkerne på en mark for enden af deres stuehus for at fjerne gråbynke, som Yvonne var allergisk overfor. Vi gik den dag hjem med en både mindeværdig og meningsfuld oplevelse i fællesskabet.

Et stort arbejde at gøre på loftet

På loftet skulle der isoleres med rockwool, inden der kunne sættes gipsplader op, og rockwool betød kløe for de implicerede. Bagefter skulle der tapetseres, males og lægges fyrretræs gulve, før loftsværelserne kunne byde kursister velkommen til overnatning.

Der arbejdes på loftet i 1998, indtil loftsværelserne kan tages i brug

Der spises under en pause i undervisningen i 1998. Som det bemærkes, blev gården malet gul

VISIONEN BAG DEN GYLDNE CIRKEL

Når blot hjertets ønske om at tjene den universelle Kristus er tilstrækkelig dybt

Med det formål at gå lidt dybere ind i visionen og teorien bag Den Gyldne Cirkel citeres fra Asger Lorentsens bog med titlen: "Jesus og Kristusimpulsen" p. 183-184:

"På et tidspunkt i januar 1994 var jeg i tvivl om, hvorvidt mit nye engagement kunne bære i en sådan dybde, at det kunne være med til at formidle Den Nye Sol-kristusindstrømning i dens fase af vækkelsen af netværket af hjertets verdienstjenere. Under denne tvivl gjorde jeg det enkle, at jeg kaldte på Den Nye Kristusindstrømning.

Jeg satte mig ned og kaldte på Solånden gennem Kristus-Maitreya, Jesus og min sjæl. Efter 1-2 minutter oplevede jeg da den gyldne solindstrømning og gennem de højere chakraer og ind i hjertet så overvældende stærkt, at jeg følte, at strømmen af gylden ild var så nærværende og så enkel at åbne for, at den kunne manifesteres tilstrækkeligt meget til at kunne bære det nye arbejde. Denne og følgende dages bekræftelse af, at det gyldne sollys kom til stede som dyb glæde og kærlighed, hver gang jeg åbnede mig for det, blev en vigtig nøgle, som jeg anvendte fremover, når jeg søgte forbundethed med Kristus.

Konklusionen af denne test var, at det er muligt for åndeligt indstillede mennesker at åbne sig for forbindelsen til den gyldne lysstrøm fra Solånden og Kristus igennem hjertet, og at den kan kontaktes uafhængigt af guruer og åndelige organisationer, når blot hjertets ønske om at tjene den universelle Kristus er tilstrækkelig dybt."

En grundforståelse

"Nogle få dage efter kom en grundforståelse af, hvordan vi kan arbejde under Den Nye Sol-Kristusindstrømning. I denne grundforståelse så jeg solindstrømningen komme oppefra, smelte sammen med Kristus og blive en åndelig sol i Jordens midte. Som lysarbejdere er vi midt imellem sol-kristusindstrømningen i himlen og på Jorden.

Det vil sige, at vor opgave i virkeligheden blot er at åbne os for sol-kristusindstrømningen og lade os gennemstrømme som en del af et netværk af ildagtige hjerter, der er omkring Jorden. Som et netværk omslutter vi Jorden og åbner vore hjerter for denne gyldne solånds-vibrations kærlighed, samtidig med at vi åbner vore hjerter for Jorden og hele menneskeheden.

I midten af netværket har vi Jorden og menneskeheden, som vi ønsker at omslutte med en kærlighed så dyb, at der ikke er andet, vi ønsker højere.

I dette ønske beder vi Kristus eller Fader-Moder-Gud om at bruge os. Så simpelt og enkelt kan det være: Vi åbner blot vore hjerter for Jorden og menneskeheden i ønsket om at kunne hjælpe, og samtidig åbner vi hjerterne for Kristus, således at Kristus kan bruge os."

Den gyldne Cirkels Kristustjeneste

"Ud fra denne forståelse blev jeg inspireret til den første enkle tjeneste, som fik navnet Kristus-tjeneste. Denne tjeneste indeholder de helt enkle nøgler: At se sig selv som en del af en gylden cirkel eller et gyldent netværk omkring Jorden, der åbner sig for Kristus og åbner

sig for Jordens lidelser, som fra det inderste i vore hjerter kalder Kristus som Guds kærlighed ind i Jorden og menneskeheden. Deri opdager vi også, at Kristus ikke bare virker over os, men også inde i Jorden som den gyldne sol, der gennemstrømmer Jorden og vitaliserer hjerternes netværk, Jordens opstandelse etc..”

Hovedopgaven i denne inkarnation

”Helt uventet kom der efter en uge en verbal inspiration igennem Yvonne fra mesteren Jesus, der forklarede, at det, vi begyndte på nu, var den hovedopgave, som vi har i denne inkarnation og ved at holde os tæt til de måder, som han inspirerer os til at arbejde på, vil opgaven lykkes.”

Der skabes en indstrømning

”Vi opdagede også meget hurtigt, at der skabtes en indstrømning i huset, som holdt imellem Kristus-tjenesterne. Dette gav en nøgle mere: Når man arbejder stabilt og uselvsk under en høj frekvens, så skabes der en stabil og vedvarende strøm fra Guds hjerte.”

Hvad går verdenstjeneruddannelse egentlig ud på?!

Asger forklarer i bogen: ”Den åndelige rejse”, bind 2, december 2002

”Som et led i forvandlingen og vækkelsen af lysarbejdere på Jorden er jeg fra Det store Hvide Broderskabs side blevet inspireret til at udbrede forståelsen af et gyldent netværk af hjertets verdenstjenere og til meditationsformer, lystjenesteformer og uddannelsesformer, som er egnede til at styrke netværket af lysarbejdere og verdenstjenere.

Hjælp til uddannelse af lysarbejdere og verdenstjenere er lysverdenernes store støtte til os, der ønsker at hjælpe menneskeheden igennem genfødslen i det tættest mulige samarbejde med Gud og fødselshjælpere på Jorden.

Derfor har jeg været med til at skabe en forening af lysarbejdere under navnet Den gyldne Cirkel.”

Fra selvudvikling til lysarbejde

Asger Lorentsen udtaler i et interview med Indira McCormick omkring 2010:

”Vi startede verdenstjeneruddannelsen i 1994, og der var sådan meget et indtryk af: Nu skal vi gå fra selvudvikling til lysarbejde. Vi skal finde ud af: Hvorfor er vi her på planeten, og hvad er mine dybere formål med at være her. Hvad kan jeg gøre for at hjælpe menneskeheden? Det var grundimpulsen, og ud fra denne grundimpuls har vi tiltrukket, tror jeg, efterhånden 600-700 mennesker, som har deltaget på verdenstjeneruddannelsen.”

Vækkelse af hjertet og mere lys i hovedet

”Hvis vi kigger lidt på overskrifterne, så kan vi sige, at der for planetens vedkommende er ved at blive skabt et netværk af lysarbejdere på planeten – forskellige former for netværk, og dem, der har dybere arbejde, dem, der har lysarbejde, dem, der skal ændre vibrationerne på planeten – det er dem, der bliver tiltrukket af verdenstjeneruddannelsen, fordi vi skal have vækket vores hjerter, vi skal have vækket noget mere lys i hovedet.

Vi skal fange de toner, der kommer fra et større univers og går ind og begynder at vække bevidstheden her på Jorden, og der er vi mange, som har lovet, at vi er med i netværket. Så vi fanger tonerne og forstærker dem. Så vi sender tonerne ud og forstærker netværket. Så vi er med til at heale Jorden, og så vi er med til at lave ændringer i vibrationen på mange forskellige, konkrete måder.”

Kernen i verdenstjeneruddannelsen

”Så det er denne måde, vi har bygget verdenstjeneruddannelsen op på: 7 meditationer, der vækker hjertet, 7 meditationer omkring sjælsformål med dybere og dybere forståelse af, hvorfor vi er her på Jorden samt 10 teknikker til lysarbejde. Det er ligesom kernen i verdenstjeneruddannelsen, og den skaber så det her skub fra selvudvikling til: Nu ved jeg, hvorfor jeg er, og jeg ved, hvad jeg kan gøre, og jeg har fundet teknikker, og jeg kan mærke strømmen igennem mig, og nu er jeg klar til at arbejde. Så det er grundelementet.”

De fleste på verdenstjeneruddannelsen har typisk været i gang i en årrække

”De fleste, som starter på verdenstjeneruddannelsen, har i virkeligheden været i gang i typisk 10 år. De har ofte andre uddannelser, og mange af dem er healere, og så er jeg forbavset over, at selv om man har den baggrund, så sker der alligevel et stort skift. Jeg tror, at skiftet hænger meget sammen med, at man fanger den dybere motivation omkring åndelig udvikling, som er, at jeg skal være i samklang med den store helhed. Jeg skal kunne fange universets toner. Jeg skal kunne udtrykke dem, og jeg skal gøre en forskel i verden, og det vil sige, at man fanger sit dybere motiv, og i det øjeblik ens motiv skifter til: Jeg er her for at gøre en forskel i verden, - så kommer der mere hjælp.”

”Så har vi ændret koden i os selv, der gør, at vi kan tiltrække indstrømning fra det åndelige rige. Så kommer der hjælp til forvandling. Der kommer hjælp til hjertefordybelse. Der kommer hjælp til sjælsindstrømning. Der kommer hjælp til vores tjeneste, og vi bliver mindre selvcentrerede. Det er nok hele skiftet fra: Jeg er optaget af mig selv og min udvikling til: Jeg er optaget af verden, - og det hænger dybest set sammen med vores formål med overhovedet at komme til Jorden”.

Når personlig udvikling droppes, går udviklingen hurtigere

”Det er nemlig meget, meget interessant, at i det øjeblik du holder op med at interessere dig for personlig udvikling, så udvikler du dig hurtigere. Nu kan det skift jo først ske, når man er igennem nogle forskellige forvandlingsprocesser og noget indre, der sker så dybt, at man ikke har overskud til verden, men der er mange mennesker i lande som Danmark, Norge og Sverige og Finland, som er ved at være færdige med optagetheden af sig selv. Det vil sige, at nogle af de dybere processer, der kører i følelseslivet, forvandling af gammel smerte etc. er kommet så langt, at nu: Så, nu er jeg ved at få overskud. Hvad skal jeg bruge det overskud til? - og så er det ofte der, at man interesserer sig for verdenstjeneruddannelsen.”

”Men det, der så sker, det er, at selv om man har arbejdet med hjerteprocesser i forvejen, så viser det sig altid, at man går dybere. Man kender sig selv til et vist niveau, men når man skal arbejde med sjælsindstrømning og verdenstjeneste, gralsarbejde, lysarbejde, så skal vi have kontakt med et endnu dybere niveau i hjertecenteret, og det er det, vi arbejder med i det, som vi kalder de gyldne hjertemeditationer.”

Verdenstjeneruddannelsen tilbyder redskaber og viden

”På verdenstjeneruddannelsen får man redskaber og viden. Vi bygger vores viden på en bred palet: Englemenneskers indgang til det, stjernemenneskers indgang til det, lysmenneskers, - disciple under det store hvide broderskab, og så kommer det ind i en overordnet ramme, der handler om: Hvor er vi i hele Jordens udvikling? Hvad er menneskeheden i gang med? - og hvad præcis skal vi prioritere i den her tid? Hvad er den nærmeste fremtid? Hvordan arbejder dem, der har check på Jordens udvikling? - det er jo mestrene i det store hvide broder-søsterskab. Hvordan arbejder de? Hvad prioriterer de? Så uanset hvor vi kommer fra, så lægger vi det ind i den ramme for at gøre det vedkommende, åndsforbundet og jordforbundet.”

Birkemosegård i aktivitet både sommer og vinter med masser af liv og kursister

Om vinteren står gården i hvide og gyldne farver

ASGERS FORFATTERSKAB

I Asger Lorentsens bog: ”Jesus og Kristusimpulsen” findes der i ”Appendiks” en beskrivelse af hans forfatterskab, hvorfra der i dette kapitel citeres i uddrag:

Bøgerne er ikke kanaliseret viden

”Jeg vil benytte lejligheden til at beskrive, hvorledes mine bøger skrives, fordi mange i tidens løb har ytret ønske om at forstå, hvorledes bøgerne bliver til, og fordi selve skrivemåden afspejler en tendens i den nye åndelige vækkelse til, at vi skal lære at orientere os i den ydre og den indre verden samtidigt.

De fleste spørgsmål går på, om jeg får kanaliseret bøgerne fra de indre verdener. Da kanaliseringens form er den, der i vore dage er enklest at forstå i forbindelse med åndelig litteratur, og da den kan give bøgerne en særlig autoritet, kan det være lidt mere kompliceret at forstå, hvordan den type bøger, som jeg skriver, bliver til.”

Kampen om at forstå et emne på den dybest mulige måde

”Jeg får aldrig kanaliseret viden på den måde, som vi kender fra kanaliseret litteratur. Hver bog repræsenterer en kamp om at forstå et emne på dybest mulige måde i forhold til den kapacitet og baggrund, som jeg har på det pågældende tidspunkt. Hver af de bøger, som bærer mit navn, er således et resultat af en længere tids indre opmærksomhed om at forstå et emne og at udtrykke denne forståelse.”

Tre kilder til bøgerne

”Der er tre kilder til bøgerne. Den ene kilde er den åndelige litteratur, som jeg har studeret. Den anden kilde er mine erfaringer under åndeligt arbejde. Den tredje kilde til mine bøger er de indre kilder. Jeg er ikke clairvoyant, og jeg har ikke nogen direkte telepatisk kontakt med mestre eller andre af de indre planers væsener. Alligevel har jeg fået en række skelsættende indre oplevelser, som jeg afprøver i det konkrete liv, og som har sat sig varige spor i min forståelse af, hvorledes indivielsesprocesserne foregår, og hvorledes det guddommelige samarbejde på Jorden nu prioriteres.

Inspiration fra væsner på de indre planer

Selv om jeg ikke har en direkte telepatisk kanaliseringlinje til højere udviklede væsener, er jeg ikke i tvivl om, at der er flere væsener på de indre planer, som søger at inspirere mig til at forstå forskellige elementer af Guds Plan, af de indre verdener virke og af forvandlingsprocesserne på Jorden. Som jeg oplever det, er der en glidende overgang mellem disse inspirationer og mine egne erfaringer og oplevelser af de samme emner. Denne glidende overgang kan udtrykkes som, at jeg får hjælp til indefra at opleve, erkende eller forstå nogle af de enkeltelementer, som beskrives i bøgerne.

Den helt grundlæggende baggrund for at skrive åndelige bøger er imidlertid ikke kilderne, men det erfaringsniveau, man som menneske har nået på Jorden.

Den åndelige forfatters opgave er således dybest set ikke at tilføre ny viden, men at vække den viden til live, som allerede findes i læserens bevidsthed og eventuelt at sætte denne ind i en større forståelsesramme.

Den åndelige forfatter kan blive en katalysator, der hjælper med at vække læsernes egne

erfaringer og indre forståelser til bevidst liv. I princippet skal den åndelige forfatter således blot være nogle få skridt foran læserne på livets vej.”

Den praktiske fremgangsmåde

”I praksis foregår skrivningen af mine bøger ved, at jeg under en optagethed af forskellige åndelige problemstillinger af og til skriver noter over nogle af de iagttagelser og erkendelser, som jeg gør indenfor de områder, som jeg er optaget af. Når jeg kan afsætte tid til at skrive selve bogen, anvender jeg først en dag til at finde en måske 10-20 siders noter frem og at disponere bogen kapitel for kapitel.

Derefter dikterer jeg selve bogens tekst på en båndoptager over 10-14 dage. Der er et par mennesker, som yder en meget stor hjælp ved at indskrive båndenes tekst på computeren og senere rette dem. Derfor kan jeg nøjes med yderligere to uger til at gennemrette manuskriptet og lave tilføjelser. Jeg søger så vidt muligt at gøre dette grundigt for at få flest mulige detaljer med i bogen, og for at den bliver så læsevenlig som muligt.

Så snart en bog er afleveret til forlaget, slipper jeg som reglen emnet. Det bedste tidspunkt for at skrive en bog er således lige efter, at engagementer i emnet er toppet. På den måde kan bogen repræsentere mest muligt engagement og flest mulige detaljer. Samtidig kan den for forfatteren blive en form for afrunding og helhedsforståelse af et bestemt engagement.”

Et sideløbende citat

Asger tilføjer i bogen ”Det levende verdensbillede”, at han sædvanligvis skrev en bog på følgende måde:

”På en 10-12 dage i en udvalgt ferielejlighed på Tenerife indtaler jeg 15-18 bånd, der i løbet af de kommende måneder indskrives af et andet menneske og omsættes til 180-240 sider, som jeg derefter forbedrer i flere omgange af i alt 12-18 dages varighed.”

Yvones beretning om Asgers arbejdsmetoder

Asger skrev mange af sine bøger på Tenerife. Th. ses han omgivet af et udvalg af egne bøger

En gang om året tog vi på en mindst tre uger lang charterferie til Tenerifes sydlige område. Der skrev Asger sine bøger. Vi valgte at bo udenfor turistbyen oppe i bjergene, hvor vi var omgivet af vild natur, og fra den store terrasse kunne vi se ned over byen med Atlanterhavet i det fjerne, mens vi i det nære kunne få øje på både firben på jorden og ørne i luften. Asger kunne lide ”open space”.

Asger indtalte bøgerne til senere skrivning

For Asger var det ferie at kunne være kreativ uden at blive afbrudt

På den store terrasse omgivet af høje vægge kunne Asger sidde helt ugeneret og arbejde på sin kommende bog, som han indtalte på tidens spolebånd i fuldt trykningsfærdig form med angivelse af kapitler, hoved- og underoverskifter med fed eller kursiv skrift, antal linjeskift og indryk til følgende afsnit, punktum, komma og linjeskift etc.. Asger så hver side for sig, sådan som den skulle fremstå på forside, samtidigt med at den kreative indholdsmæssige proces skred frem. Så alt var fikst og færdigt til den frivillige, som efter hjemkomsten fik båndet med diktatet udleveret til skrivning.

Asger havde til den frivillige sekretær indkøbt det nyeste og mest avancerede teknologi på området med head-set og trykfod til stop og med repetition af både ord og sætninger efter behov under skrivarbejdet. Der meldte sig løbende personer til dette arbejde, som var en fribillet til at beskæftige sig med Asgers nyeste erfaringer og formuleringer.

Han var dybt indtunet under arbejdet, hvor han dels åbnede til sin egen indre rigdom af viden og erfaring indenfor bogens tema, og derudover fik han adgang til universiteter på de indre planer til denne helt igennem kreative proces.

Vores samarbejde på rejserne

Jeg værnede om, at Asger ikke blev forstyrret i arbejdet, som jeg havde en dyb respekt for.

Jeg sørgede for, at han fik gode arbejdsbetingelser, dækkede et smukt morgenbord og arrangerede skønhed omkring ham. Jeg fik også skaffet et bedre værelse, hvis det var nødvendigt, for Asger var genert over at skulle kræve noget i en reception, - også selv om han var sig bevidst, at hans arbejde var vigtigt.

Somme tider ønskede Asger min clairvoyante hjælp til at forske i et givent emne. Så samarbejdede vi på den måde, at jeg kiggede clairvoyant, mens Asger interviewede. Fordi hans spørgsmål var så grundige, kunne jeg finde frem til mange detaljer, og Asgers egen intuitive evne lod ham kigge bekræftende med undervejs i processen.

Arbejdsrytme i 5. gear

Asger arbejdede bedst om formiddagen, men klokken blev ofte 17 om eftermiddagen, før han følte sig færdig med dagens arbejde. Først derefter var han klar til at gå ture i lokalområde. Et liv med Asger bestod i at vente.

Ligeledes arbejdede han mest effektivt og rastløst i starten af "ferien", hvor de store linjer blev lagt. Når disse klumper af skabende rammer for den ny bog var formet færdige i hans bevidsthed, gik han et gear ned, men han forblev på et højt og vedholdende niveau.

For Asger betød ferie glæden ved muligheden af at kunne arbejde uforstyrret, frit og kreativt. Hans nervesystem kunne egentlig ikke tåle lediggang, hvilket ville være en alt for stor omvæltning for ham. Han formulerede selv, at han var et menneske, der arbejdede i 5. gear. Der skulle ske noget. Han skulle være aktivt forskende, skabende og med til at forandre verden.

Som yngre beskæftigede Asger sig en overgang med udvalgte indiske mystikere og mestre, hvoraf nogle levede tilbagetrukket i huler igennem lange perioder, men hans eget system var typisk vestligt gearret til aktivitet med tempo og "action".

Han havde dog brug for 8 timers søvn hvert døgn, for at hans hjerne kunne "knitte". At dele hovedpude med ham var som at ligge op ad en højspændingsmast. Han sov gerne til kl. otte eller ni, men så kunne han også arbejde uden afbrydelser indtil sent om aftenen. Han var ikke typen, der stod op kl. fem og mediterede.

Optakten til bøgerne

Allerede i flyet på vej til Tenerife var Asger i gang med at inddele den nye bog i kapitler med passende overskrifter. Materialet til bogen samlede han løbende, for han var altid i gang, og hans skuldertaske rummede mængder af materiale i form af notater og stikord, der var sorteret efter emner og problemstillinger, som han forskede i og tumlede med.

Når han mente, at der var materiale nok i en given retning, og der samtidig var tid nok til det, begyndte han på bogen, der rummede summen af hans aktuelle indtryk og forskning på det givne område foruden indputs fra kursister eller personer, som han havde haft i terapi eller på anden måde ført samtaler med om emnet.

Asger inddrog nemlig oplevelser, formuleringer og måder at forklare sig på fra kursister, som havde deltaget i guidede meditationer på uddannelserne. Denne fremgangsmåde kom til at anskueliggøre, hvordan et bredt udvalg af interesserede responderede på udfordringerne på deres egen udviklingsvej.

Asger havde ofte flere nye bøger på bedding. Han manglede blot tid til at diktere dem, og derfor elskede han at være på ferie og være kreativ uden at blive afbrudt. På ferierne kunne han helt selv disponere over sin egen tid.

Der var tale om bred forskning, som forenet med Asgers egne dybere refleksioner og intuitive forståelser udmøntede sig i bøgerne. Så livet underviste Asger, der responderede via sin egen tolkning og drog de overordnede konklusioner på baggrund af samtlige indsamlede data.

Redigering af bøgerne før udgivelsen

De indtalte bøger udkom ikke samme år, som de blev indtalt, for retur i Danmark skulle bogen først nedskrives af den frivillige sekretær, og derefter glædede Asger sig til at bearbejde den, samtidigt med at han havde travlt med at lede undervisningscentret herhjemme. Der kom ofte nye tilføjelser til bogen, og manuskriptet gik frem og tilbage mellem Asger og den frivillige nogle gange, før den endelig afpudsning kunne ske på næste års ophold på Tenerife. Derefter kunne bogen gå i trykken og udkomme. Asger var perfektionist, hvis tiden overhovedet tillod ham at være det.

De sidste bøger var skønlitterære

Asgers første bøger var lærebøger, som han skrev, fordi han fandt, at der manglede fagbøger på de områder, som han underviste i. De følgende bøger var oplysende og mere åndsvidenskabelige.

De tre bind i den sidste serie med titlen: ”Blade af livets bog” blev skønlitterære, og Asger blev glad for denne form, hvor han gav den kvindelige hovedperson opgaver og modgang, som han selv var spændt på, hvordan hun ville reagere på. Løsningen kom til ham, når han sit fokus på at tænke sig ind i hendes situation.

Indvielsesvejens temaer fra første til og med fjerde indvielse var indbygget i bøgerne, og derfor reagerede hovedpersonen vidt forskelligt på de tests, de prøvelser og den modgang, som hun kom ud for alt afhængigt af, hvilken indvielse hun var nået til.

Samarbejdet på lysrejser

Asger var kun interesseret i at foretage rejser til lande og steder, som vi sammen var blevet inspireret til at besøge for at yde et åndeligt stykke arbejde. Nogle gange rejste vi alene, andre gange sammen med kursister på såkaldte lysrejser.

Da vi tog af sted på lysrejse sammen med elever i ”Den gyldne cirkel” i 1996 og boede i Luxor på hotel ISIS, oplevede vi, at vi følte os dårligt tilpasse dagen efter, at kursisterne var rejst hjem. Vi måtte holde sengen, hvor vi til gengæld begge fik en oplevelse af at blive tage med ind i et råd i Luxors hellige broderskab, hvis symbol er en vinget sol. Nogle steder er vi blevet brugt til at manifestere en lysindstrømning i landet, og andre steder til varierende lysarbejde og healingsprocesser. En del gange har vi skullet absorbere mørke.

A propos opholdet på hotel ISIS i 1996, husker jeg, at vi stod i receptionen på hotellet og modtog det glade budskab om, at Den gyldne Cirkels bud på Birkemosegård på Arrenæs var endt med, at vi som de højest bydende kunne erhverve gården. Vi er blevet ”godsejere”, udbrød vi alle i glæde.

Undervisningsrejser med og uden kursister

Det blev til lysrejser for Asger og mig alene i både USA, Mexico, Australien og Brasilien –

det være sig manifestation af lyssøjler, undervisning eller begge dele. I diverse lande mediterede vi os frem til de spirituelt vigtige rejsemål, mens diverse turistattraktioner kom i anden række.

Hjemme igen studeres fotos - dette er Yvones yndlingsbillede af de to sammen

Det blev desuden til lysrejser sammen med kursister til Rusland i 1997, til Østeuropa, til Sydamerika, til Kina i 2010 og til sidst til Israel i november/december 2012. Asger havde planer om tre kommende ture, nemlig til Indien og Firenze samt endelig en tur mere til Kina.

Glæden over nye muligheder i det kommende års blanke kalender

Asger elskede at planlægge, så han var altid glad for at få fat i kalenderen for det kommende år med den standardiserede mini-oversigt over det næste års måneder. Alle disse muligheder for kommende kurser og undervisningsforløb!!

Hver gang sagde han, at denne gang skulle der også sættes tid af til ham og mig, men resultatet blev altid, at de tomme kalendere blev fyldt ud, og at enhver ledig tid blev brugt til artikelskrivning, skabelse af nye uddannelser, samtaler og så videre. Der blev ikke meget tid til overs til privatlivet.

Asger var altid velforberedt til undervisningen

Undervisningen var altid velforberedt, og planlægningen skete i lang tid i forvejen. Der var printet kopier med program for de enkelte kursusdage med angivelse af tidspunkter samt et grundigt undervisningskompendium med supplerende uddrag fra for eksempel Alice Bailey's bøger. Hele weekendens undervisning blev undervejs optaget først på tape, CD og siden på MP3, som kursister kunne købe og høre igen i fred og ro derhjemme.

Altid aftenundervisning i Den gyldne Cirkel

Undervisningen i Den gyldne Cirkel var meget koncentreret med få pauser. Asger planlagde til forundring for nytilkomne også altid aftenundervisning efter spisetid helt frem til kl. 21. Ofte fortsatte undervisningen over tiden helt frem til kl. 22, for han mente, at det var vigtigt at få givet kursisterne så meget indput som muligt.

Gæstelærere blev inviteret et år i forvejen, og ca. tre uger før en aktuel undervisningsweekend ringede Asger så for at høre, hvad de havde på programmet.

Weekendundervisning udenfor Birkemosegård

Når Asger var inviteret til en undervisningsweekend udenfor Birkemosegård, indlagde han altid et offentligt foredrag fredag aften. Jeg kørte bilen, mens Asger forberedte sig. Han skrev stikord til emnet til brug både før og efter kaffepausen.

Når vi ankom, skrev Asger stikordene op på tavlen, hvorefter han satte sig ned på en stol og kiggede forsamlingen ind i øjnene for at finde det niveau, som undervisningen skulle foregå på. Men han lagde altid barren højt for at skærpe tilhørerne, og indholdet var altid meget koncentreret.

Rank som en adelsmand

Asger stod op, når han holdt offentlige foredrag, undtagen når han ledede meditationerne. Han stod rank som en adelsmand. Han var slank, og han havde elegante bevægelser.

Selv om han havde lagt en fuld undervisningsplan, var spørgsmål altid velkomne, for spørgsmål inspirerede ham. Han kunne besvare spørgsmål i hovedparten af tiden og alligevel nå stoffet, for han var i stand til på kort tid at give et overordnet resume, hvis spørgsmålene trak ud, eller han kunne gå i dybden, hvis der ikke viste sig at være spørgsmål fra salen. Han kunne være teoretisk eller servere stoffet via relevante historier.

Hvis spørgsmål blev for personlige, kunne han dreje situationen, så det blev rart for alle.

Fokuseret i hoved og hjerte

Asger var fokuseret i hovedet og i hjertet. Han var analytisk, havde overblik og kunne sætte rammende stikord ind i relevante skematiske opstillinger. Han havde også en evne til at kategorisere det feminine område og til at sætte de præcist rigtige ord på stoffet, så det blev genkendeligt og uomtvisteligt.

”Seven Ray Institute”

Asger fulgte igennem tre år et intensivt kursus afholdt af ”Seven ray Institute” ved Michael Robbins. Det var dyrt, men jeg var enig i investeringen i denne viden, selv om det kostede 1.000,-kr månedligt. Asger fremlagde i dette forum sine holdninger og vandt efterhånden respekt for sine gennemprøvede argumentationer.

Mødet med scientologi som ung

Asger havde i sin ungdom mødt scientologi-bevægelsen, hvor han trods advarsler fra sine indre guides insisterede på at tilegne sig metoder til regressionsterapi, hvilket blev ham til stor nytte, også efter at han brød med bevægelsen. Mens han var aktiv i bevægelsen, fik han en optimal mandlig makker, og de skiftedes til at give hinanden terapi og nåede tilbage til tidligere inkarnationer.

Asgers forskernatur viste sig i spørgsmålet om, hvorfor der findes lidelse på Jorden. Processen gav ham indsigt i tidligere liv såvel i gamle kulturer på Jorden som i liv ude i rummet.

De to mænd, der i øvrigt genkendte hinanden fra tidligere eksistenser, arbejdede sig frem mod det stadie, som bevægelsen kaldte at være clean. Asger opnåede at blive erklæret clean, hvilket var betegnelsen for et stadium, hvor man er udrenset og i stand til at reagere uperson-

ligt trods personlige angreb af diverse karakter. Han skilte sig siden fra Scientologi-bevægelsen og stod helt på egne ben.

Var Asger aldrig stresset?

Hvis Asger fik et problem serveret, tænkte han over sagen og lagde en plan. Problemer så han som udfordringer, der udvikler intelligensen og mentallegemet. Et liv i fred og ro uden udfordringer var for ham ikke udviklende for en person. Det ville mere være en hvileinkarnation, som set med Asgers øjne ville være et kedeligt liv.

En discipel er som udgangspunkt alene

I de første breve til mig fra Asger gav han udtryk for, at det er en discipels vilkår at arbejde alene og uden at have nogen at hælde sit hoved til. Han var sig altid dette ansvar bevidst. Asger vidste, at det var svært for ham at finde en partner, der kunne holde til et vanskeligt liv sammen med ham i højt tempo, og hvor arbejdet som discipel kom før de personlige behov.

Han følte tidligt i livet en tyngde og smerte i hjertet, men på et tidspunkt gik det op for ham, at lidelsen ikke var hans alene, men hele menneskehedens lidelse. Efter denne erkendelse blev det lettere for ham at stå alene med sin del af den kollektive lidelse.

Hjemmet på Undinevej blev hurtigt et pulserende sted, så vi blev inspireret til at købe et gammelt sommerhus, hvor vi kunne trække sig tilbage og fået opladet vores kræfter bortset fra i det første år, hvor der blev foretaget en nødvendig ombygning af sommerhuset. For vi købte et billigt hus ifølge Asgers motto om at købe billigt på det rigtige sted med stilhed og udsigt og derefter selv forbedre forholdene.

Asgers holdning var: Hellere en dårlig bygning på det rigtige sted, end en flot bygning, der ligger forkert. Man kan altid ændre bygningerne, men man kan derimod ikke lave om på udsigten og på naturomgivelserne, som han sagde.

Asger i funktion i Den gyldne Cirkel på kontoret og ved kopimaskinen

VENSKAB OG DIALOG

Netop vennen Ole Skjerbæk Madsens beretning er valgt, fordi den på en informativ måde samtidigt belyser det nye og provokerende i det pionerarbejde, som Asger brændte for at være med i. Men åbenhed og dialog skabte et stærkt venskab mellem dem.

Mødet med Ole Skjerbæk Madsen i 1986

Fra provokation til venskab

Ole Skjerbæk Madsen fortæller:

Vores første fysiske møde foregik i 1986 på en Krop, Sind & Ånd-messe i Falkoner Centret, hvor jeg på en stand repræsenterede Bethlehem- og Kingo-kirkerne. Det endte med et dybt venskab.

”Jeg er provokeret af jer, og nu vil jeg finde ud af, hvad I står for!” Asger svarede: ”*Udmærket, jeg sætter et studieprogram sammen til dig.*” Asger angav så, hvilke bøger der var gode at læse, og i hvilken rækkefølge det var godt at læse dem.

Vi havde fået stande lige overfor hinanden, og jeg havde allerede inden vores første møde været opmærksom på Asger på Rosenhavens stand på den første Krop-Sind-Ånd messe i KB-Hallen i 1985.

Optakten var, at jeg ikke forstod Asgers ”sekt”, der for mig at se rodede mange elementer sammen. ”De brugte højkirkelige dragter til deres ritualer, afsang nogle karismatiske sange, men talte også om ufo`er. Hvad var det for noget alt sammen?”, spurte jeg mig selv.

Jeg ville på et tidspunkt på Præstehøjskolen gerne specialisere mig i Rosenhaven, og i den forbindelse lovede Asger at læse mine skriftlige indlæg igennem for at fange eventuelle faktuelle misforståelser, hvorimod han ikke blandede sig i min kritik af Rosenhaven, som sammenfattede mange nye elementer, som var i spil i de år, og som var fremmede for kirken.

Det kom til et venskab med Asger op igennem 1990`erne. Vi skrev frem og tilbage om mange ting. Kommunikationen imellem os gjorde det muligt, at vi vendte tingene, når der var behov for det. Modbillederne blev efterhånden blødt op, for der var hos Asger en beredvillighed til at tage emner op og tale om hinandens problemer, når fænomener krydsede – for eksempel, at det kunne gå galt, når folk med en skrøbelig psyke gik ind i vækkelsesprægede sammenhænge.

Dialogmøder

Omkring 1991 blev der lavet dialogmøder mellem folk fra Ananda Ahsram og folk fra kirken. Der blev udvekslet opfattelser af emner som Gudsriget, Kristi genkomst, synet på Jesus og på Kristus. Asger havde en interesse i at se en levendegjort kirke, - noget der udsprang på samme tid.

Venskabet bliver en tak dybere

Da jeg blev bekendt med, at Asger ikke længere var med i Ananda Ashram, satte jeg mig ned og skrev et brev til ham. Det var jo dengang, man skrev breve. Jeg skrev om, at det i

vækkelsesbevægelser kan komme til et punkt, hvor bølgerne går højt. Der kan komme brud, og det kan gøre ondt. Der skete så det, at Asger ringede op til mig med det samme.

Jesus-Kristus spillede en stor rolle for ham, og han ville gerne arbejde ind under Jesus. *"Uden Jesus er det svært at holde sig ydmyg"*, reflekterede Asger. Så efter Asgers brud med Ananda Ashram, kom han og jeg en tak dybere.

August 1994

I august 1994 deltog jeg i en stor konference om nye religioner med et skriftligt oplæg med emnet: *"The Maytrayea-Theosophy of Asger Lorentsen and the Shan-movement."* Asger læste det og udtalte: *"Det er den mest autentiske beskrivelse af bevægelsen fra en kristen side."* En positiv reaktion fra hans side.

Næste skridt i venskabet var samarbejde i Den gyldne Cirkel

Et par år efter Den gyldne Cirkels start i 1994 kom jeg med som underviser, da gralsuddannelsen blev oprettet. Jeg havde vist omsorg for Asger på et krisetidspunkt, og vi havde Jesus til fælles og lavede fælles indlæg i uddannelsen. Han kunne også bruge mig til perspektivering i uddannelsesforløbet og prøve egne tanker af med mig undervejs.

Desuden sendte Asger mig manuskripter til sine egne bøger – især med henblik på udvalgte passager, hvor han ville vide, om det hang forsvarligt sammen i hans fremstillinger på områder, hvor jeg var fagligt funderet. I første bind med titlen *"Blade af livets bog"* i Asgers seneste serie på tre bind med titlen: *"Mysterier på gralens vej"* ville han for eksempel gerne have mig til at kigge på beskrivelserne omkring de første kristne.

Samarbejdet med Asger og Den gyldne Cirkel var super spændende, og jeg har været glad for at kunne tage kolleger med. Det har været rigtig værdifuldt – også derved at mine egne medarbejdere samtidigt fik et indtryk både af samtalerne og af, hvad der foregik på Birkemosegård.

2002 Spirituel Dialog-projektet

Også i forbindelse med projekt *"Spirituel dialog"* på Steen Landsys og Steen Bondes initiativ, var Asger og jeg sammen, og vi trak i samme retning. Fra den 5. til den 7. august 2005 afholdtes der et spirituelt sommerstævne i Århus. Dette stævne var en opfølgning på bogen: *"Spirituel dialog."*

Pernille Aagaard lavede for Ikon-Danmark en artikel over et interview med Asger og mig.

Besegling af venskabet betydning i sommeren 2011

En dag i sommeren 2011 inviterede Asger mig op i sommerhuset for at tale med mig om forskellige emner. Vi talte undervejs også lidt om, hvad vi skulle arbejde med på den kommende gralsuddannelse. Vi talte altid fagligt og om filosofiske emner. Men via en snak hvor vi ikke gensidigt behøvede at have paraderne oppe.

Han ville imidlertid også denne dag gerne give udtryk for og besegle venskabet. Det betød meget for ham, at vi havde venskabet. Jeg var meget overvældet. Vi talte sammen en fuld eftermiddag. Jeg tog taknemmelig derfra.

I mesterens lys blev mit eget projekt

Engang da Asger talte inkluderende om engle- og stjernemennesker, tænkte jeg: *"Øv"*, for det var for langt ude for mig. Det indebærer i sig en tro på reinkarnation, som er kirken fremmed.

Så jeg måtte lave mit eget, og det blev ”I Mesterens Lys”, som startede på Østerbro. Men det gjorde ikke fællesskabet imellem Asger og mig mindre. Jesus og kristen-troen delte vi. Både Asger og Yvonne var med til det første arrangement i ”I Mesterens lys”, og Asger sagde bagefter, at arbejdet åbnede for de inderste hjerteblade.

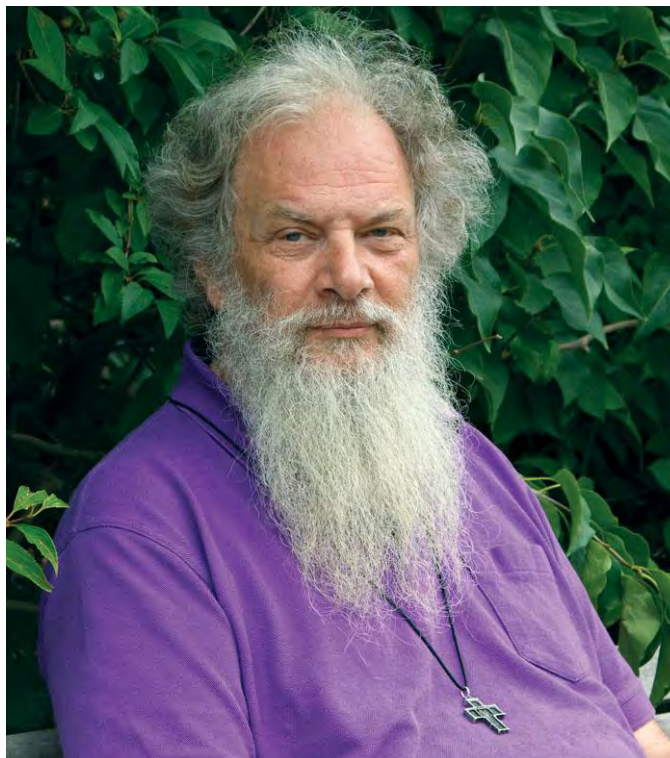
Jeg har lært meget af det teosofiske stof

Asger talte jo meget om korsfæstelsen. Om korset, der går ind i Jorden og giver healing af Jorden, før selve opstandelsesprocessen starter. Denne meget healende effekt af korset fik Asger frem, og den har været underbetonet i kirken.

Der er imidlertid en parallel forståelse til kirken, for det minder om den klassiske korsfæstelses-ikon, der viser blodet fra korset via Adams grav og forløsning. En kæmpe forløsende kærlighedskraft i forbindelse med offeret. Adams grav lå ifølge overleveringen netop under Jesu grav på Golgata.

Asger og jeg befrugtede hinanden, men Asger var mere kosmisk-planetarisk perspektiveret, og det har jeg haft glæde af.

Jeg skrev på universitetet speciale om den koptiske kirke og opnåede et ægyptisk statsstipendium på et års ophold i Cairo. Stipendiet indeholdt en bestanddel af praktisk arbejde, så jeg har siddet med de gnostiske skrifter i mine hænder - herunder Thomas Evangeliet, slutter Ole Skjerbæk Madsen.

Ole Skjerbæk Madsen

KRETA-PROJEKTET

Den gyldne Grunds historie

”Hvorledes kan en lille gruppe af mennesker med mindre end en gennemsnitsindkomst etablere et spirituelt center 3.000 km fra deres eget hjem og få råd til udgifter på mere end 700.000 Euro gennem 7 år?”

Her følger en kort historisk version af fremgangsmåden fortalt af Asger Lorentsen selv og bragt og oprettet i marts 2009 på hjemmesiden for ”The Golden Foundation”, hvortil der henvises som direkte kilde til dette afsnit, ligesom afsnittet bringes med tilladelse fra ”The Golden Foundation”. Der er efter Asgers overgang påbegyndt en proces, hvor målet er at opnå klarhed og enkelhed i ejerstrukturene vedrørende Kreta såvel som i Den gyldne Cirkel.

Idéen er undfanget

”I 1998 deltog min kone Yvonne Wassini og jeg i en international rejse med lysarbejdere, der besøgte Israel, Ægypten og Grækenland. Ved Idi-bjergene på Kreta oplevede vi en overvældende følelse af et åndeligt hjem og en opløftende ide om at skabe en "åndelig skole" i nærheden af Mester Hilarion og Sandhedens Broder-Søsterskab beliggende centralt på Kreta.

Idi-bjergene

I 1995 og 1996 førte vi grupper af skandinaver til Idi-bjergene, og mange erfaringer fulgte med indstrømninger fra Sandhedens æteriske tempel og den åndelige historie fra den hellige dal i Idi-bjergene. Blandt inspirationerne fik vi en besked: ”I vil komme tilbage til Kreta og etablere et åndeligt center.”.

I januar 2001 viste et prægtigt feminin væsen sig igen og opfordrede os til at købe et sted på Kreta og grundlægge et tempel så hurtigt som muligt.

Køb af stedet

I løbet af de 7 dages ophold i juni 2001, fandt vi grunden den fjerde dag, tog en beslutning den sjette dag, forhandlede prisen og underskrev den 7. dag. Prisen var 82.000 Euro plus 12.000 Euro til skatter og advokat – tre gange mere end vi havde forventet, da vi ankom.

På dette tidspunkt var det kun en grund uden hus, vand, elektricitet eller kloaksystem. En del af pengene kom fra salget af en hytte, og resten var lån. Det tog to år at finde pengene og få alle de juridiske papirer og stempler i orden inklusiv et utal af møder med to advokater og et utal af retslige kontorer.

Den gylden grund

De første bygninger

I juni 2003 var vi klar til det første seminar. Vi var 4 personer, der ankom på grunden 7 dage før, end at 20 personer skulle deltage i et seminar på grunden. På dag nr. to havde vi et møde med en lokal entreprenør, og ved slutningen af den tredje dag havde vi etableret kloakering under overfladen inklusive en vandtank på 8-11 kvadratmeter til kloak og toiletvand.

Ved slutningen af den 4. dag havde vi støbt et betongulv på 70 kvadratmeter, ved slutningen af 7. dagen var et 50 kvadratmeter hus af bambus blevet rejst, og ved slutningen af den 9. dag havde vi et toilet, en pumpe og 1.500 m rør, der gav vand til toilettet.

Den største gruppe boede i den nærliggende by, Agia Pelagia, og de få folk, der boede i bambus-husene om natten, måtte bo under meget primitive forhold.

Vi havde en meget inspirerende uge, der åbnede for mange forståelser omkring grundens fremtid og ligeledes omkring den dybere mening med templet og grunden. Kernen af denne gruppe blev den første magnetiske cirkel til at forstå visionen og begynde manifestationen.

Det første hus

Om efteråret begyndte det første faste hus at tage form, og i april 2004 var det færdiggjort med 2x42 kvadratmeter. Det var Yvannes og mit private hus, og ideen var at dele det med hovedgruppen. Pengene til huset kom ved at sælge 2/3 af stedet til den nyligt etablerede "The Golden Foundation", (GF), for 50.000 Euro inklusive det normale tilskud til advokater, osv.. Da GF ikke havde nogle penge, lånte den pengene i banken med garanti i Yvannes og mit kunstner-beboelseshus.

I mellemtiden havde to danske familier boet på stedet i 4 måneder under meget primitive forhold. Under deres ophold havde de ændret bambus-husene til et hus med faste vægge og et vidunderligt gulv lavet af naturlige sten. Dette hus fik i maj 2004 – via hårdt arbejde - et tag af træ og keramik. Så uden særlige udgifter havde vi pludselig to huse. Det begyndte at se mere stabilt ud som en manifestation med en fremtid - i stedet for blot luftige ideer.

Udvidelse af cirklen

Gennem 2004-2005 deltog nye grupper i seminarier, mange besøgte grunden, og langsomt blev cirklen af personer, der var tiltrukket af grunden, udvidet sammen med visionerne om at etablere et tempel for at opbygge vibrationerne på øen og bringe lys til Mellemøsten og til dette hjørne af Europa.

Omkring 30.000 Euro blev givet til stedet ved at sælge 8-20 ugers indkvartering på een gang. På denne måde blev en gruppe på 20 personer en slags pioner-gruppe, der følte sig så dedikeret til projektet, at de valgte at bruge 1.500 Euro eller mere til gengæld for et årligt besøg på grunden i en eller to uger.

For dette beløb fik vi en del hvide sten til bygning af vægge, et lille hus med køkken og toilet samt en dyb brønd på omkring 100 meters dybde. Derudover blev vi tilknyttet den offentlige el-forsyning. Pludselig havde vi masser af vand, elektricitet og mulighed for opvarmning. Sikke en revolution fra primitive betingelser til moderne vestlig standard.

Endvidere blev året 2005 det år, hvor en 100 meter hvid væg blev bygget af natursten, som er så opløftende at se på. Den blev bygget af et team fra Albanien i løbet af 2-3 mdr. og kostede 30.000 Euro.

Det store bygningsår i 2006

Indtil midt i 2005 havde vi lige klaret at betale udgifterne ved den langsomme bygningsproces og en masse frivilligt arbejde. Det store projekt med at bygge et tempel var stadig i vente.

Efteråret 2004 var vi en gruppe på 40 personer, der begyndte at donere penge til bygningen af templet. I foråret 2005 havde vi nået en sum af 50.000 Euro, af hvilke halvdelen var doneret af en enkelt mand og 1/3 af 10 andre personer. Dette var signalet til at bygningen kunne gå i gang, og snart var gruppen af donorer udvidet til 150 mennesker fra Danmark, Norge, Sverige og Finland.

Opførelsen begyndte i juli 2005, og gennem byggeprocessen de næste 10 måneder fortsatte vi med at modtage donationer via mange små beløb. For at færdiggøre templet til indvielsen og fejringerne i juni 2006, lånte nogle få personer os flere penge, som vi nu betaler tilbage over 5-7 år. I 2009 er den totale donerede sum kun ca. 10-15.000 Euro på grund af udgifterne til templet på 130.000 Euro.

En ekstra indsats

Da nogle af os ankom 12 dage før festlighederne med deltagelse af 50 mennesker fra syv lande - i løbet af fem dage i juni 2006 - var templet langt fra færdig. Det så ud til at være umuligt at nå.

Men ved hjælp af seks grupper fra Skandinavien, der malede, gjorde rent, lavede terrasse og foretog tømrerarbejde og ved hjælp af seks grupper af græske arbejdere, der jævned grunden med store bulldozere, lavede badefaciliteter, lagde klinker, satte døre og vinduer i på forskellige steder, lykkedes det at færdiggøre templet på sådan en måde, at vi kunne undervise, meditere og gennemføre vores indledende lysarbejde med 50 mennesker, hvor af de 25 var indlogeret på grunden.

”Vi gjorde det”

Ved den afsluttende fejring af templets manifestation, sagde Yvonne, på vegne af os alle, de historiske ord: ”Vi gjorde det!”

Ja, det var sandelig bemærkelsesværdigt at færdiggøre et tempel og mange andre faciliteter på så kort tid. Bemærkelsesværdigt med hensyn til det frivillige arbejde, til entusiasmen fra deltagerne og bemærkelsesværdigt med hensyn til de store summer af donationer.

Tre bygninger

Templet var ikke den eneste bygning, der blev opført det år:

Samtidig med bygning af templet færdiggjorde vi det lille hus med køkken og to toiletter, og Yvones og mit hus blev udvidet med et soveværelse og en større terrasse. Gennem det følgende år fik vi bygget to overnatningsfaciliteter mere med eget badeværelse og madlavnings faciliteter. Vi besluttede også at konstruere hovedstrukturen i bygningen med tre lejligheder i beton.

Enhver bygning konstrueret jævnfør græsk lovgivning er stærkt sikret mod jordskælv. De vigtigste sikkerhedsforholdsregler er at lave en konstruktion af beton og jern 0-100 m under jordens overflade. Hvis vi beregner denne mængde beton under jordens overflade på den Gyldne Grund med vægge og bygninger, får vi et total på 250 m³ eller 750 tons, der svarer til 500 biler parkeret og begravet under jordens overflade.

Til en sådan underjordisk konstruktion var det nødvendigt for bygningsarbejderne at flytte en masse jord og senere at flytte noget af det tilbage igen, så små bjerge af jorddynger og rødt støv blæste overalt gennem det følgende år, og ingen planter kunne overleve i et stort område rundt om den nye konstruktion.

Derfor byggede vi betonbygningen af de tre lejligheder samtidigt med templet, og ved slutningen af det store bygningsår havde vi en gæld på 100.000 Euro. Ud af dem lånte vi 80.000 Euro samlet, og de skulle tilbagebetales over 20 år.

Frivilligt arbejde

For at kunne opføre og lave terrasser og haver så intenst gennem 5 år og med så få omkostninger som muligt var en del af arbejdet udført af mennesker fra Skandinavien. De tilbragte 1-12 uger om året af deres fritid med at male, lave betonbelægning, lave terrasser, plante træer og buske, udvide elektriciteten og lave alle slags tømrerarbejde.

Den finansielle og sociale værdi af dette bidrag til grunden er så storslået, at det næsten ikke kan værdsættes tilstrækkeligt.

Færdiggørelse af de tre lejligheder

I november 2006 startede vi projektet med at færdiggøre de tre lejligheder. Ved slutningen af det følgende år var væggene og de grundlæggende rør til vand og elektricitet færdig.

Derfra tog vi over ved hjælp af egen kraft og udvidede bygningen med 12 kvadratmeter trækonstruktion og keramik på taget, isolering og trælofter, klinker på gulvet samt gjorde badeværelserne og køkkenet færdigt. Prisen for en færdig lejlighed var 16.000 Euro, hvoraf næsten halvdelen var til aluminium, døre og vinduer.

I løbet af 2008 var den første lejlighed færdig – 5-stjernet og smuk. Vi håber, at alle tre lejligheder er færdige ved slutningen af 2010 og af samme kvalitet.

Haverne

Så snart vi fik vores egen vandforsyning, begyndte haven at tage form. Det begyndte med den øverste etage af Yvonne's og mit hus. Det næste store haveprojekt var græs og beplantning på det nederste niveau af vores hus. Derefter fulgte plantningen af 100 træer og buske hen imod dalen og det nederste hus, - "Det Sociale Hus". I 2007 begyndte vi at forvandle en ørken i tempelgården til en smuk have med gangstier, blomster, buske og træer.

Reduktion af vandforbruget til haverne til 5-25 %

I begyndelsen af 2009 havde vi plantet 4-500 blomster, buske og træer og sået 200 kvadratmeter græs. Haverne er så omfattende, at det tager op til 4 timer at komme rundt og vande hver enkelt plante på en varm sommerdag. I 2008 kunne en sådan dag forbruge 2.500 liter vand, så i 2009 begyndte vi at udnytte grundvandet og mindskede derved behovet for vand fra 300 m³ til 20 m³ om året.

Hvordan er sådan en drastisk reducere til 5-10 % mulig?

Ved forskellige ændringer såsom:

Hver plante har sit eget rør, der leder vandet 20 cm ned under overfladen for at undgå fordampning på grund af luftens varme, og samtidigt tvinges planterne til at gro nedad.

Plænerne er skiftet ud med en slags græs, der kan overleve adskillige uger uden vand og 10 cm muldjord + sand+ gedelort er blandet med leragtig jord de øverste 20 cm. Så vandet kan synke ned i grunden.

Der er skabt et overrislingssystem af rør, der leder vand direkte til hver plante, og som kan ændres til et automatisk vandsystem.

50-80 m³ vand fra regnen om vinteren, fra køkkenet og fra badeværelserne er opsamlet i tanke.

Ved slutningen af 2009 vil næsten alt det vand, der falder på husene og terrasserne, blive ledt bort fra husene via et usynligt rørsystem. Noget af det løber i tanke, og hvis vi vælger at betale 1.200 Euro pr. 10 m³ af vandtankene, kan vi lagre op til 200 kubikmeter fra hver vinters nedbør. Allerede ved halvdelen af denne kapacitet har vi det vand, som vi behøver til de eksisterende haver, når det nye vandingssystem 20 cm under højeste niveau er færdigt. I løbet af sommeren pumper vi vand fra vandtankene tilbage til planterne.

2009 – det store vandreduktions-år

Så 2009 er det store år for reducere af vandforbruget fra jorden til en fjerdedel, og hvis vi investerer 5.000 Euro mere end de egentlige 1.000 Euro, er der ingen brug for grundvand til haverne. Således kan den Gyldne Grund være et eksempel på, hvorledes man kan samarbejde med naturen på en positiv måde imod klimaforandringer. Som følge af disse klimaforandringer vil vi opleve flere varme somre og mere regn om vinteren i Sydeuropa.

Faciliteter til indkvartering

Når de tre lejligheder er færdige, har den Gyldne Grund totalt:

Tre lejligheder af 5-stjerners kvalitet

Tre lejligheder af 3-4-stjerners kvalitet

Yvonne's og Asger's øverste etage (ikke til udlejning)

*Et hus med otte senge af 1-stjernes kvalitet
En mulighed for ekstra senge i den underste del af templet.
Totalt: 20-35 senge*

Finansiering af The Golden Foundation

Ved slutningen af bygningsprocessen har vi totalt bygget 550 kvadratmeter på den Gyldne Grund. Bygningerne plus udgifterne til grunden, væggene, haverne og vandsystemet har oversteget 700.000 Euro. Det er en hel del taget i betragtning af, at vi startede på bar bund.

Udover det private lån, som Asger og Yvonne har som deres andel i stedet, har the Golden Foundation lånt 80.000 Euro samlet og 120.000 Euro fra 8 private personer til en lav rente. Vi har også et lån med høj rente på 5-10.000 Euro fra en bank. Vi har modtaget donationer på omkring 130.000 Euro og havde overskud fra undervisning og indkvartering – inklusive lejeindtægter fra 8 uger pr. år – på ca. 100.000 Euro, der er blevet brugt til bygninger, haver, vandsystemer og terrasser.

På årlig basis har vi brug for en indtægt på 40-50.000 Euro af hvilke 25.000 Euro skal bruges til at tilbagebetale lån, 6-10.000 Euro til grundlæggende udgifter og det resterende beløb til forsat at investere i byggeprocessen. Indtægten kommer fra forskellige kilder så som:

Aktiviteter i Finland

Overskud fra lysarbejder-ture (Ægypten, Kina og Israel)

Overnatning på grunden

Retreats på grunden

Udlejning fra otte uger om året

Udlejning af templet for søster-foreningen The Order of the Golden Grail

Donationer

Tempelsalen med udsigt ud over Kreta

Kuplen sættes på templet på Kreta i Mellemøst-området.

”Ved den afsluttende fejring af templets manifestation, sagde Yvonne, på vegne af os alle, de historiske ord: ”Vi gjorde det!”

Der er også blevet frodigt på tagetagen til Asgers og Yvonne beboelseshus nær templet

Den Gyldne Grund på Kreta byder på en storslået udsigt

Til venstre templet med de smukke bourgonvilla og til højre et foto fra 10 års jubilæet

DEN SIDSTE LYSREJSE GIK TIL ISRAEL

Asgers og Yvones sidste lysrejse sammen med kursister gik til Israel fra den 28. november til og med den 5. december 2011. Turen startede med et ophold ved Genesaret Sø og sluttede med et ophold i den gamle bydel i Jerusalem.

Asger gennemgik ved Genesaret Sø starten af Jesu opgave, og i Jerusalem gennemgik han hele lidelsesforløbet efter Jesu indtog før den jødiske påske og til efter hans død og opstandelse. Gennemgangen foregik via meditationer, ligesom der var foredrag og lystjenester.

”Personlighedens magt brydes ved, at man viser kærlighed”

Asgers meditation om, hvad Jesus kunne have sagt til os i dag:

”Vær ærlig i hvad du gør og gør det for Gud. Vær sandfærdig overfor dig selv, gennemsku, hvad du selv indeholder, for du kan alligevel ikke skjule det for dig selv eller for Gud. Gud har givet dig dine svagheder, for at de kan lære dig ydmyghed via vanskeligheder.

Således er Guds betingelser: Giv af dig selv, giv hele dig til Jordan, ligesom ånd giver sig til stof. Giv dig med alle dine kvaliteter til Jordan. Repræsenter ånden i formernes verden. Vær ånd i form – repræsenter den uddelende og deltagende kærlighed i ånd og stof. Vis omsorg for Jordan. Accepter og helliggør Jordan med accept, tilgivelse og påskynd visdom. Alt bliver eet. Tillad dig at være til stede i Jordens form, men således at individualiteten tjener dualiteten i sin enhedsform. I et samarbejde med den Skaber, som er vist som det ene øje.

Vær en person, der tager et medansvar for en given slags form i det store liv. Vis omsorg og ansvarlighed snarere end at vise ”attachment”(begær). Tillad dig at være intelligent, fuld af liv og vær især kreativt medskabende og få nye ideer til andre og til nye sider af det ene liv.

Lad dit liv og dit hjerte være en forlængelse af det ene liv og det ene hjerte. Lad din krop være et anker for guddommelig vilje, så Shamballah-kraften kan vække menneskeheden fra Jordens midte. Vær en åndens vækkeur i alle riger på Jordan. ”

”Vi følger Jesus i de tre sidste dage i Jerusalem”

Asgers meditation om påskeugen i Jesu sidste dage:

”Det er påske, og folk har travlt med påskeforberedelserne. Missionen og verdensimpulsens tilsynekomst på Jordan via Jesus nærmer sig. Folk ved ikke, hvad de skal forvente sig. Jesus har før indtoget i Jerusalem forudsagt, at han skal dø og genopstå, men folk forstår ikke, hvad han mener. De tror, at der kommer en konfrontation med sanhedrinen, og at Gud vil finde en vej til at starte et nyt og religiøst liv i Israel. De håber og tænker: Vi venter og ser, hvad der sker.

Jesus har ved den sidste nadver stadig mulighed for at være fysisk og spirituelt til stede. Pludselig bryder Jesus brødet og byder, at det skal sendes rundt. Han siger med en dybere mening: Del dette brød med mig. De spiser af Jesu kød og bliver integreret i Jordan, - dvs. han deler med dem Jordens elementer.

Del nu vinen med mig, siger han. Jeg deler vinen med Jordens vandelement, del med mig, ligesom jeg absorberes ind i Jorden, så del med mig følelsen af kærlighed, kunne han have tilføjet.

Kærligheden begyndte derefter at trænge ind i og gennemtrænge Jorden. Du kan næsten mærke, at her er det Kristus-væsnet, der taler gennem Jesus og under samtalen absorberer sin sjæl dybere ind til fordel for Jorden og menneskeheden - og går stadig dybere ind. "Del med mig, spis mit kød, drik mit blod" - han absorberes stærkere ind i Jorden og menneskeheden.

Føl Kristi absorbering både i Jesu væsen, i Jorden og i menneskene, og i processen følger du ham i Jerusalem igennem en af portene ud til Getsemane have, hvor der er ro, frodighed og en skøn udsigt over byen.

Energier fra den sidste nadver i form af absorption og mad gør disciplene søvnige, og de falder derfor i søvn. De lægger dog mærke til, at Jesus træder lidt for sig selv og søger ensomhed. Han går ind i et dybt mysterium sammen med mestrene, men han strides med sig selv og siger: Tag denne kalk fra mig, men senere: Din vilje ske og ikke min!

Kristus skaber igennem Jesus en gral, der udvides og omfatter hele Jorden og alle dens lidelser. Jesus udvider sin aura og starter en gralsproces ind i Jorden og menneskeheden.

Hvad ser Jesus her for sig i sit indre, og hvad ved han?: At beslutningen nu er taget, at menneskehedens udvikling vil blive speedet op via en solimpuls fra Kristus via the "sun of Christ", og derved vil den intensivere menneskers individuelle bevidsthed.

Det vil som sagt styrke den individuelle bevidsthed, hvilket igen vil medføre planetare krige, kampe og frygt, lidelser etc.. Jesus ser for sig, at processen vil koste menneskelig lidelse, - som ikke bare sådan kan heales og formildes. Jesus sørger over, at der vil komme så meget lidelse. Men han accepterer, at dette er hans rolle: At blive forløber for menneskehedens efterfølgende indre lidelsesproces, indtil den næste impuls kommer fra the Heart of the Sun. Denne impuls vil blive opstandelsen.

Mærk hans proces i Getsemane Have og følg med i hans videre hændelsesforløb, hvori han fængsles, kommer til forhør først hos jøderne, derefter hos Pontius Pilatus, bærer overliggeren ud til Golgata og bliver naglet til korset. I disse timer er han dybt absorberet ind i disse planetare begivenheder. I det øjeblik han forlader kroppen, er der en dyb krise typisk for 4. indvielse, nemlig en ren tomhedsfølelse, kaldet sjælens mørke nat forberedt af kausallegemet.

Pludselig kommer imidlertid solimpulsen ned til Jorden gennem Kristusvæsnet via Jesus på korset og dybt ind i Jorden - helt ind til Jordens midte, hvor den fortsætter de forudgående dages Kristus-mission. Korsfæstelsen af Kristus-impulsen blandes med de andre lag.

Føl hvordan Guds-impulsen, Kristus-energien går ind i Jorden og i menneskene med dette formål: Skabelse af enhed i stof og ånd, "compassion", etc. som en katalysator til processen med at transformere det astrale og det lavere mentale plan.

Mærk alkymien fra korsfæstelsen: Pine og lidelse bliver til ydmyghed, medfølelse og kærlighed, så hele Jorden og menneskeheden bliver en smeltedigel for netop disse kvaliteter. Og mærk hvordan energien af korsfæstelsen bliver til hele Jordens korsfæstelse. Ned igennem

dig vertikalt oppefra og ud igennem dine hænder horisontalt spreder du energien. Hjertet bliver rødt af blod fra Kristus, Guds blødende discipel og tjener, det bliver til ”compassion”, der igen bliver til Jordens forvandling via lidelsens væsen.

Mærk hvordan korsets energi starter opstandelsen. Det er påskemorgen, en ny impuls frigives fra the Heart of the Sun: Storhed, genopstandelse. I midten af hjertets rosenblomst fødes solens hellige ild = smerte og genopstandelse. Korset brænder, transformationen sker, og menneskeheden oprejses. Det er den yderste konsekvens af ordene: Tag dit kors op og følg mig!”

På vejen fra Jerusalem til lufthavnen i Tel Aviv opsummerede Asger, at vi på turen havde nået de fire punkter, som via Jesus var linet op som formål med turen: At knytte forbindelse til tidligere liv, at revitalisere steder i Israel, at arbejde for broder-søsterskab og at lave en storslået afsluttende meditation med renselse og revitalisering.

Asger og Yvonne ved Qumran kort før ankomsten til Jerusalem

EN USÆDVANLIG MAIL

Den 24.12.2011 skrev Asger denne mail til Tempelgruppen:

"Baggrunden for emnet på tempelweekenden ultimo januar 2012 om DGCs fremtid er, at min krop snart skal gennem en operation, selv om jeg er vant til optimalt helbred. Den 20-22.12 var det endog mest sandsynligt, at der var tale om tyktarmskræft, og selv om kræftdiagnosen nu er næsten afblæst, er det nu tydeligt, at min krop forlanger mere ro.

Jeg har over det sidste år nedsat min ugentlige arbejdstid fra 80 timer til 70, og mine "ferieuger", hvor den kun er på 37 timer, er udvidet fra 5 til 12 uger inden for det sidste år.

Nu vil jeg skrue endnu mere på nogle muligheder for reduktion, men i 2012 og 2013 er det vanskeligt at komme under 30 forlængede weekender med undervisning om året. (I 2012 er der 7 i Norden inklusive video-optagelser til Golden Academy, 4 på Kreta og 24 på Birkemosegård).

Men fra 2014 forventer jeg at reducere weekenderne på Birkemosegård til ca. 12, hvor jeg er hovedunderviser og ca. 6, hvor jeg kan deltage med 2-3 emner per weekend. Gruppearbejde og plenum er da en mulighed for at undersøge og drøfte, hvad der er af muligheder, og hvad der skal prioriteres fra 2014."

Operation

Asger blev opereret den 12. januar 2012 på en stormomsust dag, som på den dag, da han blev født. Men operationen gik ikke som håbet.

ASGERS OVERGANG DEN 21. JANUAR 2012

Officiel meddelelse fra Den gyldne Cirkel:

Vores elskede leder og ven Asger Lorentsen er i nat 21.1.2012 gået over til de indre verdener.

Asger blev natten til mandag indlagt med akut tarmslyng og blodforgiftning, som opstod efter en tarmoperation torsdag 12.1.2012. Asger's krop blev holdt i kunstig koma i de sidste 4 dage, mens han undergik yderligere operation og behandling. I de sidste par døgn opgav hans krop det ene organ efter det andet for til sidst at være holdt kunstigt i live af hospitalets maskiner.

Asger har igennem hele sin indlæggelse været omgivet af kærlighed, healing og bøn fra et internationalt netværk af lysarbejdere, disciple og healere samt af hans hustru Yvonne og datteren Katinka, nære familie, venner og gruppe på Birkemosegaard. Tilsammen har der lydt et dybt og inderligt ønske om at beholde et menneske, der har været den vigtigste person og klareste lyspunkt i livet for så mange.

Yvonne ledede med Katinka som deltager en ceremoni for Asger i nat, da han var på vej ud af kroppen og videre ind i gralsborgen og videre ud i universet. De sender en stor tak til alle, der har bedt for og healet Asger. Det betyder meget for Yvonne, Katinka og for ham, at hver eneste af jer har deltaget, uanset om I kendte ham godt eller ej.

I gruppen omkring ham er der en dyb taknemmelighed over alt, hvad Asger har delt og lært os samt et brændende ønske om at fortsætte det vigtige arbejde for Jorden og menneskeheden, som han er pioner for. Og det er vores ønske og hensigt at fortsætte arbejdet i Asger's ånd på Birkemosegaard med indstrømningstjenester samt kurser og uddannelser. Vi beder hele netværket om at støtte op om vores arbejde på alle de måder, I kan. Asger's arbejde hører fremtiden til, og nu er det op til os at bringe det godt videre.

Ceremoni på Birkemosegård den 29.1.2012

Salen i laden var fyldt til bristepunktet. Programmet startede med en tjeneste ved Yvonne, hvorefter hun fortalte om Asger. Så fulgte en smuk solosang, og derefter var der mindeord fra flere i salen. Et andet indslag var en meget smuk video om Asger designet af en uidentificeret giver.

Bisættelse den 31.1.2012

Ole Skjerbæk Madsen forestod dele af ceremonien ved bisættelsen i kapellet til Hillerød Hospital:

”Jeg blev chokeret over Asgers død.

Jeg stod ved bisættelsen for jordpåkastelsen. Yvonne havde bedt mig om at bruge ordet ”lyset” i stedet for ”jorden”, Så jeg sagde: ”Af lys er du kommet” etc.. Yvonne indledte ceremonien. Derefter sang Louise Svane. Yvonne læste desuden en tekst med en hilsen fra Søren Hauge, (som kan læses efterfølgende i dette skrift). Vi sang også på et tidspunkt.

Asger lå i en hvid kiste. Oven på kisten stod den lysestage, som han og Yvonne fik til deres bryllup af Ananda samt gralen fra alteret i Den gyldne Cirkel.

Der var blomster. Og der var overvældende mange mennesker.”

Ordene i kapellet

Ole Skjerbæk Madsen havde forberedt disse ord:

”Lad os sige tak til det, vi hver især anerkender som det højeste i Universet, for Asger og hans tjeneste.

Vi løfter vor tak til dig, du Højeste Væren over og i alt, som er! Vi takker dig for Asger og hans tjeneste og den vision, som bar ham. Vi anerkender betydningen af det brobyggende arbejde, du lod ham udføre, og som han stillede sig til rådighed for. I respekt for hans gerning ønsker vi selv at være brobyggere mellem det himmelske og det jordiske, den indre og den ydre verden i tjenende og helende kærlighed til jorden og vore medmennesker. Amen!

Jesus sagde før sin død til sine disciple: ”I min faders hus er der mange boliger!” En dag, jeg mediterede over dette ord, fik jeg en inspiration fra Mesteren Jesus, som jeg gerne vil dele med jer. Jeg håber, at I fornemmer Mesterens anliggende – selvom det er modtaget af en, som står i en anden strøm end Den gyldne Cirkel og rettet til mennesker gennem ”I Mesterens Lys”, men dog et menneske, som er forbundet med Asger og jer i venskab:

Venner! I min fars hus er der mange boliger. Guds hjerte er stort. Guds hjerte rummer hele universet, alle galakser og solsystemer, hele jordens vrimmel af liv, mennesker uanset køn, race eller alder: ja, hvert eneste atom af den jordiske skabning rummes i min fars hjerte.

Det var endnu før, end verden blev skabt. Det var som et udfoldet billede. Som Guds Skaber-ord, Logos, gav jeg navn til store og små detaljer i billedet, og som jeg nævnte navnet, blev detaljen levende og fik eksistens.

Alt i hele verden har sin oprindelse i Guds hjerte. Intet er så anderledes end alt andet, at det ikke er skabt af Gud og har sin oprindelse i dybet af Guds væren. Gud skabte rum for hele universet, hver skabning, hvert menneske i dybet af, hvem Gud er.

Mange af jer har glemt, at Guds hjerte er jeres hjem, og at I er Guds børn. Hos nogle af jer er der en længsel hjem – uden at I kender vejen hjem eller ved, hvad eller hvor hjemmet er.

Andre af jer har længselen, men ved ikke, hvad I længes efter, og længselen kan rette sig mod mål eller genstande, som synes at opfylde længselen, men dog er en illusion.

Guds hjerte har sin genpart i jeres hjerter. Når hjertet er tomt, føler I jer urolige og ved siden af jer selv. Så kan hjertet fyldes af alt det, I begærer eller frygter, og hjertet forledes til at tro, at dette er jeres Gud.

Guds hjerte er fyldt af jer, fordi Gud elsker sin skabning.

Jeres hjerte finder hvile, når Gud fylder jeres hjerte. Det er derfor, jeg beder jer om at lukke mig ind i jeres hjerter, for Guds billede i jer bærer Menneskesønnens ansigt.

Så snart Guds billede står klart i jer, ved I, hvem I er, Guds børn, og kender jeres hjem, at det er hos Gud. Nu kan I se på verden på en ny måde uden at gøre jer afguder af den. I genkender mit billede i jeres medmennesker og ved, at jeres fælles hjem er hos Gud. Ja, måske genkender I min kærlighed i hver eneste skabning – hvor stor, lille eller anderledes, den end er.

I min Fars hus er der mange boliger, men huset er ét, et hjerte, som rummer jer alle.

Kort stilhed....

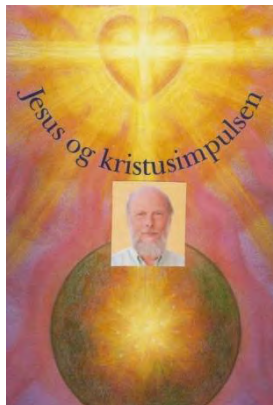
Lad os rejse os ved jordpåkastelsen og velsignelsen.

Asger! Aflys er du kommet, til lys skal du blive, og aflyset skal du igen opstå.

Herren velsigne dig og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!

Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred. Amen.”

Ole Skjerbæk Madsen`s folder til bisættelsen bar denne forside, som pryder en central bog i Asgers forfatterskab. Asgers foto var indføjjet til lejligheden.

Hvad Ole Skjerbæk Madsen ikke vidste, var, at Asger havde brugt det selv samme skriftsted i sin begravelsestale til sin egen far, Harry Lorentsen, der døde i 2003. De sidste tre linjer af Asgers tale til sin far lød:

”Ingen pionersjæl kan stoppe, blot fordi kroppens tid er forbi. Mennesker som du vil altid finde nye veje, selv om de kommer i ukendte lande eller riger. Og mennesker som du vil altid værdsættes i en af de mange verdener, som Jesus hentydede til, da han sagde: I min fars hus er der mange boliger.”

HILSENER OG MINDEORD

Hilsen fra Søren Hauge

En hyldest til Asger Lorentsen – elsket ven og ashramisk broder

Af Søren Hauge, Højbjerg den 27. januar 2012

At Asger ikke længer er her i den fysiske verden med sin lysende dynamik og sin milde venlighed, - det er unægteligt en stor mundfuld. Jeg har i dagevis siden hans overgang mærket, hvordan mit indre har bestræbt sig for at omstille sig, men selvom det langsomt sker, så er det en større proces, og det tager virkelig tid. Jeg mærker med stor tydelighed, hvordan Asgers liv og betydning nu er sat i krystalklart relief, og hvordan det i spirituel forstand var i sjældnen særklasse. I min personlighed mærker jeg både et stort tomrum, et stille savn og en meget stor værdsættelse og taknemmelighed over alt det, vi nåede at dele.

Jeg mødte Asger første gang, da han var gæst på teosofisk sommerskole helt tilbage i 1979 for 33 år siden, da jeg var 18-årig og netop tog fat på min teosofiske livsbane. Asger var allerede i fuld gang. Derefter fulgte en årrække, hvor vi udadtil var engagerede forskellige steder. Men fra 1999 kom det store vendepunkt gennem Dialog Forum, hvor vi kom tæt på hinanden i det interreligiøse dialogarbejde mellem holister og kristne. Det blev tre betydningsfulde år, og jeg blev berørt af Asgers måde at være på. I 2004 bragte dannelsen af Esoterisk Netværk os endnu nærmere sammen. Stiftelsesmødet den 9. august i Århus var en milepæl. Jeg mærkede, hvordan vi virkelig var ashramiske brødre, der stod skulder ved skulder. Asger fortalte mig engang, at han blev rørt til tårer, da vi for alvor fik etableret kontakten. Jeg havde det på helt samme måde. Det var noget meget dybt, der nu endelig i tid og rum kunne udfolde sig lidt efter lidt. Vores fælles bog om Barack Obama i 2009 var et nyt, varmende skridt i samarbejdet, og derefter fulgte gennemførelsen af Esoterisk Netværks sommerskoler de sidste år. Her var Asger fabelagtig som organiserende kraft på sin nænsomme og altid konstruktive måde. Og endelig nåede vi at opleve fælles deltagelse på det årlige konklave for den internationale paraplyorganisation World Service Intergroup under Gordon Davidsons og styregruppens ledelse.

De sidste år har jeg nydt at være fast lærer på Den gyldne Cirkels esoteriske uddannelse, og det har været en dybt værdsat oplevelse - både at mærke Birkemosegårds puls, at være sammen med stedets mennesker og ikke mindst stunderne sammen med Yvonne og Katinka. Dybe spor blev sat gennem mange dybe samtaler med Asger i stuen, i pauserne og efter dagens undervisning. Det er sjældent, at jeg kan udveksle de dybeste aspekter af mit arbejde med kollegaer og venner. Med Asger var det indlysende naturligt og altid inspirerende. Sikke en proces – og her gik jeg og troede, at vi først var ved at komme i gang! Netop i år var jeg i færd med at samle vigtige ting sammen, som vi skulle drøfte her i foråret. Men selvfølgelig fortsætter samarbejdet, bare på andre kanaler. Og jeg er klar til at mødes igen, når tid, rum og dharma falder på plads!

Asger var i sit virke et fyrtårn, et menneske med karat og troværdighed, og en fabelagtig pioner med evnen til at manifestere det nye. Hans høje etik var en selvfølgelighed. Han var gennemgribende troværdig i sin indstilling til det, han arbejdede med, og i det esoteriske samarbejde i netværket vandt han stor respekt. Han var generøs, altid venlig og altid konstruktiv og handlingsorienteret. Han var i sjældnen grad fri af mange af de personlige

bindinger, som mange kæmper med, og man gik forgæves hos Asger, hvis man hungrede efter negativ sladder. Der var en berigende, lysfyldt atmosfære omkring ham, og hans humoristiske sans fejlede heller ikke noget. Da Kenneth og jeg løb en af vores daglige ture på den Esoteriske Sommerskole, da den blev afholdt for to år siden på Birkemosegård, blev vi overrumplet af en energisk Asger, der spontant besluttede, at han ville løbe med os, og som slog os følge i sandaler, ivrigt kommunikerende, mens pulsen steg og sætningerne blev til store kraftanstrengelser. Han klarede turen fremragende i god kondition!

Når jeg skal forsøge at indfange essensen af Asger, så er der to kvaliteter, der for mig lyser i forgrunden og siger meget om hans natur. Det ene aspekt er en mild, fredfyldt venlighed, som gennemtrængte ham. Det andet aspekt er en dynamisk, intelligent skaberkraft, som med inspirerende effektivitet manifesterede lys i verden, og som evig og altid var rettet fremad mod det nye. Og det er sådan jeg oplever ham nu. Asgers væsen er lysende, glædesfyldt, fredfyldt, venlig og manifesterende dynamik. Jeg hilser dig Asger, og lykønsker dig på din vej til nye opgaver – altid i Den Gyldne Sols strålende herlighed!

Mine varmeste tanker går især til Yvonne og Katinka, som så tillidsfuldt underrettede mig op til Asgers overgang. Jeg sender de varmeste tanker til alle medarbejdere og hjælpere i Den Gyldne Cirkel. Må Den Gyldne Cirkels aktiviteter, Templet på Kreta og The Golden Academy blomstre og fortsætte med at så gyldent lysende frø til morgendagens verden.

De kærligste hilsner fra Jette og jeg selv
Søren Hauge

Drengen fra Sigerslevvester blev også mindet internationalt

På den internationale kongres i 2012, der blev afholdt i Los Angeles i USA, blev i alt tre deltagere, som var afgået ved døden siden året før, mindet med to minutters stilhed. Heriblandt var ”the tremendous great disciple, Asger Lorentsen”, som den internationale leder Gordon Davidson, formulerede sig.

Asger havde nået at deltage i den internationale og årlige kongres i World Service Intergroup, WSI - en international sammenslutning af åndelige grupper - en enkelt gang i 2011, hvor den blev afholdt i Tisvilde i Danmark. Der meldte Asger sig til en gruppe, der beskæftigede sig med emnet: ”Soul af the Nation”, hvor deltagerne bl.a. søgte svar på følgende spørgsmål: ”Er der forskel på nationaldevaen og nationens sjæl?” Afklaringen af spørgsmålet fortsatte på kongressen i 2012.

I september 2011 afholdt Gordon Davidson et kursus på Birkemosegård.

Det allerførste møde mellem Asger og Gordon Davidson fandt derimod sted den 15. og 16. maj 2010 i Lejre på et seminar om Gordons bog: ”Joyful evolution”. Arrangørerne meldte kurset ud på internettet allerede i januar-februar måned, og i løbet af nul komma fem reagerede Asger og meldte sig til som nr. 1 på listen. Han så frem til at møde Gordon Davidson.

”Allerede i den første pause var de to mænd ikke til at rive fra hinanden. De var så fordybede i deres samtale, at vi fornemmede en sammensmeltning af deres energier. Det var som to brødre, der genså hinanden efter lang tids adskillelse. Det var så rørende at se det dengang i Lejre”, fortæller øjenvidnet Lone Lund Rasmussen.

Gordon Davidsons mindeord om Asger til dette skrifte er fra 27.6.2012:

“I did not know Asger Lorentsen for very long, but my contact with him was memorable, deep and very inspiring. When we first met at a seminar I gave in Lejre, Denmark in 2010, we began a very intensive dialogue about all aspect of the life of disciples, which continued through many emails and conversations in a variety of settings. We talked about how to work with disciples to help them overcome subconscious patterns and create the teachings for the new schools of Life, how to make alignments connecting through the Heart of the Sun and the Central Sun with other points, power centers around the world, and many other subjects.

Asger carried a very powerful sun energy with him wherever he went, and inspired people with the brilliance of his insights and the clarity of his focus. During our World Service Intergroup Conclave in Scandinavia at the Gemini full moon in 2011, Asger was widely recognized as a powerful and deep disciple of the Hierarchy and a truly dedicated world server. His articles and insights about world affairs were very valuable to many of us.

As a fellow first ray disciple, we felt that we were deep brothers and shared many similar characteristics and ways of teaching. We also both are oriented towards synthesis on many levels and with similar 7th ray energies, we both have been dedicated to manifesting centers for the new energies to occupy, his in Scandinavia and Crete, and ours in the U.S.

I will always remember the many kindnesses and wonderful conversations that he, Yvonne and I shared during my stay for my seminar at the Golden Circle Center. After his passing, many people in WSI, including myself, reported that he appeared to them, radiating a most beautiful Solar energy, giving them strength and upliftment. We all know he is actively serving in the inner worlds, just as he did while on earth, and we will always appreciate the tremendous contributions he made to the world through his dedicated life of service.”

I dansk oversættelse:

“Jeg nåede ikke at kende Asger Lorentsen ret længe, men min kontakt med ham var mindeværdig, dyb og utroligt inspirerende. Vi mødtes for første gang i forbindelse med et seminar, som jeg afholdt i Lejre i 2010, og allerede der indledte vi en intens dialog om alle aspekter af en discipels liv, og denne dialog fortsatte via mange e-mails og samtaler under mange forskellige rammer. Vi drøftede, hvordan man bedst kan hjælpe disciple med at overvinde underbevidste mønstre og om hvordan, man kan skabe undervisningstilbud i Livets nye skoler, om hvordan man tuner ind ved at forbinde sig med solens hjerte, med centralsolen og med andre punkter og kraftcentre spredt ud over hele Jorden foruden mange andre emner.

Asger bar en meget kraftfuld solenergi med sig over alt, hvor han kom frem, og han inspirerede mennesker med sin enestående indsigtfuldhed og klarhed i sit fokus. Under WSI's enklave i Skandinavien i forbindelse med fuldmånen i 2011 var det almindeligt anerkendt, at Asger var en kraftfuld og dyb discipel for Hierakiet og en dybt dedikeret verdenstjener. Hans artikler og indsigter om verdens aktuelle begivenheder var meget værdifulde for mange af deltagerne.

Som to 1. stråle disciple følte vi os broderligt og dybt forbundet, og vi havde mange fælles karakteristika og undervisningsmetoder. Vi orienterede os desuden begge to på mange niveauer i retning hen imod syntesebegrebet, og med ens 7. stråle energier havde vi begge dedikeret os til at skabe undervisningscentre for at opfange den ny tids energier, Asger i Skandinavien og vi i USA.

Jeg vil altid mindes de mange venlige og vidunderlige samtaler, som jeg førte med ham og Yvonne under mit seminar på Den gyldne Cirkels Uddannelsescenter. Efter at han var gået over, har mange medlemmer i WSI og heriblandt jeg selv kunnet rapportere, at Asger har vist sig og skænket styrke og opløftelse med sin utroligt smukke sol-energi. Vi er alle klar over, at han nu tjener aktivt på de indre planer, helt på samme måde, som han gjorde, mens han befandt sig på jordplanet, og vi vil altid værdsætte de skelsættende bidrag, han ydede til verden via sit liv, der var dedikeret til tjeneste.”

Nogle data om Gordon Davidson og Corinne McLaughlin

Gordon og hans hustru Corinne McLaughlin er stiftere af Center for Visionary Leadership i Californien, og forfattere til bogen: ”The Practical Visionary, Spiritual Politics og Builders of the Dawn.” De er også medstiftere af Sirius, en økologisk landsby og spirituelt samfund i Massachusetts. Gordon er hovedkraften i grundlæggelsen af World Service Intergroup, et internationalt netværk af 80 meditationsgrupper, som mødes årligt forskellige steder rundt om i verden. De er medlem af World Business Academi og Findhorn Foundation i Skotland. De har mediteret og studeret den tidløse visdom i mere end 35 år, og de har undervist i meditation og givet kurser i åndelig udvikling rundt om i USA og Europa. Gordon er rådgiver og vejleder, som hjælper andre både individuelt og i grupper rundt om i verden med at opnå dybe indre niveauer af personlig transformation, gruppelederskab, beslutningstagning og teambuildning. Hustruen Corinne koordinerede en ekspertgruppe under præsident Clintons Council on Sustainable Development og underviste i politik på American University.

Mindeord fra Mark Sullivan

en amerikansk agni-yogi og ven af Asger siden 1998

Mark Sullivans mindeord til dette skrift stammer fra april 2013

”I met Asger in about 1998 in Mount Shasta where I had been living with my family for several years. He and Yvonne and two others were traveling in the US and were invited by Gurli Ohm to visit Mount Shasta. Gurli was then living in Mount Shasta too and was a student in a group I was teaching.

I remember at once feeling a connection to Asger and Yvonne and was very happy to get together with them during their visit. We shared about our respective activities, and I found myself inclined to be more open in sharing personal experiences than was usual for me, as there was a feeling of resonance and mutual understanding. I clearly remember my very first impression of Asger included a strong sense of his purposefulness, dedication to service, intelligence and warm brotherliness. It was a wonderful first contact that awakened a recognition and a connection that have persisted to this day.

A result of this first contact was that Asger and Yvonne invited me to come to teach in Denmark at The Golden Circle the following year for an 'esoteric summer camp', which was subsequently held the following two years as well. Each of these retreats lasted for about two weeks, so there was opportunity to have many conversations with Asger, as well as to spend some time relaxing and seeing a bit of Denmark. Our discussions ranged over many spiritual subjects, and Asger was always very sincere and insightful. I found him to be a serious thinker with many well-formed points of view, but open to encountering new ideas and perspectives as well. I remember with fondness these and many other conversations we had over the years.

In addition to his obvious wisdom and dedication to service, perhaps the strongest trait I remember about Asger, one that became very evident during my visits to Denmark, was his great vitality and commitment to spiritual work. He always had many projects going on, and much practical work to accomplish to realize these goals and support the educational and service activity of the community there in Denmark. He impressed me as a tireless worker towards these goals.

On an occasional evening, Yvonne, Katinka and I might sit down for a relaxing moment to watch a bit of Danish TV, but Asger would remain at his desk at the other end of the living space, working diligently on paperwork and correspondence for TGC, occasionally adding a comment to our conversation, but working on often until 10 o'clock in the evening or more. On other days I would find him working on the property, which, of course, seemed to require constant repair and for which Asger had many plans for improvement!

Although I was called to withdraw from active teaching in 2001, Asger and I continued to correspond by email and discuss various spiritual themes – some more practical that related to the work, others of a more theoretical and philosophical nature. I was always happy to hear from him.

We even had an opportunity to visit once more in Mount Shasta around 2006 when Asger and Yvonne were again in the US. But our email correspondence remained steady up until his passing. I received his last email in November of 2011, which he sent to me while he was teaching in Finland. It was, as was not uncommon, a lengthy email stimulated by his conversations in Finland, full of ideas and questions for my consideration. It was always a pleasure to relate to Asger's wide learning, intelligence and investigative intuition.

Although Asger had many fine qualities, I always found him humble and reserved. He spoke with calmness and clarity, but also with a strength and confidence born of his innate spirituality. Though I miss his physical presence, our contact continues, and I look forward to work with him in the future.

I dansk oversættelse:

Jeg mødte Asger omkring 1998 i Mount Shasta, hvor jeg boede sammen med min familie igennem en årrække. Han, Yvonne og to øvrige personer var på en rundrejse i USA, og Gurli Ohm havde inviteret dem til Mount Shasta. Gurli boede nemlig dengang i Mount Shasta, hvor hun var medlem af en gruppe, som jeg underviste.

Jeg husker, at jeg lige fra starten følte mig forbundet med Asger og Yvonne, og jeg var meget glad for at lære dem at kende under deres besøg. Vi fortalte hinanden om vores respektive aktiviteter, og jeg følte, at jeg kunne tale mere åbent om mine personlige erfaringer, end jeg

normalt gør, for der var en følelse af genklang og gensidig forståelse. Jeg husker tydeligt, at jeg i mit allerførste indtryk af Asger bemærkede hans målrettethed, hans dedikation til tjenestearbejde, hans intelligens og hans varme broderlighed. Det var et dejligt møde, som vakte en følelse af genkendelse og forbundethed, som består den dag i dag.

Dette første møde resulterede i, at Asger og Yvonne inviterede mig til at komme til Danmark for at undervise på Den gyldne Cirkels esoteriske sommerskole i den efterfølgende sæson - og i de to næstfølgende år. Hvert af disse retreats varede i næsten to uger, så der var rig lejlighed til at føre mange samtaler med Asger, ligesom vi fik en smule fritid sammen, hvor vi fik set lidt af Danmark.

Vores samtaler drejede sig om mange spirituelle emner, og Asger var altid meget dyb og indsigtfuld. Jeg anser ham for at være en dybt tænkende person med mange velargumenterede synspunkter, men derudover forholder han sig åbent overfor nye ideer og perspektiver. Det er med glæde, at jeg mindes disse og mange øvrige samtaler med ham.

Mark Sullivan til venstre og til højre sammen med Asger og Yvonne på Birkemosegård

Udover hans betydelige indsigt og dedikation til tjenestearbejde er en af de mest udprægede sider af Asger hans store vitalitet og ansvarsfølelse overfor det spirituelle arbejde. Dette aspekt blev særdeles tydeligt under mit besøg i Danmark. Han havde altid mange projekter og meget praktisk arbejde i gang for at nå disse mål med at løfte såvel undervisningen som tjenesterne i netværket i Danmark.

Det gjorde et stort indtryk på mig, at han arbejdede så utrætteligt for sagen.

Om aftenen skete det, at Yvonne, Katinka og jeg sad og slappede lidt af ved at se TV, hvorimod Asger arbejdede ufortrødent videre med skrivearbejde og korrespondance til og fra Den gyldne Cirkel ved sit skrivebord i den anden ende af stuen, mens han af og til bidrog med en kommentar til vores samtale. Ofte vedblev han med at arbejde frem til kl. 22 eller senere.

Andre dage så jeg ham i færd med praktisk arbejde på gården, der naturligt nok syntes at have brug for stadig ligeholdelse. Asger havde også mange planer om forbedringer!

Asger, Mark og Katinka i samtale i dagligstuen. Til højre er Asger aktiv med brolægning

Selvom mit fokus blev vendt bort fra aktiv undervisning fra 2001, fortsatte Asger og jeg med at maile sammen for at diskutere diverse spirituelle emner. Nogle emner var af mere praktisk karakter i forhold til arbejdet, mens andre var af mere teoretisk og filosofisk karakter. Jeg blev altid glad, når jeg hørte fra ham.

Vi fik yderligere en lejlighed til at ses i Mount Shasta – det var vist i 2006, da Asger og Yvonne atter var på besøg i USA, og vores korrespondance via e-mails er fortsat regelmæssigt lige indtil hans død. Jeg modtog den sidste mail fra Asger i november 2011. Den var afsendt fra Finland, hvor han var oppe for at undervise. Det var som altid en temmelig lang e-mail, der indeholdt nye indtryk fra samtaler, som havde inspireret ham under opholdet i Finland. E-mailen var spækket med ideer og spørgsmål om, hvad min mening var i den og den forbindelse. Det var altid en fornøjelse at blive introduceret til Asgers omfattende lærdom og intelligente og forskningsprægede intuition.

På trods af Asger mange flotte kvaliteter oplevede jeg ham altid personligt som ydmyg og kontrolleret. Han talte uden at hæve stemmen og udtrykte sig letforståeligt, men også med vægt og pondus på baggrund af hans instinktive spiritualitet. Skønt jeg savner hans fysiske tilstedeværelse, er vores forbindelse stadig intakt, og jeg glæder mig til at fortsætte mit samarbejde med ham fremover.

Asger og Yvonne hos Mark i USA

Mindeord fra Bente Wolf

Brev til Assisi Missions hyrdegruppe på dagen for Asger Lorentsens overgang
Æret være Asger Lorentsens minde

ASSISI MISSION - c/o Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) – Italy
 e-mail: bente@assisimission.net web: <http://www.assisimission.net>

Fotoet viser Pater Max Mizzi og Asger Lorentsen i Assisi i september 2007.

Dette var det sidste kærlige møde på det fysiske plan mellem to dedikerede disciple –
 nu er de sammen i det indre.

Jeg oplevede i årene 2001-2007 den dybe kommunikation, der var mellem Pater Mizzi og Asger,
 kommenterer Bente til dette foto.

Asger Lorentsen - en stor inspirator og vejleder for hundreder af mennesker og en utrættelig pioner for det guddommelige samarbejde omkring nedfældning af Gudsrigets hjælp til forløsning af menneskeheden og jorden - er i nat gået på de indre planer. Han efterlader et

stort savn – naturligvis ikke mindst hos hans kære hustru Yvonne Wassini og datter Katinka, men også hos alle os hundreder af mennesker, som har følt os dybt inspirerede af Asger.

På en dag som i dag fattes vi ord. Hos mig kommer lige nu alene en dyb tak af hjertet til Asger for alt det, han gav os med sin kærlighed, visdom og dybe indsigt.

Asger var medlem af bestyrelsen for Assisi Mission og fulgte og støttede fra den spæde start i 1999 mit arbejde i Assisi og senere hele Assisi Missions og hyrdegruppens arbejde, ligesom han støttede alle andre gode initiativer og opgaver, som andre lysarbejdere og gralstjenere var i gang med. Utrættelig var han i denne støtte. Han kommenterede ofte en opgave, som vi i hyrdegruppen havde påtaget os eller fuldført. Det sidste omkring en sådan opgave, jeg hørte fra ham, var efter vor gralsopgave i Oslo og på Utøya i december 2011, som han og jeg i øvrigt også korresponderende om, da den var i gang. Han havde læst det efterfølgende Hyrde-Nyt med beskrivelsen af denne rejse og opgave, og skrev: *”Det er flot af dig og hyrdegruppen, at I flytter rundt til brændpunkter, som I gør.”*

Denne opmuntring giver jeg hermed videre til jer alle. Med andre brændpunkter mente Asger foruden Assisi-gralen vort arbejde for gralen i Det Hvide Hus, Polens gral og vor kommende opgave på Malta, som Asger også støttede, at vi påtog os. I 2001 fik Asger og Yvonne her i Assisi en besked fra Frans om at tage til Malta, men de nåede det ikke sammen. Denne opgave bærer vi nu videre.

Vi skal have tid til at lade sorgen forløses, men må den bevirke, at vi står endnu mere vedholdende og dedikerede i vort usynlige arbejde som åbne døre mellem Guddommen og menneskeheden og jorden. På denne måde løfter vi på dybeste måde arven efter de store pionerer, der er gået forud for os.

Tak kære Asger for dit utrættelige arbejde med at sprede kærlighed og visdom. Hvil i fred.

Kærlige hilsner – fred og alt godt fra Assisi

Bente

21. januar 2012

Asger Lorentsens sidste rejse

af Indira McCormick og bragt i bladet ”Lysstrejfet”

Lysarbejdernes lærer, Asger Lorentsens liv, død og fortsatte arbejde

Den åndelige forfatter, foredragsholder og underviser Asger Lorentsen er 21.1.2012 gået over til de indre verdener.

Han efterlader et af Danmarks største spirituelle uddannelsescentre Den Gyldne Cirkel, som har til huse på Birkemosegård ved Frederiksværk, samt et nyligt opført center på en bjergtop på Kreta og The Golden Academy, som giver mulighed for flere års åndelig uddannelse på engelsk via web-tv.

Asger Lorentsen var kendt som forfatter til 25 bøger om åndelig udvikling og verdenstjeneste. Han blev mest kendt for bøgerne ”Menneskets indre univers”, ”Stjernemennesker og

englemennesker”, ”Åndelig psykologi”, ”Jesus og kristusimpulsen” samt gralstrilogien, hvis sidste bog har titlen ”Indvielse i menneskehedens fremtid”.

Asger Lorentsen var en visionær og fornyende pioner og underviser, der inspirerede og nærrede åndelige grupper i hele Norden med sit universelle livssyn og store hjertelighed. Han var også en engageret debattør af verdenssituationen, hvilket gav anledning til mange ukonventionelle aktuelle kommentarer via hans nyhedsbreve. Sammen med hans hustru Yvonne Wassini ledte han også lysrejser for grupper til mange lande.

Asgers sidste rejse

Asger Lorentsen, cand. mag. i religion og historie blev 64 år og døde som følge af tarmslyng og blodforgiftning, der opstod efter en planlagt tarmoperation. Asgers krop blev holdt i kunstig koma de sidste 4 dage, mens han undergik yderligere operation og behandling. I de sidste par døgn opgav hans krop det ene organ efter det andet for til sidst at være holdt i live af hospitalets maskiner.

Asger har igennem hele sin indlæggelse været omgivet af kærlighed, healing og bøn fra et internationalt netværk af lysarbejdere, disciple og healere samt af hans hustru Yvonne og datter, nære familie, venner og gruppe på og omkring Birkemosegaard. Tilsammen har der lydt et dybt og inderligt ønske om at beholde et menneske, der har været den vigtigste person og klareste lyspunkt i livet for så mange.

Hans hustru Yvonne holdt en lysceremoni med smuk musik, der startede en time før hans krops død. Hun guidede ham ud af kroppen og ind i et gralstempel i de indre verdener, og videre ud i universet.

Forståelsens hjerte

Asger Lorentsen var en banebrydende fornyer og pioner inden for teosofi og åndelig livsforståelse. Han uddannede sig i 70'erne i regressionsterapi og har gennem 30 års virke forsket i menneskers evolutionsbane i det store perspektiv, så vel som i det enkelte menneske.

Gennem sine mange klienter opdagede han, at menneskers evolutionsbaner samt udviklingsvejen på Jorden er anderledes, end de åndelige bøger beskriver.

Han udviklede et omfattende spirituelt verdensbillede, der rummer mange forskellige typer sjæle og udviklingsveje. Han uddybede og nuancerede også teosofiens forståelse af den dybere åndelige udvikling på Jorden, også kaldet indvielsesvejen. Indvielsesvejen er en beskrivelse af sjælens gradvise integration i personligheden og de mange faser, der f.eks. opleves som livets op- og nedture samt tilsyneladende tomrum og stagnation.

Alle hans erfaringer er omsat til kurser og uddannelser, der formidler dybtgående og mangfoldige muligheder for at forstå sin egen sjælsvej og åbner deltagere til forståelsens hjerte og forbindelsen med det store univers.

Lysarbejdernes hjem

Sammen med sin hustru, den clairvoyante Yvonne Wassini, startede han i 1994 det spirituelle uddannelsescenter Den Gyldne Cirkel, som er beliggende på Arrenæs uden for Frederiksværk, og som i dag drives videre af hans lærergruppe samt beboere og netværk på og omkring Birkemosegård, der alle er trænet gennem mange år af ham.

Den Gyldne Cirkel holder lystjeneste for Jorden hver søndag kl. 12. Lystjenesterne er åbne for alle, der ønsker at støtte det åndelige riges indstrømning til Jorden og menneskeheden og inkluderer deltagere fra mange lande, som kobler sig på lysstrømmen over web-radioen via DGC'S hjemmeside.

Visionen bag Den Gyldne Cirkel er at uddanne lysarbejdere, der skal være med til at ændre vibrationen på Jorden via lysarbejde og gralsarbejde. På Mysterieskolens Verdenstjerneruddannelse arbejder man med de gyldne hjertemeditationer, der vækker dybere hjertetoner, med at opdage sit sjælsformål og åndelige identitet, med lysteknikker, og man bliver undervist i tidløs visdom og ny tids forståelser.

Der lægges vægt på, at man forbinder sig med strømmene, der kommer fra et større univers. Alt i alt for at blive en mere bevidst lysarbejder, og sammen med netværket af lysarbejdere omkring Jorden er man med til at bygge fremtidens toner ind i Jorden og støtte et bevidsthedsskifte i menneskeheden.

Th har Asger inviteret Jacob Nørkov Friis, som er gået over senere end Asger, som gæstelærer

Det er Asger og Yvones ønske, at Den Gyldne Cirkel skal være lysarbejdernes hjem, og centeret drives som en ikke-profit organisation, hvis indtægter udelukkende går til at drive, vedligeholde og forny Birkemosegaard, som er en smuk firlænget gård beliggende i noget af Nordsjællands mest uberørte natur på Arrenæs uden for Frederiksværk. Kursuspriserne holdes derfor så lave, at alle kan være med og til gengæld er ånden på stedet, at kursisterne hjælper med det praktiske under kurser og uddannelser.

Templet på Kreta

Omkring år 2000 fik Asger og hans kone Yvonne en inspiration om, at det åndelige rige ønskede, at der blev skabt et indstrømningssted på Kreta, som kunne bruges til en åndelig strøm, der skulle gavne både lande i øst og vest.

Asger Lorentsen, som i forvejen var en meget travl mand, købte sammen med en gruppe omkring ham en ubebygget grund på toppen af et bjerg på Kreta og startede den trinvis opførelse af det nu færdige kursus- og retrætecenter på Den Gyldne Grund, som stedet kaldes.

Her holder Den Gyldne Cirkel kurser og retræter forår og sommer. Centeret, som har en 360 grader udsigt over hav og bjerge, nydes også af spirituelle feriegæster og lejes af grupper fra mange lande til kurser mm..

Den feminine strøm

Yvonne, som har støttet Asger i hans arbejde igennem de sidste 24 år, vil nu få mere tid til at udfolde sine egne specialer. Gennem hendes spirituelle malerier søger hun at formidle englerigets og lysverdenernes vibrationer, ligesom hun uddanner fremtidens præstinder i at formidle universets feminine energistrømme til gavn for Jorden og for mennesker.

Du kan læse mere om Den Gyldne Cirkels kurser og uddannelser på Birkemosegård på: www.dengyldnecirkel.dk, om templet på Kreta på: www.thegoldenfoundation.net og om webuddannelser på: www.thegoldenacademy.com.

Hilsen fra Sven Damsholt

Sven Damsholt, der er en dansk forfatter, oversætter og forlagsboghandler hørte om Asger og inviterede ham engang for mange år side hjem på middag:

”Asger, ham kunne jeg vældig godt lide. Der var en følelse af sympati, som når gamle disciple mødes. Vi er mange, som dukker op igen og arbejder på det samme. Der er en vis genkendelse.”

Kristeligt Dagblad skrev:

26. januar 2012

Asger Lorentsen, cand. mag. i religion og historie, er død, 64 år.

Foredragsholder og underviser Asger Lorentsen var kendt som forfatter til 25 bøger om teosofi, åndelig udvikling og verdenstjeneste. Han blev mest kendt for bøgerne ”Menneskets indre univers” og ”Stjernemennesker og englemennesker”. Sammen med sin hustru, Yvonne Wassini, startede han i 1994 det spirituelle uddannelsescenter Den Gyldne Cirkel. Her afholdes lystjeneste for Jorden hver søndag kl. 12 og uddannes lysarbejdere i den tidløse visdom og ny tids forståelser. I 2001 startede han centret Den Gyldne Grund på Kreta, som danner rammen om kurser og retræter for undervisere fra mange lande.

I 2009 startede han The Golden Academy, som giver mulighed for, at individuelle studerende samt grupper kan tage flere års åndelig uddannelse på engelsk via web-tv.

Asger Lorentsen underviste fra midten af 1970’erne til midten af 1980’erne i religion på Frederikssund Gymnasium.

I starten af 1980’erne var han en del af den daglige ledelse af Rosenhaven på Nørrebro og i første halvdel af 1990’erne af centeret Andanda Ashram ved Roskilde.

Asger Lorentsen uddannede sig i 1970’erne i regressionsterapi og har gennem 30 års virke forsket i menneskers evolutionsbane i det store perspektiv så vel som i det enkelte menneske. Asger Lorentsen underviste og inspirerede grupper i hele Skandinavien og ledte spirituelle rejser til mange lande med grupper fra hele Norden.

Asger Lorentsen var en banebrydende fornyer og pioner inden for teosofi og åndelig livsforståelse, hvis arbejde føres videre af hans trænedede samarbejdsgruppe, der danner netværket omkring Birkemosegård, der er hjemsted for Den Gyldne Cirkel.

ASGER LORENTSEN

tanker til eftertanke

"Jeg er intet, men livet igennem mig er alt".

"Mennesker, der har gennemgået Kristusvejen på planeten Jorden, bliver aldrig arbejdsløse i Universet."

"Det er et spørgsmål om at leve i verden, men ikke være af verden."

"Det er godt, hvis man kan være lige så glad, hvis man mister det, man har og holder af. At man så blot alligevel arbejder videre for Gud på den måde, som derefter er mulig."

"Med Gud som arbejdsgiver."

"Jeg interesserer mig ikke for personlighedens games."

"Gud, jeg står ikke op af sengen, før jeg er levende i hjertet."

"Gud, hvad skal jeg prioritere i dag?"

"Det bedste for et fodboldhold ville være at tabe. Så skal de nemlig tage sig selv op til nyvurdering."

"Jeg er et menneske, der kører i 5. gear."

"Jeg var i starten af Den gyldne Cirkel nervøs, fordi det gik for godt. Der skulle komme nogle modkræfter, ellers arbejdede vi ikke dybt nok."

"Som barn tænkte jeg om ufoer, at det var nogen, der kom udefra, mens vi andre stammede her fra Jorden. Men pludselig erkendte jeg, at jeg stammede også udefra."

"Det, jeg frygter, er at blive sendt til Sibirien, at der skulle ske noget med Katinka og endelig frygter jeg tortur. Tanken om Sibirien er jeg ved at vænne mig til. Tilbage er frygten for, at der skal ske noget med Katinka og for tortur."

"Jeg er nærig i det små, men storladet i det store."

"Man skal købe atmosfæren, freden og roen på et sted, så kan man altid bygge om og bygge til. Man skal gerne købe noget, som ingen andre vil have eller ser muligheder i."

"Hvis man skal have noget gjort, er det bedst at gå til en person, som i forvejen har travlt. Et sådant menneske kan også lige nå den ekstra ting."

"Det drejer sig ikke om, at jeg har det godt. Det drejer sig om, at vi har det godt."

Sagt under en tjeneste: *"Og vi bøjer hovedet for Gud."*

Asger Lorentsen voksede op i et hjem med fremskridtsvenlige og udadvendte forældre på et pionerlandbrug i Nordsjælland. Han oplevede sin første åndelige vækkelse i gymnasietiden og sin anden åndelige vækkelse i mødet med teosofien, Martinus og andre åndelige retninger, som han studerede samtidigt med sine universitetsstudier i kristendomskundskab og historie i København. Fra 1975 blev han deltidslærer på gymnasium og HF i Frederikssund. Han var også med i Rosenhaven, i Skandinavisk Healerskole og i Ananda Ashram i Gundsølille nær Roskilde.

Fra 1994 er Asger Lorentsen sammen med sin kone, Yvonne Wassini, kendt som skaberen af Den Gyldne Cirkel, der ønsker at fremme kærlighed og åndelig idealisme på Jorden. Den Gyldne Cirkel blev et åndeligt hjem for mange, hvis liv blev ændret på grund af den undervisning og inspiration, som de modtog der. Centret ligger i naturskønne omgivelser på Arrenæs.

Asger Lorentsen blev også kendt som foredragsholder og som forfatter til mange bøger om åndelige og spirituelle emner. Han holdt kurser og foredrag i og udenfor Skandinavien, ligesom der blev skabt et tempel på Kreta. Asger Lorentsen, en pioner og et udsædvanligt engageret og hårdtarbejdende menneske, gik over den 21. januar 2012.

Fotoet til venstre er et teenagebillede af Asger Lorentsen, og til højre ses han sammen med hustruen Yvonne Wassini og typisk med kuglepennen parat i brystlommen.

Dette skrift er en biografi med brikker fra interviews med familie, venner og samarbejdspartnere og med selvbiografiske brikker samt fotos. Skriftet er et tilbud til alle interesserede – herunder til læserne af Asger Lorentsens mange bøger om åndelige emner og til deltagerne i hans undervisningsaktiviteter i DGC – om at få et kig på personen bagved hans store livsværk.